

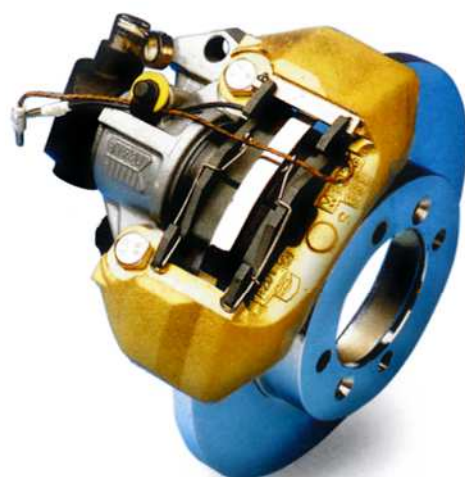
KOKKIKOITUKI

1/06

PÖHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

BROMAN
Group

MEILTÄ SAAT LAADUKKAAT TYÖKALUT, LAAKERIT JA AUTOVARAOSAT

23 toimipistettä 12 paikkakunnalla

BROMAN
Group

Tulliportinkatu 55 Joensuu • P. (013) 254 4110
www.bromangroup.fi

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Henkilöstötoimisto

Graafinen toteutus
Toimitus

Päätöimittäjä
everstiluutnantti
Matti Karjalainen
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh. (013) 181 3218

Toimituskunta
Matti Karjalainen
Mari Nyssönen
Jukka Tiihonen
Taneli Mäkinen

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:

Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
E-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

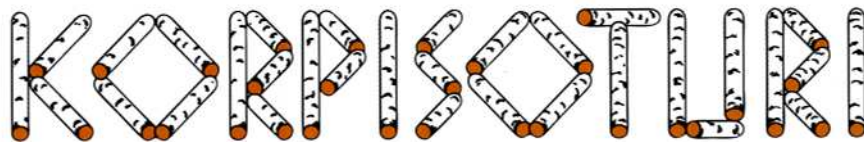
Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

1/06

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Hyvinvointipalsta	7
Pakina	8
Vieraskynä	11
Historianurkka	13
Prikaatissa tapahtuu	16
Korven kätköistä	28
VMTK	32
Urheilu ja tekniikka	33
Kiltapalsta	38
JR 9 Perinneosasto	46
Sotilaskotipalsta	52
Kummikuntapalsta	54
AuK:n kurssijulkaisu	55

Älkää antako tulen sammua

Kädessänne on viimeinen Korpisoturin numero, jonka päätoimittajana allekirjoittanut toimii. Siirryn kuluvan vuoden vappuna Mikkeliiin maavoimien esikunnan runkoon uuteen haasteelliseen tehtävään. Olen saanut palvella yhteistä isänmaatamme poikkeuksellisen pitkään samalla työssäkäyntialueella. Mukana tuossa seudulla pysymisessä on onnen lisäksi tietysti ollut oma halu ja esimiesten suopeat päätökset, kun sopivia uusia ja vaativia tehtäviä on löytynyt joko samasta tai naapuriorganisaatioista. Palvelusta Pohjois-Karjalassa minulle kertyy toukokuun alkuun mennessä yhtäjaksoisesti runsaat 10 vuotta. Kun lasketaan mukaan edellinen kerta alueella tuota aikaa Pohjois-Karjalassa kertyykin lähes 15 vuotta. Tuossa ajassa on ehtinyt tutustua alueeseen, sen ihmisiin ja elämänmenoon varsin perusteellisesti.

Täällä oloaikani maakunnan väestön määrä on pienentynyt ja väestö reuna-alueilta hakeutunut kuntakeskuksiin ja erityisesti Joensuun ympäristöön. Välillä jo synkiltäkin näyttäneet talousluvut, väestökehitys, työllisyys ja yrittämishalu ovat kuitenkin aivan viime vuosina kääntyneet positiiviseen suuntaan. Suunta on oikea ja tuota hyvää kehitystä tulee kaikin keinoin vahvistaa. Alueen heikkouksiakin tulee pyr-

kiä korjaamaan, mutta ennen kaikkea tulee vahvistaa niitä asioita, joissa ollaan jo valmiiksi hyviä. Siten alueen maine tai imago paranee entisestään ja samalla vetovoima ja elinolot entisestään kehittyvät. Omiin mahdollisuuksiin uskomalla, itse tekemällä ja positiivisiin asioihin keskittymällä on pärjätty paljon vaikeammassakin tilanteissa esimerkiksi viime sotien aikana.

Pohjois-Karjala ja koko rekrytointialueemme on sotilaalle hieno paikka tehdä töitä. Maanpuolustustahto on valtakunnassa kaiken kaikkiaan nykyään hyvällä tasolla, mutta täällä se on ollut sitä aina ja on edelleen varmasti korkeimpia koko maassa. Kaikki yhteiskunnan tahot ymmärtävät hyvin maanpuolustustahdon ja kokonaisuusmaanpuolustuksen sekä veteraanien perinnön vaalimisen merkityksen. Tämä ymmärrys näkyy esimerkiksi haluna osallistua erilaisiin tapahtumiin, harjoituksiin, valmiussuunniteluun sekä kaikkinaisena tukena ja myötämielisyytenä puolustusvoimien toiminnalle. Erilaisia maanpuolustustapahtumia, joissa puolustusvoimat on tavalla tai toisella mukana järjestetään vuosittain väestöpohjaan verraten todella mittava määrä. Kiitän kaikkia Korpisoturilehden tukijoita, kirjoittajia, mainostajia, tukirengasta, prikaatin killan ja sen JR 9:n perinneosaston

jäseniä sekä erityisesti lehden toimituskuntaa mittavasta panoksesta ja hyvästä yhteistyöstä niin lehden teossa kuin muissakin toimissa. Tuota samaa tukea toivon teidän antavan myös seuraajalleni everstiluutnantti Tuomo Juvoselle. Kiitän myös kaikkia palvelustovereitani, maanpuolustuksen ystäviä ja yhteistyötahoja, joiden kanssa olen saanut tehtävissäni toimia. Teidän tukenne on ollut ja on korvaamatonta niin minulle henkilökohtaisesti kuin organisaatioillekin, joissa olen toiminut.

Siirryn uuteen tehtävään haikealla, mutta hyvillä mielin tietäen sen, että Pohjois-Karjalan Prikaati on myös maakunnan tapaan kehittymässä positiiviseen suuntaan luotujen tahtotilan ja strategisen polun sekä tunnuslauseemme "Kollaa kesti- älkää antako tulen sammua" viitoittamaa tietä.

Toivotan Korpisoturi -lehden lukijoille menestyksellistä tulevaisuutta, hyvää kuluva vuotta ja keväälle aurinkoisia hiihto- ja pilkkikelejä.

Päätoimittaja
everstiluutnantti Matti Karjalainen

Suunnittelusta toteutukseen

Hyvää päivää Pohjois-Karjalan Prikaati!

Vastaus tervehdykseen kajahtaa prikaatin kaikkien aikojen suurimmalta saapumiseralta Joensuun raviradalla valapäivänä helmikuussa 2006. Varusmiesvahvuuden kasvu liittyy valtiovallan edellisinä vuosina tekemiin ratkaisuihin.

Eduskunnan joulukuussa 2004 hyväksymä ulko- ja turvallisuuspoliittinen selonteke oli lähtölaulus sodan jälkeisen ajan mittavimmalle organisaatiouudistukselle puolustusvoimissa. Selonteon julkaisemisen jälkeen suunnittelijoiden tietokoneille on näpytelty tiheään tahtiin kirjainyhdistelmiä MAAKTSTO, JOHA, HESTRA, RAKE. Näin myös meidän joukko-osastossamme.

Tänä vuonna alkaa suunnitelmien asteittaisen käytäntöön saattaminen. Muonituskeskus on siirtynyt vuoden alusta Puolustusvoimien Ruokahuoltokeskuksen alaisuuteen ja tietotekniikkahenkilöstöä on siirtynyt Puolustusvoimien Johtamisjärjestelmakeskuksen johtoon. Toimimme vastedes näiltä osin tilaaja-tuottaja-mallin periaatteiden mukaisesti. Siirto on sujunut kitkattomasti. Kiitos huollon ja tietotekniikkatoimiston hyvän suunnittelutyön.

Tulevassa kehityksessä Maakuntatoimisto (MAAKTSTO) integroidaan prikaatin esikunnan kokoonpanoon. Tällä ennakoitaan sitä, että vuoden 2008 alusta yhteydenpito reserviin siirtyy Pohjois-Karjalan Sotilasläänin esikunnalta prikaatin vastuulle. Esikunta siirtyy samalla osastokokoonpanoon kesän korvalla, ja uusi työhuone odottaa useita esikunnan työntekijöitä.

Haluun tässä yhteydessä kiittää esikuntapäällikköä ja Korpisoturin päätoimittajaa,

everstiluutnantti Matti Karjalaista hänen siirtyessä Mikkeliin Maavoimien esikunnan runkoon toukokuussa. Hän on johtanut ponttevasti uuteen johtamis- ja hallintojärjestelmään (JOHA) liittyvää suunnittelutyötä ja tietää varmasti uudessa tehtävässään joukko-osastomme tarpeet ja mahdollisuudet. Samalla haluan toivottaa tervetulleeksi uuden esikuntapäällikön, everstiluutnantti Tuomo Juvosen Puolustusvoimien Tietotekniikkalaitokselta.

Myös Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Jyrki Kaiponen siirtyy uusiin tehtäviin kansainväliselle areenalle helmikuun lopussa. Kiitokset hänelle pataljoonan koulutuksen edelleen kehittämistä viimeksi kuluneen kahden vuoden aikana.

Paitsi esikunnassa niin myös koulutusorganisaatiossamme tapahtuu muutoksia kuluvan vuoden aikana. Uudistuvien joukkotuotanto-tehtävien myötä prikaatiin perustetaan uusi perusyksikkö, Panssarintorjuntakomppania vuoden 2007 alusta. Kuluvana vuonna tähän valmistaudutaan aloittamalla varusmiesjohtajien koulutus Aliupseerikoulussa. Prosessin aikana siirretään lähes kaikki komppanijat uusiin tiloihin periaatteella "paikka vaihda - tehtävä ilmoita".

Henkilöstöstrategiaan (HESTRA) ja rakennemuutokseen (RAKE) liittyy joukko-osastomme osaamisen kartoittaminen organi-

saatio- ja henkilötasolla. Tätä kartoitusta ja siihen liittyvää kehittämissuunnitelmaa hyödynnetään tulevissa kehityskeskusteluissa.

Olemme siis viemässä eteenpäin sitä työtä, jonka Kollaan taistelijat aloittivat keväällä 1940 perustaessaan varuskuntamme luonnonkauniiseen Höytiäisen rantaan. Välineet muuttuvat mutta henki ja tahto ovat samat. Kiitokset kaikille prikaatin ja varuskunnan työntekijöille sekä yhteistyökumppaneillemme tekemästänne arvokkaasta työstä yhteisen joukko-osastomme puolesta. Kollaa kesti - älkää antako tullen sammua!

Kuva: Tojmitus

**Jos ei halua heittäytyä sattuman
armoille, kannattaa keskittyä
olennaiseen.**

Yrityksen on kohdistettava voimansa. Me Stora Ensossa keskitymme asiakkaaseen. Sitoudumme täyttämään asiakkaidemme tarpeet ja haluamme ylittää heidän odotuksensa. Käy katsomassa, miten onnistumme.

www.storaenso.com

Pohjois-Karjalassa:
Stora Enso Packaging Boards
Pankakosken tehtaat
Enocell Oy
Stora Enso Metsä
Karjalan hankinta-alue
Stora Enso Timber Oy Ltd
Kiteen saha
Uimaharjun saha

STORAENSO
what paper can do

Yhteistyöllä onnistumme

Yli 80 % nuorten miesten ikäluokista suorittaa varusmiespalveluksensa hyvin ja ilman merkittäviä ongelmia. Heille armeijaan meno on asia, joka kuuluu luonnollisena osana elämään. Varusmiespalveluksesta halutaan suoriutua mahdollisimman hyvin ja ymmärretään, mikä on sotilaspassin ja hyvän palvelustodistuksen merkitys työelämään pyrittäessä ja opinnoissa. Jo palvelukseen mennessä on joillekin selvää, että he haluavat saada armeijassa johtajakoulutuksen. Maanpuolustustahto on kiitettävällä tasolla ja se luo turvallisuuden tunnetta yhteiskuntaan.

On kuitenkin olemassa pieni osa nuoria miehiä, joilla varusmiespalveluksen suorittaminen ei onnistu. Aloitettujen varusmiespalveluksensa keskeyttää 10-15 % terveydellisistä syistä. Keskeyttäneistä noin puolella syyt ovat fyysisiä (murtumia, tuki- ja liikuntaelinsairauksia) ja puolella psyykkisiä (ahdistuneisuutta, masennusta, sopeutumisvaikeuksia, päihderippuvuuksia, pelkoja ja erilaisia elämäntaidollisia ongelmia). Eniten palveluksen keskeyttämiä tapahtuu kahden ensimmäisen palvelusviikon aikana, jolloin niin sanottu kulttuurishokki siviilielämän ja armeijan välillä vaatii veronsa. Olen eniten huolestunut niistä nuorista, jotka eivät selviydy palveluksestaan psyykkisten syiden takia. Selittämätön paha olo, jopa itsetuhoisen käytös, on voinut jatkua vuosiakin siviilissä eikä varusmiespalveluksessa jaksa olla mukana, ei edes kasarmioloissa.

Pohjois-Karjalan Prikaatissa on ollut 2,5 vuotta käytössä niin sanottu Saattaen vaihto -toimintamalli, jolla palveluksensa terveydellisistä syistä keskeyttäneitä ja vapautettuja nuoria (E- tai C-luokka) on pyritty ohjaamaan siviilissä järjestelmällisesti tukitoimien piiriin. Toimintamallin tavoitteena on kaikessa yksinkertaisuudessaan ehkäistä nuorten (miesten) syrjäytymistä ja saada heidät elämään ja yhteiskuntaan kiinni. Varusmiespalveluksen suorittaminen on osa sitä. Yhden nuoren syrjäytymisen työmarkkinoilta koko työelämänsä ajaksi on

laskettu maksavan yhteiskunnalle vähintään 500 000 euroa.

Käytännössä Saattaen vaihto -toimintamalli tarkoittaa, että varusmiehen annettua suostumuksensa varuskunnan sosiaalikuuraattori välittää tiedon varusmiespalveluksen keskeytymisestä hänen kotikuntansa sosiaalitoimen yhdyshenkilölle. Luonnollisesti syyt palveluksen keskeytymiseen eivät välity viranomaiselta toiselle, vaan jäävät varusmiehen kerrottavaksi, jos hän niin itse haluaa. Kunnan yhdyshenkilön tehtäväksi on jäänyt yhteydenotto nuoreen ja selvittely, minkälaisia tukitoimenpiteitä nuori tarvitsee, jotta hän "kuntoutuu" työ- ja palveluskelpoiseksi. Yleisimpiä tukitoimenpiteitä ovat olleet mielenterveyspalveluihin ohjaaminen sekä erilaiset työvoimapolitiiset tukitoimet. Usein palveluksensa keskeyttäneellä varusmiehellä ovat myös opiskelut jääneet kesken motivaation puuttuessa. Työn tai opiskelun puuttuminen arjesta voi altistaa nuoren päihteiden liikakäytölle. Päihteiden käyttö voi puolestaan aiheuttaa pienituloiselle nuorelle taloudellisia ongelmia ihmissuhdeongelmista puhumattakaan. Osa varusmiespalveluksensa keskeyttäneistä nuorista on ohjattu kunnissa päihdekuntoutukseen ja osa toimeentulotuen piiriin. Yhteenvedona voisi sanoa, että usein nuori tarvitsee tukea useilla eri elämäalueilla, yhden asian korjaaminen ei vielä paranna tarpeeksi nuoren kykyä selviytyä elämässä tai varusmiespalveluksessa.

Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon kunnat ovat lähteneet Saattaen vaihto -toimintamalliin hyvin mukaan. Kuntien resurssit työskennellä aktiivisesti nuorten kanssa vaihtelevat, mutta jo tieto palveluksen keskeyttämisestä on tärkeä sosiaalitoimelle. Varuskunnan ja kuntien yhteistyön lisäksi tärkeä tekijä toimintamallin toteuttamisessa on nuoren oma halu ja aktiivisuus sitoutua työskentelyyn mukaan. Keskeyttäneistä varusmiehistä reilut 60 % on antanut varuskunnassa suostumuksensa, että tieto palveluksen keskeytymisestä voidaan välittää kotikunnan sosiaalitoimeen yhdyshenkilölle. Kaikkein parhaimpiin tuloksiin päästäisiin, jos voisimme puuttua jo kutsunnoissa niiden 18-vuotiaiden nuorten ongelmiin, joita ei voida määrätä palveluk-

seen oman ikäluokkansa kanssa psyykkisten ongelmien vuoksi.

Pohjois-Karjalan Prikaatissa on keskusteltu myös mahdollisuudesta ottaa seurakunnat mukaan kyseessä olevaan toimintamalliin. Tärkeää nuoren kannalta on, että joku taho on kiinnostunut hänen elämästään sekä tulevaisuudestaan ja jollakin on AIKAA painutua juuri hänen elämänsä ongelmiin. Jos asiaa haluaa yksinkertaistaa, niin tärkeintä on, että joku aikuinen ihminen seisoo nuoren rinnalla ja pohtii nuoren kanssa hänen elämäntilannettaan. Asian tekee vaikeaksi ja haastavaksi se, että usein nuori ei tunne tarvitsevansa mitään apua tai tukea. Nuori sanoo olevansa täysi-ikäinen, jolla on oikeus elää miten haluaa ja tehdä sellaisia ratkaisuja, mitkä sillä hetkellä tuntuvat miellyttävimmiltä. Opiskelun keskeytyminen, armeijan keskeyttämisestä puhumattakaan, ei ole nuorelle itselleen se mittari, joka kertoo, että olisi pysähdyttävä oikeasti miettimään mistä on kysymys, kun asiat jäävät kesken. Suomalainen hyvinvointiyhteiskunta kyllä pitää nuoresta taloudellisesti huolen, mutta riittääkö se meille? Toivottavasti ei. Tarvitsemme tervehenkisiä, tasapainoisia, omaaloitteisia ja vastuunsa hoitavia nuoria.

Nuorissa on meidän tulevaisuutemme. Meidän jokaisen velvollisuuksiin kuuluu huolehtia lähimmäisistämme. Tukekaamme nuoria yhdessä, niin me puolustusvoimien palveluksessa olevat kuin kuntien ja seurakuntienkin palveluksessa olevat. Oman perheen ja läheisten tukea ei tosin korvaa mikään viranomainen. Yhdessä saavutamme parhaita tuloksia ja korjaamme sadon, minkä olemme kylväneet.

Yhteistyöterveisin varuskunnan sosiaalikuuraattori Anne Laitinen

Kaamosta pitäessä

Ennen eläkkeelle jäämistä väläyttelin muutamalle läheiselleni ryhtyväni ainakin talvikausiksi ammattimaiseksi turkismetsästäjäksi Sotinpuron kämpän pääpiirteiselle alueelle. Ostin useat ketunraudatkin Eräkontista. Raudat ovat nyt varaston hyllyllä odottamassa sormieni paranemista.

Kejosen Markun kanssa kävin kaatamassa metsästyskämpän pihasta terveen näköisen, mutta lahonvaivaaman kuusen. Kyseinen 25 m pitkä kuusen hujoppi seiso i kämppämme nurkalta noin kymmenen metrin päässä. Suunnitelman mukaan puu piti kellistää reilusti talon sivulle. Mutta kuinka ollakaan, tuli ainakin kahdeksansadan piirun virhe. Kuusi päättikin kaatua niin, että säikähdyksestä selvittyämme runko kellotti kyljellään noin kolmen metrin päässä talon päädystä. Muuta vahinkoa ei tullut kuin, että katolla oli kaadon jälkeen oksien päitä ja kuusen kerkkiä paksuna mattona. Istahdettiin tyytyväisinä kuusen tyvelle ja todettiin, että tämmöinen täsmäkaato onnistuu vain ammattilaisilta.

Poikakin pääsi viime heinäkuussa armeijaan ja ihan ensimmäisellä yrittämällä. Kyselyäni, että mitenkähän hän sinne sopeutuu, vastasi tämä: "Varmasti hyvin. Sopeutumista helpottaa tietoisuus siitä, ettei tarvitse nähdä naamaasi enää niin usein." Napakasta vastauksesta tuli mieleen juttu, jossa talon isäntä totesi emännälleen, että jos tällä olisi niin isot rinnat kuin piika Miinalla, niin yksi lehmä joutaisi hävittä. Emäntä totesi isännän viisasteluun, että jos isännällä olisi niin isot kuin renki Kallella, niin renki Kallelle voitaisiin antaa lopputili. Meni isäntä hiljaiseksi.

Poika meni Kontiorantaan, jossa itsekin palvelin 11 pitkä vuotta. Minä yritin kyllä sanoa, että eikö olisi parempi mennä jonnekin muualle, ei olisi niin paljon tuttuja, johon poika, että ymmärtäväthän minua paremmin, kun sinut tuntevat. Muuten meillä on pojän kanssa hyvät välit. Hänen Joensuuun muuttonsa jälkeen reilut 15 km.

Kehui joskus, että asunnossa, johon muuttivat tyttöystävänsä kanssa, on pesukone.

Mutta se ei toiminut kunnolla. Kertoi, että oli laittanut siihen neljä paitaa, kalsarit, kolmet sukat, vetänyt nupista eikä ollut sen koommin nähnyt vaatteita.

Hyvinhän se poika on armeijassa pärjännyt. On jo melkoisessa uraputkessa. Saanut jo neljä nimitystä tai ylennystä ensimmäisen kuuden kuukauden aikana edettyään alokaasta jääkäriksi, edelleen oppilaaksi, korp-raaliksi ja alikersantiksi. Laskin ihan kynän kanssa paperille, että jos hän samaa vauhtia saa edelleen nimityksiä ja ylennyksiä, on hän 6.12.2008 Suomen nuorin eversti kautta aikain ja kirkaasti.

Kaamosta viettäessä on ollut taas aikaa avaruustieteille. Talvella noita tähtiäkin näkyy ikään kuin enemmän. On tullut pohdiskeltua muun muassa kuun ja auringon tarpeellisuutta. Olen päätenyt tutkimuksissani samaan kuin muuan aikaisempi, mutta tuntemattomana pysytellä halunnut tieteilijä. Aurinko on täysin tarpeeton taivaankappale, sillä päivällä on muutenkin valoisaa. Pimeinä öinä kuu taas on tarpeellinen, jopa

välttämätön.

Jo penskana minua kiinnosti tavattomasti avaruus ja tähdet. Olin alle kouluikäinen, kun naapurin vanhapoika Unton kanssa seistiin pihamaalla pakkasessa ja ällisteltiin taivaalla huilaavaa Sputnikkia ja koirakosmonautti Laikaa. Unto lupasi rakentaa jopa kuuraketin. Viikkokausia seurasin raketin rakentamista hänen verstashuoneessaan. Valmistuttuaan se näytti minusta melko alkeelliselta. Se oli neljä metriä korkea, kahdesta ikään kuin kärjistään toisiaan vasten kaatuneesta A-kirjaimesta koottu nelijalkainen pukki. Toisen A-kirjaimen jalkojen välissä oli kiinnitettynä auton vaihdelaatikon näköinen, kammilla varustettu mötikkä ja yhtyvien A-kirjaimien kärjestä roikkui parinostotaljaa. Ei me sitä loppujen lopuksi käytettykään. Siihen oli tullut kuulemma tekninen vika. Mutta ei rakentaminen hukkaan mennyt, sillä näin myöhemmin pukin ja nostotaljojen avulla pelloista hilattavan ylös isoja kiviä.

Ulkona ei ole juuri koko talvena uskaltanut liikkua. Karjalainen, Pielisjokiseutu, Maa-seudun Tulevaisuus, Valitut Palat ja Alibi ovat olleet joka päivä täynnä Kejosen ja muiden susien vastustajien kauhutarinoita susien aiheuttamista tuhoista ja niiden olemassaolosta johtuvasta todellisesta uhasta Suomen karjataloudelle ja sitä kautta koko kansantaloudelle. Suomen ainut todellinen susiasiantuntija Tanja Karpela on puolustanut susia, mutta kun hänet uhattiin kutsua Pohjois-Karjalaan tutustumaan sen villiin

luontoon ja eräkulttuuriin, vaikenin hänkin. Talvella on muutenkin vaarallista, mikäli on uskomista Lapin lumien Sieluun, Kinosten ajatusten Tulkitsijaan ja Rinteiden älyn Valloon, ammattikepinkiertäjä Kalle Palanderiin. Hän nimittäin toi julki Beaver Creekin (USA) maailmancupin pujottelun jälkeen ikuisesti säilyvät ja Uutisvuodossa usein toistettavat ajatukset: "Than järjettömän vaikea lumi. Osissa käänöksistä oli tosi jäinen lumi, kun taas toisissa oli agressiivista lunta."

Eikö agressiivisissa lumissa ja susissa olisi ollut jo tarpeeksi. Mutta anoppikin kävi itsenäisyyspäivän aikoihin tupatarkastuksella. Oli tuovinaan sukkia joululahjoiksi. Sai nuhan, kun joutui odottamaan oven takana niin pitkään. Jouduin käymään lääkärissä hänen kanssaan. Lääkäri pani pienen lasiputken suuhun ja kielsi puhumasta kymmenen minuuttiin. Olisin halunnut ostaa sen putken lääkäriltä, mutta ei se myynyt. Sotilaslääni kutsui onneksi kertausharjoitukseen

PEITSI 05:een.

Kirjoitan näitä aevoalamoeta (savolainen sana aevoalama, suomeksi; äkkioivallus, älynvälähdys: Kyllä sillä vielä aevoalamat jonniiv verran sätkähtelö) itsenäisyyspäivänä. Kävin pitämässä puheen Kontiolahden itsenäisyysjuhlassa. Hyvin jaksoivat veteraanit puhettani kuunnella, he kun ovat olleet pahemmissakin paikoissa sotavuosiensa aikana. Illalla katsottiin televisiosta linnan juhlien vastaanottokättelyseremonioita. Vieraiden imeliä ilmeitä katsellessa tuli mieleen, että on ihme, jos presidenttipari ei sairastu aikuisiän diabetekseen.

Tämän kirjoituksen ilmestyessä PEITSI-harjoitus on takana ja maakunta jo toivon mukaan toipunut siitä ja myös Suomi säilyttänyt itsenäisyytensä.

Pitkää kaamoksen jatkoa ja välttää astumasta lumelle!

Evl (vieläkin) evp (vieläkin) Ahti Korhonen

Kuvat: Toimitus

SUOMEN MATKATOIMISTO

**Vakuutuksia
ja
varainhoitoa**

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi

POHJOLA

TV-sarja "Karjalan Kunnailla" vuonna 2015

Kontioniemessä, aivan Pohjois-Karjalan Prikaatin kainalossa, kuvataan vuodesta toiseen suosittua TV-sarjaa "Karjalan Kunnailla". Sarja kertoo Miikkulan kylän asukkaista. Yhteiselo naapurissa toimivan varuskunnan kanssa sujuu harmittomasti. Armeijalla on minuuttiaikataulu, samoin sarjan kuvausryhmällä. Ammuntojen ajankohdat ovat tiedossa, ja silloin sarjaa kuvataan esim. Kolilla. Pienimuotoisemman poksahdeltun varalta sarjan taksikuski Sahoja harrastaa skeet-ammuntaa, joten siinä selitys!

Sarjan filmaukset käynnistyivät vuonna 2006, sarjaa varten rakennetussa elokuvakylässä. Asumuksia on rakennettu pieteetillä; heti uutenakin kylä näytti seisseen paikallaan vuosikymmeniä. Lavasteet on tehty tarkasti; kaupassa on oikeita tuotteita, eivätkä ne ole vanhentuneita. Ohjelmaa varten painetaan jopa kuvitteellisen Miikkulan sanomien etusivua, jota kaupassa näytetään. Tuopeissa on oikeaa Olvin olutta, mutta näyttelijät eivät juo niitä tyhjäksi kerralla; muutenhan uusintaotosten vuoksi koko porukka olisi päivän päättyessä tillin tallin. Oikeita eivät ole eri asuntojen lattiat. Lauta-, lankku- tai laattapinta on maalattu betonille. Kamera ei kulkisi tasaisesti, jos lattia olisi oikeasti muuta ainetta.

Saippuasarjoista puhuminen julkisesti on aina ollut hieman noloa, Karjalan Kunnailla faneilla ei ole samaa taakkaa harteillaan; Suomen suosituimman TV-sarjan yhdeksännen kauden avasi pääministeri.

Televisiosta tutussa Miikkulan kylässä käy kymmeniä tuhansia matkailijoita vuosittain. Sarjan kuvauspaikka säteilee toimeliaisuutta koko maakuntaan, vilkas turismi vaatii paljon palvelualan työpaikkoja. Samalla sarjan

julkisuus on tehnyt lähialueista houkuttelevia asuma-alueita. Miikkulan tsasouna, jossa on nähty jo monet häät ja hautajaiset, on auki. Kuinka tuttua kaikki onkaan. Karjalan Kunnailla. Matkalaiset raottavat kukkaroaan keräyslippaan ääressä. Lipas on pultattu kirkon lattiaan, rahat menevät hyväntekeväisyyteen. Kuin rahan vastineeksi mukaan voi ottaa muistoksi Karjalan Kunnailla -rukouksen. Kauniin rukouksen rivien ensimmäisten sanojen alkukirjaimista muodostuu sana Miikkula.

Sitten oluelle TV:stä tuttuun Baariin. Baarin edessä valokuvataan ahkerasti. Ilmassa on pyhiinvaellusmatkan tuntua. Pienestä matkamuistomyymälästä saa ostaa Karjalan Kunnailla -tavaraa. Opastettuja käyntejä studiossa tehdään sunnuntaisin. Arkisin erityisryhmille on varattu tilaisuus katsella sarjan kuvauksia "livenä" tarkoitusta varten rakennetusta erillisestä katsomosta.

Sarjan näyttelijät ja ohjaaja yhteiskuvassa.

Markku Pölönen.

Karjalan Kunnailla -sarjan maisemiin pääsee kätevästi: Helsingistä suora lento Joensuuun. Joensuusta noin 20 min:n matka Kolin suuntaan, Kontiolahteen, Miikkulan elokuvakylään. Matkatoimistoista saa tilata opastetun matkan kohteeseen. Kontiolinnahotellissa vietetyn rentouttavan illan ja yöpymisen jälkeen seurue voi jatkaa elämäsmatkaansa Kolin upeisiin maisemiin.

Elokuvaohjaaja Markku Pölönen
Kuvat: Suomen Filmitoimisto Oy/ Selkie Filmi Oy

PUOLUSTUSHALLINNON RAKENNUSLAITOS JOENSUUN PALVELUPIESTE

Puolustushallinnon rakennuslaitoksen toiminta-ajatuksena on järjestää maanpuolustukselle parhaat ylläpitopalvelut kaikissa oloissa.

Puolustushallinnon rakennuslaitos vastaa puolustushallinnon kiinteistötoimen asiantuntija- ja hankintatehtävistä sekä palvelutuotannon järjestämisestä puolustushallinnon käytössä olevissa toimitiloissa. Rakennuslaitos vastaa kiinteistöjen ylläpidon suunnittelusta, toteutuksesta ja seurannasta kohteissa, joissa joukko-osastot ja rakennuslaitos ovat tehneet ylläpitösopimuksen.

Rakennuslaitoksen toimialoja ovat kiinteistöpalvelut, siivouspalvelut, tekniset palvelut, energiapalvelut ja rakennuttamispalvelut.

Kiinteistön tekninen ja toiminnallinen kunto on tärkeää. Tavoitteena on pitää kiinteistöt asianmukaisessa kunnossa ja välttää ennenaikainen peruskorjaus. Tähän lopputulokseen päästään vain ja ainoastaan tekemällä ns. ennalta ehkäisevää kunnos-

sapitoa ja huoltoa, eli tehdään korjaustyö mahdollisimman aikaisessa vaiheessa korjaustarpeen ollessa pieni. Päämääränä on käyttötarkoituksen mukaisen toimivuuden ja käyttökelpoisuuden, kunnan ja arvon ylläpito ja parantaminen.

Rakennuslaitos laatii vuosittain vuosikorjausohjelman ottaen huomioon kunnossapitovuokrakertymän. Vuosikorjausohjelman kunnossapitovuokrakertymästä suunnitellaan ennalta 75 % ja 25 % varataan ennalta suunnittelemattomiin korjauksiin. Vuosikorjausohjelman laadinnassa huomioidaan omistajan (Senaatti-kiinteistöjen) asettamat kiinteistönpidon tavoitteet ja käyttäjän (Puolustusvoimien) esittämät korjaustarpeet. Käyttäjä ja omistaja hyväksyvät vuosikorjausohjelman vuosittain.

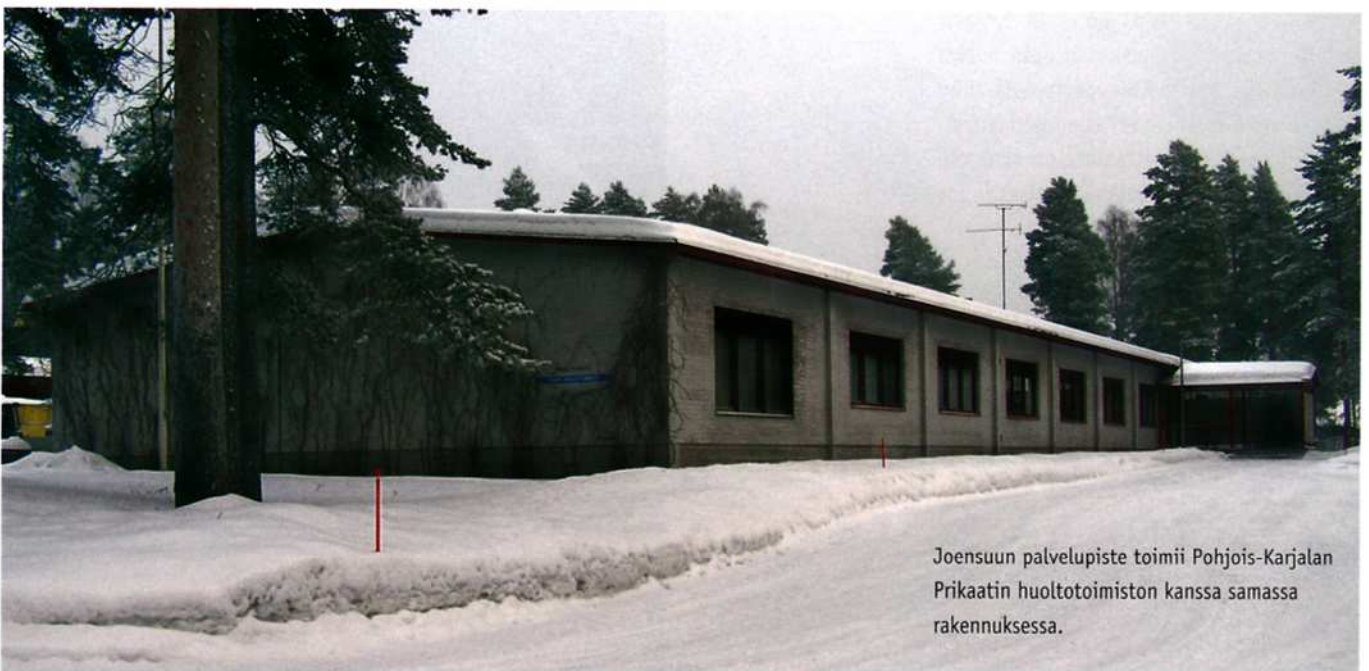
Rakennuslaitoksen toimintaan kuuluvat myös energiapalvelut, joita ovat lämmön, sähkön ja veden toimituksen turvaaminen ja niiden kulutustavoitteiden asettaminen ja seuranta. Raportointi ja havaittujen poikkeamien aiheuttamien toimenpiteiden määrittely kuuluu myös tehtäviin, jonka vuoksi

Joensuun palvelupisteeseen toimialavastaavat pitävät asiakkaiden kanssa yhteisiä asiakastilaisuuksia. Tilaisuuksissa raportoidaan mm. lämmön, sähkön ja veden kulutukset, sekä vuosikorjausohjelman ja pieninvestointien toteutuminen.

Joensuun palvelupiste on osa Itä-Suomen alueyksikköä, jonka päätoimipaikka on Mikkelissä. Joensuun palvelupisteessä on henkilöstöä 23. Osa palveluista toteutetaan ulkopuolisia urakoitsijoita käyttäen.

Hyvää alkavaa kevättä!

Esa Kolehmäinen
palveluvastaava

Joensuun palvelupiste toimii Pohjois-Karjalan Prikaatin huoltotoimiston kanssa samassa rakennuksessa.

Kollaan rykmentti – Jalkaväkirykmentti 34 – kärsi talvisodan suurimmat tappiot?

Talvisodan päätyttyä Joensuuhun ja edelleen Kontiorantaan Kollaalta ja Uuksujoelta saapunut jalkaväkirykmentti 34 (JR 34) oli yksi talvisodan suurimmat tappiot kärsineistä rykmenteistä. Talvisodan historian neljännen osan tappiotarkasteluissa 12. divisioona, johon jalkaväkirykmentti 34 kuului, oli yksi sodan suurimmat tappiot kärsineistä divisioonista. IV armeijakunnan (IV AK) tappioilmoitusten mukaan JR 34 kärsi selvästi suurimmat tappiot 12. divisioonan rykmenteistä. Sota-arkiston sodassa menehtyneiden tietokannassa on tiedot noin viidestäsadasta talvisodassa tai välittömästi sen seurauksena kaatuneesta JR 34:n sotilaasta. Oheisen taulukon toisistaan eroavat tappioluvut antanevat aihetta talvisodankin tappioiden uudelleen tarkasteluun.

Kolmen komentajan rykmentti

JR 34:n toimintaolosuhteiden raskautta kuvannee myös, että sitä komensi sodan aikana kolme eri komentajaa. Ensimmäisenä rykmentin komentajana oli ennen talvisotaa Sortavalan sotilaspiirin komentajana toiminut everstiluutnantti V Teittinen. Taisteluosasto Teittinen torjui Suojärven Suvilahdella neuvostojoukkojen ensimmäiset hyökkäykset ja pysäytti ne lopullisesti Kollaajoelle. Taisteluosasto Teittiseen kuului Kollaalla kaksi vajaata rykmenttiä: JR 34 (pl. ensimmäinen pataljoona/-I P) ja everstiluutnantti H Kinnusen komentama JR 35 (- II P).

Itsenäisyyspäivästä alkaen majuri C von Hartmanin komentama JR 34:n toinen pataljoona puolusti Kollaanjärven eteläpään ja Suojärveltä Loimolaan johtavan tien suuntaa ja kapteeni N Pietiläisen komentama kolmas pataljoona Koivujärven pohjoispuolella kulkevan Suojärven Naistenjärveltä tulevan radan suuntaa. JR 35:n pataljoonat partioivat molempia sivustoja. Kapteeni J Ahteen komentama kolmas pataljoona partioi ete-

läistä Ulismaisten sivustaa ja majuri T Hasisen komentama ensimmäinen pataljoona pohjoista sivustaa. JR 35:n komentopaikka oli pohjoisella sivustalla. Käytännössä kaikki pataljoonat olivat suoraan everstiluutnantti Teittisen johdossa.

Johtosuhteet selkenivät 17.1. kun everstiluutnantti Teittinen vapautettiin sairauden johdosta tehtävästään ja everstiluutnantti H Kinnunen määrättiin JR 34:n komentajaksi. Samalla JR 35:n esikunta ja esikuntayksiköt siirrettiin Uomaan suuntaan muodostetun taisteluosasto Valkaman esikunnaksi. JR 34:n ja I/JR35 siirtyessä 17.2. reserviin Loimolan alueelle joutui everstiluutnantti Kinnunen sairastuttuaan jättämään komentajan tehtävät ja komentajaksi määrättiin vain muutaman päivän 12. divisioonan esikuntapäällikkönä toiminut everstiluutnantti E Virkki. Lääkärintodistuksen mukaan Teittisen yskä oli kehittynyt niin pahaksi, että hän ei enää kyennyt nukkumaan. Teittinen ei enää palautunut sodan rasituksista, vaan hän kuoli sodan päätyttyä 28.3.1940.

Laatokan-karjalainen rykmentti

Sortavalan, aikaisemmin Jaakkiman, sotilaspiiri perusti JR 34:n liikekannallepanon ensimmäisen vaiheen käynnistyessä 10.10.1939. Yllätyshyökkäyksen torjuntaan valmistautuneet sotavoimamme toimivat nopeasti, sillä jo 12.10. kuluessa rykmentin joukot alkoivat Huuhanmäen kasarmeilta ja Sortavalasta käynnistynein junakuljetuksin saapua ryhmitysalueensa asemille Loimolaan ja Roikonkoskella. Kaatuneisiin perustuvan otannan perusteella rykmentin alkuperäinen henkilöstö koottiin Harlun, Hiitolan, Jaakkiman, Kirvun, Lumivaaran, Parikkalan, Rautjärven, Saaren, Simpeleen ja Uukuniemen kunnista, Lahdenpohjan kauppalasta, Sortavalan maalaiskunnasta ja Sortavalan kaupungista. Osa upseereista

oli muualta Suomesta mm. Helsingistä. Rykmentin sotilas oli noin 29- vuotias. 60 % sotilaista oli maanviljelijöitä tai heidän poikiaan. 29% oli erilaisia työmiehiä. Vain noin yhdellä prosentilla oli korkeakoulututkinto ja noin 7 prosentilla jokin keskiasteen tutkinto tai he toimivat virkamiehinä. Ensimmäiset täydennysmiehensä rykmentti sai jo ylimääräisten harjoitusten (YH) aikana. Tuolloin sotilaspiiri toimitti joukkoon yksittäisiä aikaisemmin palvelukseen astumattomia miehiä. Varsinainen Loimolassa toimineen kenttätäydennyspataljoona 12:n (KTP 12) kautta tullut täydennys käynnistyi sodan alettua. Rykmentti sai tammikuun loppuun mennessä yli 400 täydennysmiestä. KTP 12 sai reserviläisensä Porin seudulta: Merikarvialta, Pomarkusta, Porista jne. Kaikkiaan kaatuneita oli 71 eri kunnasta.

Tappioiden taustaa

Sotatoimien kulku selittää JR 34:n suuret tappiot. Sen II ja III pataljoona puolustivat itsenäisyyspäivästä 1939 helmikuun 17 päivään 1940 Kollaan rintaman painopistettä Kollaanjärven ja Koivujärven välisellä yhteisellä rintamalla. Lyhyen reservissä olon jälkeen mainitut pataljoonat työnnettiin maaliskuun alussa torjumaan neuvostojoukkojen saarrostsyritystä eteläiselle sivustalle Ulismaisiin.

YH:n aikana Uomaan – Loimola tien suuntaan Saarijärvelle sivustan varmistukseen ryhmitetty majuri Y Valkaman komentama I pataljoona suunnattiin IV AK yleishyökkäyksen käynnistyessä katkaisemaan Käsnelästä Lemettiin johtava tie. Monien vaiheiden jälkeen tien katkaisu onnistui, ja pataljoona piti itäisimpänä joukkona tien katkaistuna Uuksujoella sodan loppuun asti.

Tarkasteltaessa tappioita viikoittain ja pataljoonittain haittaa johtopäätösten tekoa todennäköisesti kolmanteen pataljoonaan

kuuluneiden yksilöimättömien kaatuneiden suuri määrä. Kollaalla taistelleiden toisen ja kolmannen pataljoonan tappiot lisääntyivät joulukuun lopulla, jolloin pyrittiin hyökkäämällä työntämään Kollaalle edenneet neuvostojoukot ensiksi YH:n aikana valmistelun paremmin linnoitetun Piitsoinjoen aseman etupuolelle. Molemmiin puolin maantietä kahden rykmentin pääosin suorittamat hyökkäykset tyrehtyivät enemmän ankariin noin -30 asteen pakkasolosuhteisiin ja niistä aiheutuneisiin paleltumistappioihin, kuin neuvostojoukkojen vahvaan puolustukseen. Kahden hyökkäysrytymän tappiot todettiin niin suuriksi, että hyökkäysten jatkamisesta luovuttiin. Neuvostojoukkojen tammikuun lopulla toteuttama noin viikon voimakas hyökkäysjakso ei kasvattanut tappioutilastoa.

Molemmiin puolisen hyökkäystoiminnan laannuttua Kollaalla rintamalla seurasi rauhallinen pienin tappiointi kausi, joka JR 34:n osalta jatkui 17.2. tapahtuneeseen reserviin siirtymiseen asti. Taistelujen kiihkeyttä tai rauhallisuutta kuvannevat hyvin maantien molemmiin puolin ryhmittyneen silloisen reservin luutnantti Aarne Juutilaisen komppanian vääpelin Grigori Suvisolan päivittäiset kirjalliset kulutus- ja tappiointitiedot, jotka kertoivat keskimäärin seuraavaa: "Kulutettu 75 kiväärin patruunaa, tapettu viisi ryssä, saatu sotasaaliina yksi tavallinen kivääri ja yksi tarkkuuskivääri ja tuhat kiväärin patruunaa. Omat tappiot yksi lievästi haavoittunut." Sotaa kävi yksi mies, tarkka-ampuja, korpraali Simo Häyhä. Joulun ja tammikuun tappioista suuri osa aiheutui majoittumisesta teltoissa ja liikuttaessa teltoilta varsinaisiin taisteluasemiin. Sodan alkaessa alueelle ei ollut ymmärretty kaivaa yhtään korsua ja vasta helmikuussa ymmärrettiin, että majoittuminen maanalaisiin korsuihin on hengissä pysymisen ensimmäinen edellytys.

Neuvostoliiton käynnistäessä maaliskuussa suurhyökkäyksensä myös Kollaalla suunnalla, joutuivat Loimolassa reservissä olleet JR 34:n pataljoonat kiivaisiin sodan runsaimmat tappiot aiheuttaneisiin taisteluihin. Ari Rautala ja Juri Kilinin ovat todenneet Kollaalla suunnalla hyökänneen yhteensä kuusi neuvostodivisioonaa: Kollaanjärven ja

Koivujärven alueella 56., 87. ja 164. divisioona; eteläisellä sivustalla 128. moottoroitu divisioona ja pohjoisella sivustalla pääosat 75. divisioonasta ja 24. moottoroidusta ratsuväkidivisioonasta. JR 34 toinen ja kolmas pataljoona torjuivat 128. divisioonan hyökkäyksen ensiksi hyökkäämällä 6.3. etenemässä olleita vihollisrykmenttejä vastaan ja sitten katkeraa viivytystaistelua käyden sodan loppuun asti. Neuvostojoukot eivät päässeet ensimmäisenä tavoitteena olleelle Loimolan - Uomaan tielle. II pataljoonan noin 160 kaatuneesta lähes puolet kaatui 5.3. alkaneen taisteluvaiheen aikana. Kaatuneiden lisäksi toisen pataljoonan neljännen komppanian lievästi haavoittuneiden ja sairaiden luettelon sisälsi 11.3. noin 70 nimeä.

Uomaalta Loimolaan johtaneen tiensuunnassa Saarijärvelle ryhmittynyt rykmentin ensimmäinen pataljoona torjui alkuvaiheessa sekavia neuvostohyökkäyksiä ja joutui IV AK:n aloittaessa hyökkäyksensä Uomaan suuntaan tappioita aiheuttaneisiin taisteluihin Pateljonnein kankaalla pohjoiseen pyrkimässä olleiden neuvostojoukkojen kanssa. Tammikuun toisella puoliskolla I pataljoona taisteluosasto Valkaman kärkenä ja tuolloin ratsumestari A Majewskin komentamana katkaisi äärimmäisenä idässä Uomaan tien ja oli mukana taisteluissa, joissa pyrittiin tuhoamaan Uomaalle muodostunut sodan loppuun asti kestänyt motti. Pataljoona menetti tammikuun lopun ja helmikuun alun taisteluissa vajaan kolmen viikon aikana lähes 80 miestä kaatuneina, noin puolet kaatuneiden kokonaismäärästä. Sodan loppuun asti pataljoona torjui Uuk-sujoella idästä tulevat hyökkäykset kärsien päivittäin tappioita, jotka olivat kuitenkin huomattavasti pienempiä kuin II ja III pataljoonan samaan aikaan Ulismaisissa kärsimät tappiot.

Neuvostojoukkojen tappioita voidaan arvioida vain suomalaisten taisteluissa tekeminen havaintojen perusteella. Maaliskuun alun taistelut Kollaalla suunnalla ovat olleet kova kokemus taistelukokemusta vaille olleille neuvostojoukoille. Majuri C von Hartman toteaa mm. Ulismaisista 6.3. ylivoiman edessä pysähtyneen oman hyökkäyksen eteen jääneen ainakin 500 kaatunutta

neuvostosotilasta. Sodan lainalaisuuksien mukaan kyseinen rykmentti, kuten monet muutkin rykmentit Kollaalla, menettivät nopeasti kykynsä jatkaa hyökkäystä rykmenttinä. Todennäköisesti samasta syystä muutamia päiviä tien suunnassa hyökkäyksen aloittanut 56. divisioona vaihdettiin 76. divisioonaan.

Tappioita on viime aikoina pyritty selittämään oudoin keinoin. On jopa väitetty sodan johdon käyttäneen työläistäustaisia joukkoja raskaimmissa taisteluissa. JR 34:n ryhmittymässä Loimolan Suvilahden alueelle sen ensimmäinen pataljoona suunnattiin etelään sivustan suojaukseen. Kun sota oli kestänyt joitakin päiviä, päätettiin Suvilahdesta luopua ja JR 34:n pääosat siirrettiin reserviin Kollaanoelle. Käynnistyneen, mutta epäonnistuneen divisioonan hyökkäyksen tavoitteena oli vallata Suojärvi takaisin tai pahimmassa tapauksessa ryhmittyä puolustukseen Piitsoinjoen linjalle. Suomalaisten selvittyä kenenkään etukäteen suunnittelematta syntyneestä pakokauhusta rintama pysähtyi Kollaanoelle, ja JR 34: tueksi irtisaadut pataljoona ryhmitettiin sen sivustoille. Mikä lopulta määräsi pataljoonien järjestyksen ja sen myötä tappiot rintamassa? Rohkenen väittää, että ennakoitusta poiketen tapahtuneella tilannekehityksellä eli sattumalla on ollut asiassa ratkaiseva rooli. Edellämäinnittu poliittinen tarkoitushakuisuus on tuulesta temmattua ja pyrkimys vääriin historian selitykseen.

Teksti everstiluutnantti Kari Jylhä

Tappioiden jakautuminen talvisodassa

Joukko	kaatuneet	haavoittuneet	kadonneet	yhteensä
Puolustusvoimat	19576	43795	3273	66406
3./6.D	845	2317	251	3413
9.D	1028	3356	151	4535
14.D(RT)	1341	2328	205	3827
23.D	768	2351	301	3420
12.D	1170	3101	256	4572
12.D	1464	3845	220	5544
JR 34	421	1225	19	1357
JR 34	502			
JR 35	261	470	27	758
JR 36	253	764	67	1084

Lähde: Talvisodan historia, osa 4, s. 406–407

IV AK:n tappioutilastot /Timonen Janne Kollaan sissipataljoonat talvisodassa.

Suomen historian Pro gradu –tutkielma Joensuun yliopistossa 2000.

Suomen sodissa 1939-1945 menehtyneiden tiedosto. http://tietokannat.mil.fi/~index_meneht.html

Bombanmäen tuntemattoimien haudat kesällä 1942. Perinteet ovat muitakin kuin aatetta, muistoja ja esinehistoria: uhreja.
kuva Erkki Palolampi.

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 6.12.2005 seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Kapteeniksi

Yliluutnantti
Robie Kulokivi

Yliluutnantiksi

Yliluutnantti
Jari Pantsari

Insinööri-
luutnantiksi

Luutnantti
Mikko Ahtinen

Luutnantti
Keijo Matilainen

Vänrikiksi
(res)

Kersantti
Pekka Kuokka

Sotilaspastori
Juha Eklund

Ylikersantiksi

Kersantti
Jani Pesonen

Henkilöstöön hyväksytyt

Vänrikki
Ville Onikki
1.9.2005

Vänrikki
Timo Varis
1.9.2005

Insinööri
Jukka Penttinen
1.10.2005

Musiikkimajuri
Raimo Maaranen
1.10.2005

Yliluutnantti
Pauli Hakulinen
1.1.2006

Siirrot

Luutnantti
Pasi Koivunen
Kaartin
Jääkärirykmentti
1.9.2005

Yliluutnantti
Vesa Ollikainen
Kainuun Prikaati
1.9.2005

Majuri
Janne Myller
Hämeen Rykmentti
5.9.2005

Luutnantti
Henna-Mari Maaranen
Reserviupseerikoulu
1.10.2005

ATK-suunnittelija
Jarmo Metsäranta
Itäisen
Maanpuolustus-
alueen Esikunta
1.1.2006

ATK-suunnittelija
Eija Ryyänen
Itäisen
Maanpuolustus-
alueen Esikunta
1.1.2006

Konttorinnan muonituskeskus/Puolustusvoimien Ruokahuollon Palvelukeskukseen 1.1.2006 lukien:

Ravitsemispäällikkö
Riitta Turunen

Ravitsemistyönjohtaja
Pirkko Kuittinen

Ravitsemistyönjohtaja
Minna Malinen

Kokki
Pirjo Hyttinen

Kokki
Sari Hämäläinen

Kokki
Hillevi Invenius

Kokki
Jouni Kuronen

Kokki
Tarja Muranen

Kokki
Jenni Penttinen

Kokki
Minna Turunen

Kokki
Marja-Leena Malinen

Ravitsemistyön-
tekijä
Tuula Glod

Ravitsemistyön-
tekijä
Päivi Hyvärinen

Ravitsemistyön-
tekijä
Kirsti Immonen

Ravitsemistyön-
tekijä
Merja Koikkalainen

Ravitsemistyön-
tekijä
Osmo Lackman

Ravitsemistyön-
tekijä
Kaija Miettinen

Ravitsemistyön-
tekijä
Sirpa Mäkipää

Ravitsemistyön-
tekijä
Eila Niemeläinen

Ravitsemistyön-
tekijä
Pirjo Pennanen

Ravitsemistyön-
tekijä
Marja-Leena Ruohomäki

Ravitsemistyön-
tekijä
Satu Soikkeli

Ravitsemistyön-
tekijä
Erja Takkunen

Ravitsemistyön-
tekijä
Katja Tuononen

Reserviin

Lääkintäyliluutnantti
Heikki Kaukoranta
23.8.2005 lukien

Kapteeni
Tarmo Kosonen
1.1.2006 lukien

Luutnantti
Timo Tolvanen
1.1.2006 lukien

Siviiliin

Viestittäjien valvoja
Kirsti Korhonen
1.9.2005 lukien

Sairaanhoitaja
Arja Wälkky
1.10.2005 lukien

Sairaanhoitaja
Anna-Liisa Nousiainen
1.11.2005 lukien

Kokki
Miia Pennanen
1.1.2006 lukien

Asentaja
Martti Räsänen
1.1.2006 lukien

TÄMÄ KYLÄ

Karjalan Sotilassoittokunta ja Niinivaaran musiikkiluokkien kuorot Niinikat ja Prenikat tekivät syksyllä 2005 levyn TÄMÄ KYLÄ. Levyn syntyhistoriaan liittyvät Joensuun Laulurinteellä lukukauden päätteeksi ja kesän "viralliseksi" avaukseksi järjestetyt kevätlaulelot. Tapahtuman taustalla on Joensuun Konservatorion yksinlaulun lehtori Rauno Keltasen visio Kalevalan 150-vuotisjuhlavuoden (1985) esitykset mahdollistavasta laulujuhlikeskuksesta, missä laulujuhlien yhteydessä voisi laulaa myös suuri lapsikuoro. Hän toi julki näkemyksensä 19.11.1979 alueen musiikkijärjestöjen kokouksessa Joensuussa. Idean toteutusvaiheen isä on opettaja Osmo Paalanen, joka sai vuonna 1985 läpi koulu- ja kunnallishallinnossa suurenmoisen idean sijoittaa koululaisten kevätlaulelot valmistumassa olleelle laululavalle. Tapahtumasta syntyi jokakeväinen traditio - lasten omat laulujuhlat, Suomen Suven avaus.

Kappalevalikoimaan kuuluivat jo silloin muun muassa Suvilaulu Joensuulle, Lasten Karjala ja Suvivirsi sekä tietenkin Karjalais-

ten laulu Joensuun Puhallinorkesterin ja Karjalan Sotilassoittokunnan säestämänä. Yhdistetyn puhallinorkesterin kapellimestareina ovat toimineet musiikkimajuri Raimo Maaranen ja musiikkimajuri Juha Tiensuu.

Ajatus levyn julkaisemisesta syntyi soittokunnan ja kuorojen tehtyä harjoitusäänitteen vuoden 2004 Suomen Suven avausta varten. Kuorolaisten vanhemmat olisivat jo tuolloin halunneet hankkia äänitteen. Soittokunnan ja Niinivaaran musiikkiluokkien opettajien kesken heräsi ajatus taltioida suosituimpia esitysnumeroita vuosien varrelta. Sari Kaasinen, joka on säveltänyt levyn nimikappaleen Tämä kylä, saatiin solistiksi. Vihdoin syksyllä 2005 aloitettiin levyn äänitykset Niinivaaran koululla. Orkesterin kapellimestarina toimi musiikkimajuri Juha Tiensuu, kuoronjohtajina Sari Elokivi ja Minna Mäkinen sekä äänittäjänä ja taiteellisena tuottajana Janne Siniketo. Pääosan levyllä olevista kappaleista ovat sovittaneet soittokunnan omat miehet musiikkimajuri Raimo Maaranen ja yliluutnantti Tuomo Makkonen.

Faktaa:

Levyllä esiintyvät Niinivaaran musiikkiluokkien kuorot Prenikat ja Niinikat, Karjalan Sotilassoittokunta, laulaja Sari Kaasinen sekä Timo Nykänen piano.

Levyn kannen piirsivät Niinivaaran koulun oppilaat Riikka Komulainen ja Emilia Vartiainen, ulkoasun on suunnitellut Heikki Kotilainen.

Levyn tekemistä ovat tukeneet Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseätiö, Salomaasäätiö, Joensuun kaupunki sekä Niinivaaran koulun musiikkiluokkien tukiyhdistys.

Joensuu Arenalla 24.11.2005 pidetty julkistamiskonsertti keräsi parituhatta kuulutelijaa.

Levyä voi ostaa Karjalan Sotilassoittokunnasta puh. (013) 181 3451.

Teksti: musiikkimajuri Raimo Maaranen ja yliluutnantti Ilkka Karppanen

Kuvissa Niinivaaran musiikkiluokkien kuorot Niinikat, Prenikat ja Karjalan Sotilassoittokunta.

Tapahtumia

"Mitä isä tekee leirillä" teeman alla vieraili kotiväki kranaatinheitinkompanian ampumaleirillä Sotinpuruolla lokakuussa.

Mannerheimristin ritarien syntymäpaikkojen muistolaattojen entisöinti toteutettiin syksyllä Kosti Ket-tusen ja Timo Tuomaisen voimin.

Puolustusvoimain komentaja Juhani Kaskeala tarkasti Peitsi-05 harjoituksen.

Oppia ja Työtä -messut, prikaatia messuilla edustivat Terhi Pelkonen, Kari Pietilä, Juha-Matti Kulppi, Markus Korpelainen ja Jukka Martikainen

Kenraaliluutnantti Jorma Järventauksen siunaustilaisuus Tuusulassa 22.10.2005

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin itsenäisyyspäivän paraati Joensuussa

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta johti itsenäisyyspäivän paraatin Joensuussa 6.12.2005. Paraatiin osallistui prikaatimme ja Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan lisäksi Pohjois-Karjalan rajavartiosto sekä alueen maanpuolustusjärjestöt.

Maanpuolustusjärjestöjen lippulinna.

Sissikompanian varusmiehiä.

AUTOKAUPPAA JA MAARAKENNUSTA

 E. HARTIKAINEN OY

Pamilonkatu 31, 80130 Joensuu • Puh. (013) 268 300 • www.hartikainen.com

Myös Teidän tukenanne

*Karjalaisen Kulttuurin
Edistämisseuran*

puh. 122 155

Ohi on 270, 180, 362

Lokakuussa kotiutettiin 1/2005 saapumiserän miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 270 vuorokautta palvelleet taistelijat.

Tammikuussa kotiutettiin 1/2005 saapumiserän varusmiesjohtajat ja miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 362 vuorokautta palvelleet taistelijat sekä 2/2005 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleet taistelijat.

270 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Korpraali Ruokolainen Janne Erkki Juhani

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Nikkinen Veli-Matti Olavi

Kummikuntien esinepalkinnot

Jääkäri Ilvonen Pekka Einari

Korpraali Siren Onni Petteri

180 ja 362 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Pietarinen Teemu Tapio
Kersantti Nevalainen Juhani Ville Tapani
Korpraali Kaltiainen Joonas Oskari

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Vuoti Miikka Erik Juhani

Reserviupseeriin palkinto

Vänrikki Räsänen Jouni Matias

Reserviläispiiriin palkinto

Kersantti Järveläinen Antti

Viestikillan palkinto

Korpraali Kero Lauri Tapio

Kummikuntien esinepalkinnot

Kersantti Vainio Sami Verner
Korpraali Holm Santeri Veli
Korpraali Parviainen Jari Juhani
Jääkäri Pulkkinen Teemu Miikka Topias
Alikersantti Pihavaara Salla Kaisu Helena
Jääkäri Tuomainen Jyri Petri Antero
Jääkäri Tahvanainen Aki Mikko Antero
Jääkäri Nissinen Kai Markus
Vänrikki Kohonen Janne Ilkka Kristian
Kersantti Juvonen Joni Tapio
Jääkäri Väistö Veli-Olavi
Jääkäri Ronkainen Harri Sakari
Korpraali Ihalainen Markus Ilari
Vänrikki Pirinen Sami
Jääkäri Miettinen Mika
Jääkäri Koponen Jarno
Jääkäri Räsänen Tomi

Korpraali Janne Ruokolainen

Vuospäivä

Pohjois-Karjalan Prikaatin vuosipäivää vietettiin 18.11.2005. Päivä aloitettiin seppeleen laskulla ja paraatilla Kollaen Vasamalla.

Vuosipäivän tilaisuudet jatkuivat päiväjuhalla prikaatiin muonituskeskuksessa ja iltajuhlalla Joensuun Taidemuseossa. Iltajuhla alkoi komentajan vastaanottaessa prikaatin oman henkilöstön puolisoineen. Paikalle saapui ilahduttavan paljon omaa väkeä edellisiin vuosiin verrattuna. Kutsuvieraat liittyivät juhlistamaan vuosipäivää kansamme myöhemmin.

Vuosipäivänä palkittiin seuraavat henkilöt:

Vuoden sotilas kapteeni Tarmo Kosonen
vuoden siviili
ravitsemistyönjohtaja Minna Malinen
vuoden kouluttaja
luutnantti Timo Tarvainen

Jalkaväen ansioristi:

luutnantti Seppo Hyttinen
majuri Jouni Pitkänen
vääpeli Pasi Mikkonen
luutnantti Timo Hattunen
kapteeni Pekka Peltoniemi
yliluutnantti Robie Kulokivi

PKarPr:n ansiolveyke:

hopeinen
vääpeli Pertti Uimonen
pronssinen
yliluutnantti Petri Peltoniemi
luutnantti Seppo Mustonen
ravitsemistyöntekijä Päivi Hyvärinen
yliluutnantti Jarmo Kolu
vääpeli Ari Pietarinen
sairaala-apulainen Eine Mölsä
osastonhoitaja Erja Leinonen
yliluutnantti Ilkka Lindgren

Ritarimalja ja Harlun Haarikka:
Sissikomppania

Joukko-osasto risti:

varastomies Timo Pursiainen
luutnantti Esa Kärki
yliluutnantti Jari Parviainen
kersantti Jarkko Mustonen
kapteeni Mika Kärämä
luutnantti Karri Kalenius
toimistosihiteerti Mari Nyysönen

Maanpuolustusmitali:

luutnantti Pekka Manni
luutnantti Jarno Asikainen
toimistosihiteeri Raija Riissanen

Prikaatissa tapahtuu

Kapteeni Tarmo Kosonen, ravitsemistyönjohtaja Minna Malinen ja luutnantti Timo Tarvainen.

Ritarinmaljan ja Harlun Haarikan vastaanotti ylliluutnantti Kimmo Ruotsalainen.

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ** -lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

DEXAL

START
The Feeling for Snow

SKI SPEED

Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot
Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0500-672 113
www.redex.fi, www.skispeed.fi

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN KILTA JA KORPISOTURI-LEHTÄÄ

Enon kunta

Joensuun kaupunki

Kaavin kunta

Kontiolanden kunta

Kuopion kaupunki

Varkauden kaupunki

Saapumiserän 2/05 sotilasvala Rautavaaralla

Heinäkuussa palvelukseen astuneet alokkaat vanhoivat sotilasvalansa Rautavaaralla 20.8.2005. Sotilasvalan vanhojia oli lähes 600. Päivän tapahtumat aloitettiin seppeleen laskulla Rautavaaran sankarihautoille ja jatkettiin paraatikatselemuksella sekä sotilasvalalla Rautavaaran urheilukentällä. Paraatijoukkoja komensi everstiluutnantti Jyrki Kaiponen ja katselmuksen suoritti everstiluutnantti Matti Karjalainen. Valakaavan esilukijana toimi Rautavaaran kunnanvaltuustonpuheenjohtaja Mikko Korhonen. Ohimarssin vastaanotti everstiluutnantti Matti Karjalainen seurassaan puolustusministeri Seppo Kääriäinen.

Prikaatissa tapahtuu

Kontiorannan varuskunnan ruokahuolto toimii

Muonituskeskuksen tehtävät ja organisaatio

Muonituskeskuksen tehtävänä on olla tuke-
massa suorituskykyisten joukkojen tuotta-
mista tarjoamalla laadukkaita ruokahuollon
palveluja. Ruokailu on paljon muutakin kuin
vatsan täyttämistä ja siksi ruoan ulkonä-
köön ja sen tarjolle laittamiseen, palveluun
sekä ruokasalin viihtyisyyteen on panos-
tettu. Ruokalistan suunnittelussa käytämme
Puolustusvoimien muonituksen ravitsemis-
suositusta, joka on yhtenevä myös Valtion
ravitsemusneuvottelukunnan suosituksen
kanssa. Ruokasuunnitelma laaditaan muo-
nituksen tietojärjestelmällä Web-Mutilla vii-
den viikon kierrolla.

Muonitustoiminta on perinteisesti kuulunut
huoltokeskuksen alaisuuteen ja huolto-
päällikkö on toiminut ravitsemispäällikön
esimiehenä. Ylintä päätäntävaltaa muonitu-
sasioissa on viime vuoden loppuun saakka
käyttänyt joukko-osaston komentaja.

Ravitsemispäällikön lisäksi muonituskes-
kuksessa työskentelee kaksi työnjohtajaa
ja yhdeksän kokkia, joista yksi työskentelee
jatkuvasti varaston puolella. Asiakaspalve-
lusta ja astiahuollosta huolehtii 13 ravitse-
mistyöntekijää.

Muutoksiin valmistautu- mista

Puolustusvoimien ruokahuolto on ollaan jär-
jestämässä uudelleen. Kuopiossa vuoden
vaihteessa toimintansa aloittanut PURU:n
esikunta (Puolustusvoimien Ruokahuolto)
ja 24 muonituskeskusta muodostavat pää-
esikunnan alaisen Ruokahuollon Palvelu-
keskuksen, jonka johdossa toimii elintar-
viketieteiden maisteri Ritva Paavonsalo.
Kontiorannan varuskunta kuuluu Pohjoiseen
alueeseen, jonka sektorijohtajana toimii
restonomi Arja Lehtimäki.

Edellinen muutos tapahtui muonituskes-
kuksen osittaisen laajennuksen ja entisen
tilojen nykyaikaistamisen yhteydessä
ja vaati työntekijöiltämme joustavuutta ja
kärsivällisyyttä. Nyt opettelemme työsken-
telemään suuren rakennemuutoksen sisällä.
Toimintaamme ja työskentelytapoihimme
tulee sen myötä varmasti joitain muutoksia.
Käytännössä muonituskeskuksen toiminta
jatkaa Pohjois-Karjalan Prikaatissa ennallaan.
Toimintaa ohjaavat palvelusopimus ja
toimintatapamalli, joissa on määritelty yh-
teistyön pelisäännöt niin PURU:n esikunnan
ja joukko-osaston kuin joukko-osaston ja
muonituskeskuksenkin välillä.

Toiminnan kehittäminen asiakaspalautteen perus- teella

Toimintamme kehittäminen on omaehtoi-
sista ryhmätyöskentelystä alkanutta pit-
käjänteistä työtä. Ryhmätöiden ansiosta

lähti aikoinaan alulle myös nykyisin hyväksi
koettu asiakastytyyväisyyskyselysysteemi-
mme. Asiakaskyselyiden pohjalta pyrimme
täyttämään mahdollisuuksien mukaan toi-
veja ja kehittämään ruokapalveluamme.
Olemme panostaneet erityisesti asiakas-
palveluun ja kyselyissä saamamme palaute
onkin siltä osin kiitettävää. Palvelus varus-
kunnassa on usein uusi kokemus varusmie-
hille; kurinalaiset olosuhteet ja rakkaat ih-
miset kaukana. Ruokailutilanteella voimme
tuoda pientä piristystä arjen kovuuteen ja
harmauteen. Varusmiehet osaavat arvostaa
maittavia aterioita ja kiittää niistä, heidän
käyttäytymisensä on nykyisin iloista, väli-
töntä ja kohteliasta.

Tiedottamisen parantamiseksi sekä palaut-
teen saamiseksi on ruokasalissa info- ja pa-
lautepiste, joka on sekä varusmiesten että
palkatun henkilöstön käytössä.

Ravitsemistyönjohtaja Minna Malinen opastaa kokkeja Minna Turusta ja Pekka Turusta kenttäkeittimen käyttöön.

Kenttä- ja maastoruokailu on ollut viime vuosina kehittämiskohteenamme. Leireille ja harjoituksiin laaditaan oma ruokalista, jossa huomioidaan suurempi energiantarve, ruokailun käytännöllisyys, ruoan käsiteltävyys ja monipuolisuus, jätteiden syntyminen sekä hygienia, esimerkiksi annostelukäsiineet.

Teemaviikoilla ja -päivillä varsinainen ruokalista on mukautettu valitun aiheen mukaiseksi, esimerkkeinä Kekri-, Vilja- ja Leipäviikot. Tällöin ruokasalin sisustus ja salissa työskentelevän henkilöstön asusteet myötäilevät viikon tai päivän aihetta. Oman pirstävän lisänsä arkeemme tuovat myös varuskunnassa järjestettävät juhlat, joiden suunnitteluun ja toteuttamiseen pääsemme osallistumaan.

Työpisteemme toimintaa olemme kehittäneet tietojärjestelmien ja prosessityöskentelyn avulla. Prosessityöskentelyn tuloksena luomme yhtenevät toimintatapamallit ja saamme siten tasalaatuisuutta tuotteisiin ja palveluun

Muonituskeskuksen päivä

Aamukokkien työvuoro alkaa aamupalan valmistamisella jo klo 5.00 (valapäivinä tai suurten maastoharjoitusten aikana työvuoro voi alkaa jo aamuyöstä klo 2.00). Puuroa keitetään jopa 1000 varusmiehelle, jolloin tarvitaan n. 20 kg hiutaleita ja 200 l vettä. Lounaan valmistaminen alkaa heti aamupalan valmistuttua.

Iltavuoron kokit tulevat töihin klo 11.00 ja aloittavat päivällisen valmistamisen. Asiakaspalvelussa ja astiahuollossa työskentelevät tulevat aamuvuoroon klo 6.00 ja iltavuoroon porrastetusti 10.00 – 12.00 välillä. Iltapalan hoitaja päättää työpäivänsä kello 20.00, jolloin muonituskeskus hiljenee.

Yleensä keittiössä työskentelee kaksi kokkia, mutta esimerkiksi sairastapauksissa pitää tehdä keittiössä pikaisia muutoksia ruokasuunnitelmiin. Joskus joudumme jopa vaihtamaan ruokalajeja helpommin ja nopeammin valmistettaviin. Valmiit annosjälkiruoat helpottavat kiireisinä aikoina kokkien ja muidenkin työntekijöiden työtaakkaa ja kiirettä.

Salaattien menekki on kasvanut ajan myötä. Voimakkaasti maustetut kastikkeet, kuten chili con carne, ovat tulleet suosituiksi myös meidän ruokalistassamme. Perinteiset jauho-marjapuurot saamme unohtaa melkein kokonaan. Erityisruokavaliot valmistetaan niitä tarvitseville.

Luottavaisena tulevaisuuteen

Tulevina vuosina varusmiesten vahvuus varuskunnassamme kasvaa jonkin verran, miten nykyiset resurssimme riittävät? Voimme toteuttaa asiakaspalvelua iloisin ja reippain mielin? Joudummeko aikatauluttamaan ruokailuajat uudestaan? Turhia työvaiheita joudumme edelleen karsimaan ja panostamme päätehtäväämme, varusmiesten muonittamiseen. Yhteistyötä eri sidosryhmien kanssa pyrimme kehittämään edelleen

Avoin asenne ja luottavainen katse tulevaisuuteen auttavat kohtaamaan uusia, ennalta arvaamattomia tilanteita. Työn määrä ei tule vähenemään eikä työntekijöiden määrä lisäänty, mutta töiden tekotavat muuttuvat.

Ruokasali voi välillä olla näinkin juhlava. Kuva vuoden 2003 vuosipäivän juhlista.

Teksti: Muonituskeskuksen laatuvaastaava, ravitsemistyöntekijä Katja Tuononen
Kokki Hillevi Invenius
Kokki Marja Malinen
Ravitsemispäällikkö Riitta Turunen

Yhtymäharjoitus PEITSI 05

Selviämistaistelua Pohjois-Karjalan rajamaastoissa

Itäisen maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus PEITSI 05 toteutettiin 28.11 -16.12.2005 välisenä aikana Sotinpuron – Enon – Heinävaaran – Kiihtelysvaaran – Viesimon alueella.

Yhtymäharjoitus jakaantui kolmeen eri osaharjoituskokonaisuuteen. Ensimmäisen osakokonaisuuden muodosti Sotinpurolla 28.11. – 2.12.2005 järjestetty Itäisen maanpuolustusalueen sissi- ja tiedusteluampumaleiri Savon Prikaatin johtamana. Pohjois-Karjalan Prikaatista sissi- ja tiedusteluampumaleirille osallistuivat kouluttajien lisäksi sissikomppanian 2/05 miehistö johtajineen sekä aliupseerikoulun sissilinja ja sissiradistilinja.

Toisen osaharjoituskokonaisuuden muodostivat Sotinpuron ja Taipalsaaren ampumakenttäalueilla järjestetyt taisteluampumaharjoitukset 7.-11.12.2005. Pohjois-Karjalan Prikaatin johtamaan Sotinpuron taisteluampumaharjoitukseen osallistuivat Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Savon Prikaatin varusmiehet ja reserviläiset sekä Karjalan Prikaatin koulutusvastuulla olleet reserviläisyksiköt – yhteensä noin 1500 sotilasta ja 300 ajoneuvoa.

Yhtymäharjoituksen kolmannen osakokonaisuuden muodosti Sotinpuron – Enon – Heinävaaran – Kiihtelysvaaran – Viesimon alueella toteutettu kaikkien joukkojen kaksipuolinen taisteluharjoitus 12.-16.12.2005.

Uskottavan puolustuskyvyn testaamista

Tämänkertaisen yhtymäharjoituksen teemana oli uskottavaa puolustuskykyä osoittava maavoimien ja lennoston yhteistointiharjoitus. Yhtymäharjoituksen suunnittelu- ja johtovastuu oli Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnalla, joka selvisi tehtävästään hyvin.

Pohjois-Karjalan Prikaati perusti yhtymäharjoitukseen lähes määrävahvuisen jääkäripataljoonan yhteistoiminnassa Kotkan rannikkoalueen kanssa sinisen puolueen osaksi. Harjoituspataljoonamme toimi taisteluosastokokoonpanossa nimettynä pohjois-karjalaisia perinteitä kunnioittaen Taisteluosasto Kollaaksi. Taisteluosastoa komensi menestyksellä kapteeni Ville Haapala taisteluparinaan tulenjohtokomentajana toiminut yliluutnantti Jari Parviainen. Pataljoonan esikunta perustettiin lähinnä Joensuun alueelta tulleista reserviläisistä, jota tuki vajaa esikuntakomppania Pohjois-Karjalan Prikaatista. Iskuportaassa ja sen tukena toimi kolme jääkärikomppaniaa. Niistä kaksi oli perustettu Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehistä ja reserviläisistä sekä yksi Kotkan Rannikkoalueen varusmiehistä. Kranaatinheitinkomppania perustettiin prikaatin varusmiehistä. Tulenjohto- ja viestipatteri sekä huoltokomppania perustettiin pohjois-karjalaisista reserviläisistä. Maasotakoulun kuusi kadettia toimivat eri yksiköiden johdotehtävissä.

Monipuolinen harjoitusjoukko

Prikaatimme sissikomppania, sotilaspoliisit ja sissiradistit toimivat harjoituksessa omissa joukkokokoonpanoissaan harjoitellen koulutushaaransa mukaisia tehtäviä ympäri Pohjois-Karjalan aluetta. Koko Pohjois-Karjalan Prikaatin perustamisvastuulla olevan joukon vahvuus oli lähes 1500 sotilasta ja lähes 350 ajoneuvoa.

Kotkan Rannikkoalue perusti viime vuotiseen tapaan taisteluosastomme yhden rannikkojääkärikomppanian. Kotkalaiset selvisivät jälleen hyvin harjoituksen asettamista haasteista ja toivat mukavan lisämausteen joukkomme toimintaan. Uskoisin, että rannikkotaistelijoiden sinnikäs esiintyminen edukseen heille poikkeavissa olosuhteissa ja kaukana merialueen tutuista ympyröistä herätti kunnioitusta myös pohjoiskarjalaisissa sotilaissa.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukot hyökkäsivät hyvällä menetyksellä Sotinpuron – Paiholan alueelta aina Viesimon tasalle saakka lähes 50 km syvällä vastualueellaan. Lopputuloksena oli onnistunut tehtävän toteuttaminen ja keltaisen lyöminen vastualueella.

Jälleen vaihtelevia sääolosuhteita

Koulutuksen ja vaativien palvelustehtävien lisäksi haasteita harjoitusjoukoille asettivat harjoituksen aikaiset vaihtelevat sää- ja keliolosuhteet. Taisteluampumarjoituksen aikana Sotinpuruolla saatiin nauttia leppoisista talvikeleistä pakkasen ollessa -5 ja -15 asteen välillä. Taisteluharjoitusvaiheessa sotilaat kohtasivat runsaiden lumisateiden aiheuttamat haasteet ja sateita seuranneet purevat pakkaskelit. Haasteista kuitenkin selvittiin.

Tahtotila korkealla

Ampumarjoitusvaihe Sotinpuruolla osoitti, että harjoitukseen perustetut varusmies- ja reserviläisjoukot olivat tosi mielellä mukana harjoituksessa. Tehtävät hoidettiin tinnimättömästi, amuntojen tulokset olivat hyviä ja yrityshalu säilyi läpi harjoituksen. Erytisen ilahuneena pistin merkille prikaatimme jääkärikomppanian varusmiesten toiminnan. Sääolosuhteista ja vuorokaudenajoista välittämättä luutnantti Jani Hiltusen johtaman komppanian varusmiehet tekivät työtään komppanian eteen kukin omissa tehtävässään – antaumuksella ja voimia säästämättä. Tyytyväisyydellä totesin jälleen prikaatimme onnistuneen kouluttamaan iskukykyisen ja lujan maanpuolustustahdon omaavan komppanian reserviin.

Lopputuloksen arviointia

Taisteluampumarjoitusvaihe oli pohjoiskarjalaisille joukoille pituudeltaan ja sisällöllisesti sopiva. Taisteluharjoitusvaiheen parasta antia mielestäni olikin varusmiesten ja reserviläisten yritteliäs toiminta haastavassa hyökkäystehtävässä. Kollaa kesti jälleen!

Teksti everstiluutnantti Jyrki Kaiponen

Varusmiestoimikunnan (VMTK) puheenjohtajan mietteitä

Olen aina elämässäni ottanut haasteista kiinni ja lähestynyt niitä rohkeasti, mutta nöyrästi. Silti elämässäni en ole kokenut mitään niin mielenkiintoista, kuin yhden puolivuotisen varusmiestoimikunnan puheenjohtajana. Tehtävä, joka teki varusmiespalveluksestani erittäin mielenkiintoisen ja monipuolisen.

Asemani tuomat haasteet ja vastuu eivät olleet itsestään selviä heti toimikauden alussa. Suurin osa haasteista selvisikin vasta ensimmäisten viikkojen aikana. Edessäni oli perusyksikössä kouluttamista ja VMTK-pakan koossa pitämistä. Onneksi en ollut yksin.

Toimikauteni alussa asetin päämääräkseni käyttää varusmiestoimikuntaa mahdollisimman hyvin työkaluna varusmiesten viihtyvyyden lisäämiseksi. Nyt, kun kotiutumiseni kynnyksellä katson tilannetta, voin rehellisin mielin todeta, että niillä resursseilla, mitä varusmiestoimikunnalle on annettu, onnistuimme tehtävässämme hyvin. Saldona on kaksi liikuntapäivää, kolme kotiutumiseriä, metsästäjän tutkinto ja lukuisia esityksiä varusmiesten viihtyvyyden puolesta. Unohtamatta viikottain järjestettyjä lomakyytejäkään. Toimikaudellani pääsin

myös tekemään joka toinen maanantai Radio Rexin varusmiehille suunnattua radio-ohjelmaa nimeltään Ruoturadio. Tietenkin edellä mainitut asiat olivat vain pääpiirteitä toimikaudestani.

Mitä sitten lopulta opin työstäni VMTK:ssa? Organisoimista, vastuunottamista ja johtamista. Nämä kolme asiaa kohtasin toimikaudellani päivittäin. Nopeasti kävi selväksi, että palvelus varusmiesjohtajana ei ole helpoimmasta päästä. Vaati pienen hetken ennen kuin pystyin sisäistämään asetetun vaatimustason. Työ toimistossa osoittautui juuri sellaiseksi, kuin hakiessani olin sen kuvittelutkin. Monipuolista, sopivan hektistä ja motivoivaa työtä. Kiitostakin sai, se osoittautuikin homman parhaaksi anniksi. Vaikeinta oli sillan rakentaminen varusmiesten ja palkatun henkilöstön välille. Tätä kirjoittaessani huomasin, ettei sillan rakentaminen ole mahdollista yhden toimikunnan toimiaikana. Se on monen vuoden aktiivisen työn tulos ja vaatii koko ajan toimihenkilöiden panostusta vuodesta toiseen.

Tulevilta toimihenkilöiltä tullaan odottamaan jatkossa yhä enemmän. Siksi toivonkin, että tulevaisuudessa toimihenkilöt

valitsisivat seuraajansa huolella ja kouluttaisivat heidät hyvin tuleviin tehtäviinsä. Toimihenkilöiltä vaaditaan aktiivisuutta, rohkeutta ja kypsyyttä toimia asemassaan. Vastuu olojen kehittamisestä ei lepää pelkästään heidän harteillaan, vaan pallo on myös muilla varusmiehillä. Kuten on sanottu, VMTK on silta, jota pitkin varusmiesten on käveltävä ja heidän on kyettävä ottamaan itse siihen tarvittavat askeleet.

Kiitoksen sanat kuuluvat tietenkin VMTK:n sihteerille ja atk-vastaavalle sekä Esi- ja Huoltokomppanian henkilöstölle, joka omalla panoksellaan on mahdollistanut kitkattoman toiminnan. Lisäksi kiitokset kuuluvat VMTK:n ohjaajalle yliluutnantti Jari Parviaiselle, pataljoonan komentajalle everstiluutnantti Jyrki Kaiposelle ja prikaatin komentajalle eversti Harri Ohra-aholle aidosta kiinnostuksesta varusmiesten viihtyvyyttä kohtaan. Ja ennen kaikkea kiitos kuuluu muille varusmiehille.

Tempora mutantur, nos et mutamur in illis (ajat muuttuvat ja me niiden mukana).

VMTK:n puheenjohtaja
Alikersantti Antti Kupiainen

AMPUJILLE SUOMENMESTARUUKSIA

Urheiluvuoden 2005 jälkimmäisen puoliskon parhaimmat saavutukset Pohjois-Karjalan Prikaatin edustusurheilijoilla tulivat ammunnan sotilas-SM-kilpailuista. Alikersantti Liisa Itäniva ampui kaksi henkilökohtaista suomenmestaruutta, joista toisen uusilla suomenennätys lukemilla. Lisäksi majuri Petri Myller ja luutnantti Antti Hämäläinen voittivat rynnäkkökiväärijoukkuekilpailun suomenmestaruuden.

Varusmiesten arvostetussa Parolan Kilpi-kilpailussa PKarPr sijoittui jälleen upeasti hopealle Porin Prikaatin jälkeen. Joukkueessa ampuivat alikersantit Tapio Hyttinen, Janne Turunen, Juha Oinonen sekä Juha-Matti Voutilainen. Näistä kolme ensiksi mainittua sijoittuivat rk 6+6+6 ls joukkuekilpailussa niin ikään SM-hopealle ja Hyttinen voitti myös lajin henkilökohtaisessa kilpailussa SM-hopeaa.

Itäniva voitti myös Itäisen Maanpuolustusalueen ampumamestaruuskilpailuissa kaksi mestaruutta ottamalla molemmissa rk-lajeissa ylivoimaiset ykkössijat. Turunen puolestaan nappasi varusmiesten rk 3x5 ls kilpailussa pronssimitalin. Lajin joukkuekilpailussa Turunen, Hyttinen ja Voutilainen

sijoittuivat niin ikään pronssille. Pienoiskivääriammunnan neljäs sija Eemeli Orsjoen ampumana oli koko PKarPr:n palkatun henkilöstön paras sijoitus yleisen sarjan ampujille. IMpa:n yleismestaruudesta kampaillaessa PKarPr jäi hieman yllättäen vasta neljännelle tilalle. Varusmiesten yleismestaruuskilvoittelussa PKarPr sen sijaan sijoittui kolmanneksi.

Suunnistuspartiot mitali-kannassa

Suunnistuksen SM-kilpailuissa PKarPr:n partio majuri Jouni Nykänen, yliluutnantti Jukka Rynnänen, alikersantti Lauri Kontkanen ja jääkäri Timo Nissinen taistelivat yö-osuuden 7. sijalta hienosti SM-pronssille.

IMpa:n mestaruuskilpailuissa PKarPr:n partio kapteeni Miika Huovinen, luutnantti Ville Nieminen sekä alikersantti Lauri Kontkanen ja jääkäri Timo Nissinen yllättivät positiivisesti sijoittuen hopealle. Henkilökohtaisissa lajeissa Nissinen löysi varusmiessarjalaisista rastit kolmanneksi nopeimmin ja Kontkanen nappasi neljännen tilan. Naisten sarjassa kaksikko Sanna Pekkarinen ja Noora Salmi suunnistivat sijoille kaksi ja kolme.

Yleisurheilijat kaksoisvoittoon

Yleisurheilun sotilas-SM-kilpailuissa pohjoiskarjalaiset menestyivät kohtuullisesti. Naisten 1500 m juoksussa Lotta Salmi ja Sanna Pekkarinen ottivat PKarPr:iin kaksoisvoiton. Tilanpuutteen vuoksi jätetään kuitenkin osallistujamäärä mainitsematta.

Miesten sarjojen parhaimmat sijoitukset olivat kuulantöynnön Olli Rouvisen viides ja Klaus Silvennoisen kuudes sija 400 metrillä. Mikko Pesonen sijoittui myös kuudenneksi maastojuoksun 35-v sarjassa.

Lopuksi muistutus

Muistutuksena, että kaikki lajit, missä sotilas liikkuu ovat "sotilaslajeja". Ja kaikenlainen liikunta on hyödyksi myös sotilaskoulutuksessa! Kokeile rohkeasti myös itsellesi outhoja lajeja, ei kilpailumielessä, vaan omaksi iloksesi ja oman hyvinvointisi vuoksi.

Teksti Esa Kärki

Liikuntakooste

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2005

Maastojuoksu

Yleinen	kapt Juha Nissinen
35 v	kapt Lassi Kellberg
40 v	ylil Mikko Pesonen
N	alok Lotta Salmi
Vm	alok Silvennoinen
Yksikkömestaruus	KrhK

Ammunta

Rk 10 ls	ltn Antti Hämäläinen
Rk 6+6+6 ls	ltn Marko Karppinen
Pist 10 ls	ltn Mikko Perón
Pist 4+6 ls	ltn Mikko Perón
Yleismestaruus	ltn Antti Hämäläinen

Yösuunnistus

Yleinen	ltn Markku Saarelainen
35 v	kapt Ville Haapala
40 v	ylil Eero Lempinen
Vm	jääk Gustaffson AAP
Yksikkömestaruus	SissiK

Partiosuunnistus

A-sarja	
KrhK 1	kapt Ville Haapala upskok Karjunen NT jääk Eskola JS jääk Karvinen HO
B-sarja	
Optsto	maj Risto Vairinen kapt Tuukka Kuusimäki ylil Jukka Päivinen
Yksikkömestaruus	SissiK

Kersantti Toni Närväinen valittiin vuoden 2005 varusmiesurheilijaksi.

Pohjois-Karjalan Prikaati voitti Tasavallan Presidentti Urho Kekkosen ja Kyösti Kallion kiertopalkinnot.

9 x 19 mm BT MP9M käsittelykonepistooli – turvallisen aseenkäsittelykoulutuksen esimerkkilaitte

Käsittelykonepistooli vasemmalta puolelta katsottuna. Käsittelyaseen punainen väri erottaa sen visuaalisesti toimivasta aseesta.

Tässä artikkelissa esitellään lyhyesti erään innovatiivisen sveitsiläisen viranomaisase- ja varustevalmistajan Brügger & Thomet AG:n näkemys mahdollisimman turallisesta ja edullisesta koulutusvälineestä. Aseenkäsittelyn perusteiden kouluttamisessa käytetään yleensä toimivia ampumaseiteja. Käsittelyturvallisuuden ja kunnossapidon kannalta olisi kuitenkin varsin perusteltua käyttää erillisiä, tarkoitukseen valmistettuja käsittelyaseita. Toistuva, ”äksiiinomainen” aseiden purkaminen ja kokoaminen on rakenteelle mekaanisesti varsin kuluttavaa. Toimivan aseiden käyttö sisältää myös aina riskin virheellisestä toiminnasta tai puutteellisesta valvonnasta johtuvasta ampumatarvikkeen lataamisesta aseeseen ja siten vahingonlaukauksesta.

Itävaltalainen konepistoolin lähtökohta

Brügger & Thomet AG:n BT MP9 -konepistoolin rakenne perustuu itävaltalaiseen 9x19mm Steyr TMP -konepistooliin. TMP -konepistooli on aseinsinööri Friedrich Aignerin suunnittelema ja kaikki aseeseen liittyvät patentoidut ratkaisut ovat alkuperäisesti hänen nimissään vuodelta 1989. Lisäksi hän on ollut mukana itävaltalaisen TMP:n tuotekehityksen kaikissa vaiheissa, tuotteistamisessa ja markkinointiin asti. Steyr-Mannlicher asetehdas aloitti TMP -konepistoolin viranomaismyynnin vuonna 1991 (suosittelun luettavaksi Korpisoturi -lehden numerossa 1/2002 julkaistua teknistä TMP-konepistooliartikkelia).

Steyr-Mannlicher oli yhteistyössä aseiden äänenvaimentimiin ja varusteisiin erikoistuneen sveitsiläisen B&T AG:n kanssa. Yritys valmisti muun muassa erittäin hyvän vaimenninrakenteen TMP -konepistoolia varten. Myöhemmin, vuonna 2001 Brügger

& Thomet hankki käyttöönsä kaikki TMP -konepistoolin patentit, piirustukset ja valmistusoikeudet ja ryhtyi kehittämään tämän muovirunkoisen aseiden rakennetta ja ominaisuuksia edelleen.

Sveitsiläisvalmistajan MP9 perusparannukset

Brügger & Thomet AG on yritys, joka MP9 -konepistoolin ja erilaisten vaimentimien lisäksi tekee varusteita olemassa oleviin viranomaisaseisiin, kuten olkatukia, kändensuojuksia ja varustekiskoja. Seuraavassa mainitsen muutaman keskeisen ulkoisen parannuksen, jolla B&T on teknisesti tuotekehittänyt alkuperäistä TMP -konepistoolirakennetta. Sisäisen mekaniikan osalta ei merkittäviä muutoksia ole tehty.

Taittuva olkatuki

Alkuperäisessä TMP -konepistoolissa oli aseesta kokonaan irrotettava varsin kookas olkatuki. MP9 -konepistoolissa on oikealle sivulle taittuva sulavalinjainen olkatuki eli se on aina aseiden mukana, oli se sitten käyttö- tai kuljetusasennossa. Rakenne ja lukitusmekanismi on varsin hyvin suunniteltu eikä kuljetusasento edes haittaa hyvää ampumaotetta.

Käsittelykonepistooli on laajempaa käyttöhuoltoa (ns. kausihuolto) varten purettuna.

Kanteen integroitu varustekisko

TMP -konepistooliin piti kiinnittää erillinen alumiinista valmistettu optisen tai optronisen tähtäimen varustekisko aseiden kanteen. MP9 -konepistoolissa on muovisen kannen osana standardin (MIL-STD 1913) mukainen pitkä varustekisko. Lisäksi voidaan kiinnittää erilliset lyhyemmät alumiiniset varustekiskot kannen sivuille, tosin ruuvi-kiinnitysasennus on pysyvä ja tekee reiät kansirakenteeseen.

Kaksiportainen vaihdin

TMP -konepistoolin poikittaissuunnassa liikuteltava vaihdin oli kolmiportainen. Oikealle ulkoneva oli varmistettu, keskiasento kertatuli ja vasemmalle ulkoneva sarjatuli. MP9 -konepistoolissa ase on viiressäkin koko ajan kuljetusvarmistettu ja poikittaissuunnassa liikuteltava vaihdin on kaksiportainen siten, että oikealle ulkonevana ase ampuu sarjattulua, vasemmalle ulkonevana kertatulta. Vaihdinpainikkeen takasivussa on tulimuotoja vastaavat muistimerkinnot; sarjatuli - kolme pistettä ja kertatuli - yksi piste.

Muut pienet ulkoiset yksityiskohdat, joita TMP:ssä ei ole

MP9:n liipaisimessa on ulkoinen liipaisinvarmistin, joka edellyttää normaalia laukaisupuristusta sormella ennen kuin se kytkeytyy pois (vrt. Glock -pistoolin vastaavaa rakennetta). Lukon kyljessä, ulosheittoaukon etureunan kohdalla, on poraus, johon patruunan hylsyn kanta sopii. Siihen asetettu patruuna toimii tilapäisenä avustavana viritintappina, jos tapahtuu ampumatarvikkeesta tai sulkukoneiston karstoittumisesta

johtuva jumiutuminen. Takatähtäimen malli on paranneltu rengastähtäimeksi (avara diopteritähäin) joka nopeuttaa maalin hakua ja tähtäämistä. Lippaiden materiaali on muutettu hieman läpikuultavaksi, mikä paljastaa patruunatilanteen varsin helposti valoisassa. Konepistoolia saa perinteisen mustanharmaan lisäksi trenditietoisesti valkoisena, armeijan vihreänä ja aavikon beigenä. Suuosan (piipunohjaimen etupää) vaimenninkiinnityskohta on muutettu kierreltiitoksesta pikaliitosmalliseksi.

Käsittelyaseen konsepti ja muuta

BT MP9M on siis käsittelytarkoitusta varten tehty aserakenne. Mallilyhenteen perässä oleva "M" kirjain on lyhennetty englanninkielisestä sanasta manipulation (käsittely). Käsittelyase on sarjanumeroitu, kuten kaikkien keskeiset komponentit. Sarjanumero alkaa MA kirjaintunnuksella, jonka perässä on kolmen numeron yhdistelmä (MA 029 tarkasteltavan käsittelyaseen osalta). Mukana seuraavat varusteet pehmustetun kuljetuslaatikon lisäksi ovat käsikirja, kaksi lipasta (15 ja 30 patruunan) sekä kanto-hihna. Lisäksi aseenn kannen oikealle puolelle on kiinnitetty yksi alumiininen varustekisko esimerkiksi maalinvalaisinta varten. Latausharjoituspatruunat eivät kuuluneet kokonaisuuteen, jota mielestäni voi pitää puutteena.

Käsittelyaseen runko ja kansi on punainen erottaakseen sen selkeästi toimivista MP9-konepistooleista. Visuaalinen värikoodi ei ole vielä aseellisuudessa standardoitu, mutta tämä sveitsiläisvalmistaja käyttää punaista väriä käsittelyaseissa ja sinistä väriä SimunitionFX-harjoitusampumatarvikeseissa (tätä kohdetta merkitsevää ampumatarviketta voi käyttää kaksipuolisessa taisteluampumarjoituksessa).

Punaisen MP9M-käsittelyaseenn kaikki osat on tehty kuten toimivassa aseessa seuraavin poikkeuksin: aseenn piippu on pysyvästi suljettu hitsaamalla ja ainoastaan latausharjoituspatruuna mahtuu patruunapesään, lukan iskupohjassa ei ole iskurin ulostuloreikää ja iskuvasaran iskupinnassa on poraus. Tämä estää sen, että käsittelyaseeseen vahingossa asetettu toimiva lukkolaite iskupiikin kautta

välittäisi laukaisun mahdolliseen patruunaan. Nämä pysyvät rakenteelliset muutokset tekevät tästä käsittelyaseesta turvallisen eikä ase aiheuta vaaraa vaikka erehdyksessä yleisten ohjeiden vastaisesti käytettäisiinkin taisteluampumarvikkeita lataamis- ja patruunoiden poistoharjoittelussa.

Normaalin, käyttäjälle suunnatun asekulutukseen liittyvän käsittelyharjoituksen lisäksi MP9M soveltuu esimerkiksi b-tason kunnossapitotoimenpiteiden työharjoitteluun ja perehtymiseen.

Tämän tasoinen käsittelyasejärjestelmä ei tietenkään ole hinnaltaan halpa, vaan on jopa hieman kalliimpi kuin varsinainen toimiva MP9-konepistooli.

Edullinen tämä MP9M järjestelmä kuitenkin on tarjoten luotettavaa koulutusturvallisuutta. Lisäksi käsittelyharjoitusten aiheuttama mekaaninen kulutus ei kohdistu käytössä oleviin toimiviin MP9-palvelusaseisiin ja tätä kautta järjestelmä tukee edullisesti kunnossapittoa.

Konepistoolin laukaisukoneiston rakenne on selkeä, mutta varsin poikkeuksellinen teknisesti.

BT MP9M olkatuki käyttöasennossa. Olkatuen lukitus on erinomainen ja muovinen olkatuki on riittävän jäykkä rakenteellisesti.

Teksti ja kuvat: Robie Kulokivi
weretco@nettilinja.fi

Tekniset tiedot

Malli	BT MP9M Käsittelykonepistooli
Kaliiperi	Latausharjoituspatruuna 9x19 mm
Toiminta	Kiertyvä sulku
Patruunamäärä	30 tai 15 patruunaa (myös 20 ja 25 patruunan lippaat)
Lipastyyppi	Tankolipas, kaksirivinen
Patruunanpoisto	Oikealle (latausharjoituspatruuna)
Paino	1.41 kg ilman lipasta
Pituus pienimmillään	303 mm (olkatuki kuljetusasennossa)
Pituus suurimmillaan	523 mm (olkatuki käyttöasennossa)
P/K/L	15 patr lippaalla 303/173/56 mm
Piippu (suljettu)	130 mm (piipussa tila vain latausharjoituspatruunalle)
Vaihdin	Kertatuli ja sarjatuli (vaihtimessa pistemerkinät)
Tähtäin	Mekaaninen sivusäädettävä rengastähtäin (suuriaukkoisen diopteri) ja korkeussäädettävä jyvä
	Varustekisko optroniselle tähtäimelle
	Varustekisko valaisimelle ja maalinsoittimelle
Valmistaja	Brügger&Thomet AG, Sveitsi

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

RAKENNUSTOIMISTO

TERVO OY

www.kolumbus.fi/rakentajatervo

JOENSUUN

OSUUSPANKKI

Kauppakatu 18, Joensuu, Puh. (013) 227 211. Palvelemme: ma-pe 9.30-18, la 9-15

Tervetuloa täyden palvelun autotaloon

Veljekset Laakkonen Oy on arvostettu ja luotettava, valtakunnallinen, monimerkinen, asiakkaistaan laadukkaasti huolehtiva kokonaispalvelun tarjoava autokaupan yhtymä, jonka palveluksessa on jo yli 900 autoalan ammattilaista.

Autotalo Laakkonen **Veljekset Laakkonen**

www.laakkonen.fi

LEHTOSEN LIIKENNE OY

TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

Kuva: Toimitus

Maanpuolustus - yhteinen asiamme

Maanpuolustukseen kuuluu monia osaluokkia, jotka kaikki omalta osaltaan ovat tärkeitä lenkkejä mahdollisimman hyvän ja toimivan kokonaisuuden saavuttamiseksi. Yksi tällainen lenkki on teemmämme kiltatyö. Työ, jolla on ollut, ja tulee olemaan, tulevaisuudessakin oma paikkansa monien lenkkien joukossa.

Kiltammehan on joukko-osastokilta, mutta samalla myös tavallaan perinnekilta. Meillä on oma joukko-osastomme Pohjois-Karjalan Prikaati. Kun tutustuu tämänkin vuoden toimintasuunnitelmaan huomaa helposti, miten paljon meillä on mahdollisuus osallistua prikaatin tilaisuuksiin. Samoin muutkin tapahtumamme, tapahtuivatpa ne missä hyvänsä, tuovat esille meidän oman prikaatimme. Tärkeä tehtävämme onkin toimia lenkinä prikaatimme ja ympäröivän yhteiskunnan välillä.

Toimintasuunnitelmaamme sisältyy muutamia retkiä ja kaikille näille retkille toivomme mahdollisimman runsasta osanottoa. Niihin voivat osallistua myös perheenjäsenet. Tarkemmat tiedot retkiohjelmista saamme erilliseen kiltatiedotteeseen, joka lähetetään kaikille jäsenillemme. Tälle vuodelle laaditut suunnitelmat, niin kiltamme kuin myös JR 9 perinneosaston osalta, on laadittu käytössä olevien voimavarojen mukaisesti.

Jalkaväkirykmentti 9 Perinneosasto jatkaa tänäkin vuonna aktiivista toimintaansa. Toiminta tulee tarjoamaan perinneosaston jäsenille mahdollisuuden vierailuihin ja ennen kaikkea esimerkiksi aamukahvitilaisuuksissa mukavaan yhdessäoloon. Nämä kahvitilaisuudet on tarkoitettu myös kiltamme kaikille jäsenille. Toivonkin, että mahdollisuuksien mukaan jäsenemme osallistuisivat näihin tilaisuuksiin, sillä nehan ovat perinnekiltatoimintaa parhaimmillaan.

Syyskokous valitsi valtuuskuntamme puheenjohtajaksi kiltaveli Harri Hentusen. Tiedämme Harrin ansiot kiltatoiminnassa ja voimmekin olla varmoja valtuuskuntamme tärkeän työn tehokkaasta jatkumisesta. Pitkään valtuuskunnan puheenjohtajana toiminut kiltaveli Eero Hintikka jatkaa valtuuskunnan jäsenenä. Uskon, että hän on valmis jatkamaan edelleenkin aktiivista kiltatoimintaa ja saamme varmasti turvautua hänen asiantuntemukseensa jatkossakin. Haluankin kiittää häntä monivuotisesta ansiokkaasta toiminnasta valtuuskuntamme puheenjohtajana.

Kiltamme valtuuskunnan tehtävä on sääntöjemme mukaan toimia hallituksen neuvonantajana elimenä ja eri puolilla valtakuntaa asuvien killan jäsenten yhdyssiteenä. Valtuuskuntamme jäsenet edustavat

monia eri ammattialoja ja heillä on mahdollisuus monissa tilanteissa toimia yhtenä lenkinä ympäröivän yhteiskunnan, killan ja oman prikaatimme välillä. Nämä yhteydet ovat aina olleet ja tulevat jatkossakin olemaan tärkeitä.

Säännöissämme sanotaan, että kiltamme tarkoituksena on ottaa huomioon valtiovallan hyväksymät voimassa olevat sopimukset, maanpuolustushengen vaaliminen, Pohjois-Karjalan Prikaatin ja sen täydennysalueen väestön toisiinsa lähentäminen, jäsentensä keskinäisenä yhdysiteenä toimiminen sekä killan piiriin kuuluvien historiallisten perinteiden ja yhteisten muistojen vaaliminen.

Tuossa on osa kiltamme toimintaperiaatteista. Noudattamalla niitä ja toteuttamalla toimintasuunnitelmamme teemme tästäkin kiltavuodesta hyvän ja voimme todeta otsikon sanoin: Maanpuolustus - yhteinen asiamme.

Hyvää alkanutta kiltavuotta !

Hannu Saharinen
puheenjohtaja

Maanpuolustus- messut 2005

Joka toinen vuosi järjestettävät Maanpuolustusmessut pidettiin tällä kertaa Tampereella. Maanpuolustuksen ja turvallisuuden kokonaisvaltainen katselmus keräsi kolmen päivän aikana Pirkkahalliin 15 266 messuvierasta. Messualueella oli 136 näytteilleasettajaa esittelemässä omaa toimintaansa sekä tuotteitaan ja palvelujaan. Messut tarjosivat paljon mielenkiintoista nähtävää niin ammattilaisille, vapaaehtoisille maanpuolustustyötä tekeville kansalaisille kuin myös tavallisille perheillekin.

Kilta järjesti jäsenilleen kahden päivän ohjelmallisen messuretken. Lauantiaamuna 10. syyskuuta lähdimme matkaan vaiherikkaan autorallin jälkeen. Kahdeksan kiltalaista ja kuljettaja suuntasivat Koskikatu yhdestä ensin Kontiorantaan autoa vaihtamaan keskinopeuden ollessa n. 40 km/h. Kuljettajan käyttöömme ottama bussi kun ei suostunut kovempaa kulkemaan. Lopullisesti bussi hyytyi Kontioniemen alakoulun mäkeen, mutta matkaan pääsimme kuitenkin hetken odottelun jälkeen uudella autolla.

Tampereella katsastimme messuosastot läpi useaan kertaan ja saimme seurata vielä iltahjelmaan kuuluneen Tattoo-esityksenkin. Tattooossa oli esiintymässä useita sotilassoittokuntia ja solisteina toimivat Heidi Kyrö sekä Janne Tulkki. Upean show'n jälkeen suunnistimme hotelliin majoittumaan. Maittavan illallisen jälkeen nukutti erittäin hyvin.

Aamupalan jälkeen lähdimme ajamaan kotia kohti. Suunnitelman mukaan reitti kulki Mikkelin kautta ja siellä pysähdyimme lounaalle Tertinkartanossa. Ennen lounasta saimme kuulla kartanon vaiherikkaasta historiasta ja sen nykytoiminnasta. Aivan uskomattoman hienon ja maukkaan lounashetken jälkeen

Lauantai-illan Tattoo-konsertti ja Kaartin Soittokunta vauhdissa.

Ryhmäkuva Tattoo-konsertin jälkeen Pirkkahallissa. Kuvassa vasemmalta: Leena Piiparinen, kuljettaja Juhani Hilkkö, Leena Sallinen, Hannu Saharinen, Helinä Saharinen, Erkki Laak, Pauli Reinikainen ja Ann-Mari Jurvanen.

Tertinkartano. Toiminnanjohtaja Pepita Pykkänen toivottamassa meitä tervetulleiksi Tertinkartanoon.

oli hetki aikaa tehdä ostoksia kartanon myymälässä. Monille tarttui mukaan kartanon tiluksien antimista valmistettuja säilykkeitä ja hilloja. Kotimatka kohti Joensuuta meni kuin siivillä ja jälleen oli yksi muistorikas kiltaretki takana päin. Kiitoksia kaikille osanottajille mukavasta viikonlopusta.

Sanat ja salamat: Jari Jurvanen

Messuilla oli paljon nähtävää myös ulkoalueilla. Varsinkin perheen pienimpiä kiinnostivat kovasti isot panssarivaunut.

Maanpuolustusjuhla Nurmeksessä

Kilta ja JR 9 Perinneosasto järjestivät yhdessä Nurmeksessä Kirkkokadun koulun kanssa jo perinteeksi tulleen maanpuolustusjuhlan. Nurmeksessä kaupungin tervehdyksen esitti kaupunginjohtaja Pertti Vainionpää ja juhlapuheen piti kansanedustaja Eero Reijonen. Kirkkokadun koulun oppilaiden musiikkiesitys ja nuorten puhevuoron käyttäneen alikersantti Liisa Itäniivan puhe osoittivat hienolla tavalla nuorten myönteisen suhtautumisen maanpuolustustyöhön. Maanpuolustusjuhlistamme aina mukana olleen Karjalan Sotilassoittokunnan perinteisen sotilassoiton lisäksi kuultiin varusmiesbändiä, jonka esitys sai varsinkin oppilaiden raikuvat suosionosoitukset.

Kirkkokadun koulun oppilaiden musiikkiesitys.

Vasemmalla: JR 9 Perinneosaston hallituksen puheenjohtaja Jorma Mikkonen kiittää juhlapuhujaa, kiltamme valtuuskunnan jäsentä kansanedustaja Eero Reijosta.

Oikealla: Juhlan päätyttyä mukana olleilla veteraaneilla oli mahdollisuus vaihtaa kuulumisia kaupungin tarjoamassa kahvitilaisuudessa.

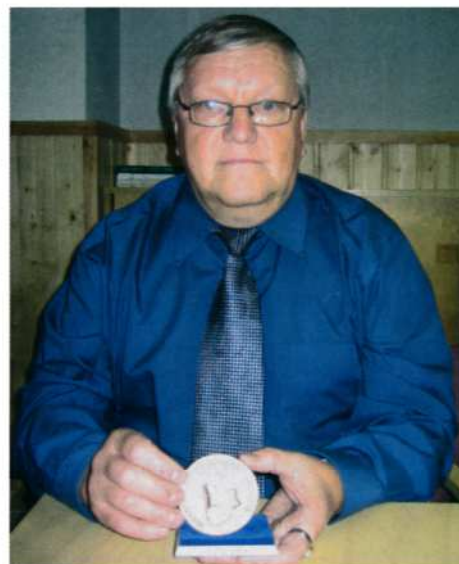

Teksti: Hannu Saharinen
Kuvat: Pertti Meriläinen

Kiltaveli Pauli Reinikainen palkittiin

Hallituksen kokouksessa 28. syyskuuta luovutettiin Pauli Reinikaiselle ansiokkaasta kiltatoiminnasta MPKL:n Maanpuolustus – Yhteinen asiamme -mitali. Onnittelut Paulille kaikkien kiltalaisten puolesta.

Sanat ja salamat: Jari Jurvanen

Syyskokous

Killan syyskokous pidettiin Poterolla tiistaina 29. marraskuuta. Perinteisessä esitelmäavauksessa puhujana oli Pohjois-Karjalan Rajavartioston rajatoimiston päällikkö majuri Marko Turunen. Turusen aiheena oli Pohjois-Karjalan rajavartioston toiminta ja lakiuudistuksen vaikutukset. Mielenkiintoisessa esitelmässään hän valotti kuulijoilleen rajavartiolaitoksen nykytilaa, resursseja ja lakiuudistuksen jälkeistä tehtäväkenttää. Kiitokset hänelle vielä näin jälkikäteen kokousvieraiden puolesta.

Puheenjohtajamme Hannu Saharinen luovutti killan historiikin muistoksi esitelmätilaisuudesta.

Arvoisa Korpisoturi-lehden lukija

Onko sinulla toiveita kiltatoiminnan suhteen?
Onko joku paikka, minne voisimme järjestää kiltaretken?
Millaista toimintaa odotat killalta?
Haluaisitko mukaan aktiivitoimintaan?
Ruusuja ja risuja...

Kaikkiin näihin kysymyksiin voitte vastata ja samalla kehittää kiltamme toimintaa. Otamme mielellämme vastaan palautetta niin sähköisessä kuin perinteisessäkin muodossa.

Lähetä palautteesi oheisiin osoitteisiin:

PkarPrKilta@netti.fi

Pohjois-Karjalan Prikaati
PL 5, 80791 Kontioranta

Maanpuolustuskiltojen liiton (MPKL) liittovaltuustonkokous

Liittovaltuustonkokous pidettiin Oulussa 19. - 20. marraskuuta. Kokouksiantämmme Oulun puhelin tarjosi meille hyvät kokoustilat ja lopuksi kevyen iltapalan.

Liittovaltuusto hyväksyi kokouksessaan hallituksen esittämän toiminta-suunnitelman sekä liiton tulo- ja menoarvion vuodelle 2006.

Liittohallitukseen valittiin erovuoroisten tilalle seuraavat jäsenet: Lars Eklund Helsingin Laivastokilta ry. (uudelleen), Heikki

Jouppila Ilmavoimien Kiltaliitto ry. Karjalan Lennoston kilta ry. (uusi), Matti Mikkonen Karjalan Prikaatin Kilta ry. (uudelleen) ja Hannu Särkiö, JR 56/60 Kilta ry. (uusi).

Liittovaltuuston 1. varapuheenjohtajaksi valittiin Kai Laakso Saaristomeren Merivartioston Killasta ja hänen tilalleen 2. varapuheenjohtajaksi Matti Koljonen Kenttätöyhtöyksen Pääkaupunginseudun Killasta.

MPKL:n tämän vuoden teema on jäsenistö - killan voimavara. Teeman tarkoituksena

on: sitouttaa jäsenistö killan toimintaan, kartoittaa jäsenistöstä "ammattihenkilöt" killan eri projekteihin ja perehdyttää uudet jäsenet kiltatoimintaan

Sanat: Jari Jurvanen

Mannerheim

Keisarillisen Venäjän armeijan upseeri - itsenäisen Suomen marsalkka

Kilta teki 14.1.2006 retken Mikkelin taide-museoon, jossa oli esillä Mannerheimin koko elämänsäkaarta esittelevä näyttely. Näyttely

esitteli Mannerheimin opiskelua Suomessa ja Venäjällä sekä palvelua Venäjän armeijassa. Näyttely toi esille myös Aasian matkajan, vapaussodan valkoisen kenraalin ja valtionhoitajan, sotiemme ylipäällikön sekä presidenttimme. Samalla näyttely kertoi Mannerheimin persoonasta; elegantista maailmanmiehestä, metsästäjästä, kulina-

ristista, kansalaisjärjestöjen toimijasta ja maailmanmatkaajasta. Näyttely oli todella tutustumisen arvoinen. Tulomatalla nautimme jälleen maittavan lounaan Tertinkartanossa.

Teksti ja kuva: Hannu Saharinen

Kiltaretken osanottajat ryhmittäytyneenä Mannerheimin kuvien eteen.

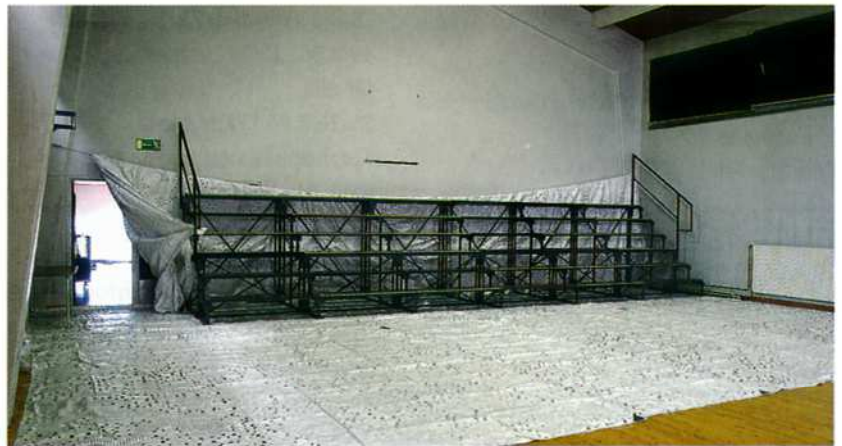
Varusmiesvalokuvaus on tärkeä osa Killan toimintaa

Pohjois-Karjalan Prikaatissa jokaiselle palvelukseen astuvalle saapumiserälle järjestetään varusmiesvalokuvaus. Kilta osallistuu aktiivisesti tapahtuman suunnitteluun sekä toteutukseen ja saa käyttöönsä merkittävä osan kuvauksen tuotosta.

Kuvauksia varten Prikaatin liikuntasaliin rakennetaan kaksi studiota; yksi ryhmä- ja toinen muotokuvausta varten. Eri osapuolten hyvän yhteistyön ansiosta prikaatin kaikkien yksiköiden kuvaukset saadaan suoritettua yhden tiukasti aikataulutetun päivän aikana.

Killan jäsenet ovat talkoolaisina osallistuvat kuvausten järjestelyihin. Erityiset kiitokset utterasta talkootyöstä ansaitsevat Jari Nousiainen, Matti Urjanheimo ja Hannu Saharinen. Kiitokset myös kaikille muille järjestelyihin osallistuneille.

Teksti ja kuvat: Pekka Vuojärvi

Ison ryhmän turvallinen kuvaaminen vaatii isot ja lujat telineet.

Katse kohti kameraa... Hetki liikkumatta... KUVA!

Toimintasuunnitelma 2006

Tammikuu:

9.01.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
Kotiuttamisjuhla
Saapumisinfo I/06
Kuusenkaristajaiset-retki Mikkeliin

Helmikuu:

13.2.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Korpisoturi ilmestyy
18.2.06 I/06 saapumiserän vala Joensuussa
Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä
Hallituksen kokous
Varusmiesten valokuvaus
Valtuuskunnan kokoontuminen

Maaliskuu:

13.3.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
ja vuosikokous
Hallituksen kokous
Killan toiminnan esittely Prikaatin henkilökunnalle
Kotiuttamisinfo II/05

Huhtikuu:

10.4.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Kotiuttamisjuhla
Hallituksen kokous
Kevätkokous
Osallistuminen Kansallisen veteraanipäivän viettoon
Kevätretki Lappeenrantaan yhdessä sotilaskotisisarten kanssa

Toukokuu:

8.5.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
Osallistutaan Kaatuneitten muistopäivän viettoon

Kesäkuu:

Kotiuttamisinfo II/05 ja I/06
4.6.06 Puolustusvoimien lippujuhlapäivä Joensuussa

Heinäkuu:

Kotiuttamisjuhla
Saapumisinfo II/06
JR9:n kesäretki Pohjanmaalle

Elokuu:

Kiltaretki Pietariin
18.8.06 kiltapyöräily Siilinjärvelle
19.8.06 II/06 saapumiserän vala Siilinjärvellä
25-26.8.06 KPK:n jotos
Korpisoturi ilmestyy
Varusmiesten valokuvaus

Syyskuu:

11.9.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
29.9.06 Maanpuolustusjuhla yhdessä JR9 perinneosaston kanssa Juuassa
Allakointitilaisuus P-K:n Sotilasläänin Esi-kunnassa
Yöretki Sotinpuron harjoitusalueelle

Lokakuu:

9.10.06 JR9 perinneosaston aamukahvit
Kotiuttamisinfo I/06
Kotiuttamisjuhla I/06
Hallituksen kokous

Marraskuu:

13.11.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
17.11.06 Osallistutaan prikaatin vuosipäivän viettoon
18.11.06 MPKL:n liittovaltuustonkokous Joensuussa
19.11.06 Maanpuolustusjuhla ja KPK:n 50-vuotisjuhla Joensuussa
Syyskokous

Joulukuu:

11.12.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
6.12.06 Osallistutaan itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin
Osallistutaan jouluaaton kunniavartioon Joensuun sankarihaudoilla

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____ / ____ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella: Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

Killan valtuuskunta 2006

Toimitusjohtaja Harri Hentunen,
 Rahoituspäällikkö Jorma Partio,
Toimitusjohtaja Harri Broman
 Sotilaskotisisar Anja Ekberg
 Everstiluutnantti Osmo Eskola
 Everstiluutnantti Niilo Haantio
 Everstiluutnantti Reino Laakkonen
 Everstiluutnantti Jyrki Kaiponen
 Toimitusjohtaja Eino Helander
 Toimitusjohtaja Jarkko Miinin
 Pitäjänneuvos Eero Hintikka
 Tekn.johtaja Lasse Miettinen
 Insinööri Erkki Hartikainen
 Palveluesimies Jukka Turunen
 Toimitusjohtaja Kyösti Kakkonen

puheenjohtaja
 varapuheenjohtaja

Toimitusjohtaja Rauno Törrönen
 Kansanedustaja Eero Reijonen
 Eversti Pekka Ripatti
 Eversti Harri Ohra-aho
 Liikenneneuvos Kyösti Lehtonen
 Toiminnanjohtaja Satu Kokkonen
 Toiminnanjohtaja Risto Savolainen
 Kauppaneuvos Eino Tenhunen
 Toimitusjohtaja Olli Naukarinen
 Everstiluutnantti Kari Jylhä
 Aluepäällikkö Jorma Mikkonen
 Maanviljelijä Aimo Myller
 Filosofian tohtori Pasi Tuunainen
 Metsätalousinsinööri Erkki Pesonen
 Toimitusjohtaja Ilari Kolehmainen
 Sotilaskoti puheenjohtaja Inkeri Laukkanen

Killan hallitus 2006

Toimitusjohtaja Hannu Saharinen,
 Luokanopettaja Leena Sallinen,
 Sihteeri Leena Piiparinen,
 Taloudenhoitaja Jari Nousiainen,
 Huoltamopäällikkö Jari Jurvanen,
 Everstiluutnantti Matti Karjalainen,
 Majuri Matti Urjanheimo
 Lehtori Helena Vaajamo
 Toimitusjohtaja Pekka Vuojärvi
 Yliluutnantti Pauli Reinikainen
 Diplomi-insinööri Urpo Kupiainen

puheenjohtaja
 varapuheenjohtaja
 sihteeri
 taluspäällikkö
 tiedotussihteeri
 lehden päätoimittaja

VIIPURIN RYKMENTIN HISTORIA
 Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
 On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
 80100 Joensuu
 Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
 Siltakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
 Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kautta varusmiesten hyväksi.

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

Avoinna:
 1.6. - 27.8.2006 ti-su klo 11-17, ma suljettu
 Museo suljettu 23. - 26.6.2006. Muina aikoina avoinna sopimuksen mukaan.

Liput: 3/2 €, osuus tuotosta veteraanityöhön

Tiedustelut ja varaukset:
 Carelicum (013) 267 5222 tai
 050 520 2762/Kankaanrinta

Kanttiini- ja nuotiopalvelut: Joensuun sotaveteraanit ry.
 Pohjois-Karjalan Sotilaspöikien Perinnekilta ry.

JR 9 Perinneosasto Puheenjohtajan palsta

Kuva: JR 9 Perinneosasto

Kirjoitukseni otsikko on jo tämän lehden ilmestyessä niin sanotusti elettyä elämää. Tarkoitan tällä sitä, että palstaani kirjoittaessani on jo vietetty niin itsenäisyyspäivää kuin jouluakin, elävän valon juhliä molemmat. Päivän valoa saamme Pohjois-Karjalassa vain runsaan neljän tunnin verran, mutta ei hätää, kohta pimeys lyhenee ja päivä pitenee.

Meidän suomalaisten niin itsenäisyyspäivään kuin jouluunkin liittyvät perinteiset haudoilla käynnit. Suomen talvi antaa näille vierailuille aivan oman hohteensa. Valkoinen hanki, muutoin niin pimeässä ajassa lisää haudoille sytytettyjen kynttilöiden upeaa loistoa, jota voi vain vuosi vuosien jälkeen ihaila. Mieleet herkistyvät haudoilla käyviensä omaisten sytyttäessä kynttilänsä rakkaitten vainajiensa muistoksi. Kun seuraa haudoilla liikkuvia ihmisiä, toteaa mukana olevan myös lapsia. Näin vanhemmat siirtävät tätä kaunista tapaa ja perinnettä tuleville sukupolville.

Viime itsenäisyyspäivän vietto Joensuussa oli tavallista juhlallisempi. Sotilasläänin paraatin vuoksi kunnianosoitukset ja seppeleiden laskut suoritettiin jo aamulla. Pelko siitä, että aikainen ajankohta verottaisi juhlaväen määrää, oli aiheeton. Lippulinnot ja seppelepartiot saatiin hyvin kootuksi. Eri järjestöjen ja kaupungin luottamushenkilöitä oli saapunut paikalle kiitettävästi. Kirkkoherra Petri Karttunen puhui vaikutta-

vin sanoin ja Joensuun Mieslaulajat lauloivat kauniisti. Tilaisuuden juhlallisuutta korosti sotilasläänin oma osasto sekä sankari-patsaalla ja muistomerkeillä kunniavartiossa seisonet prikaatin nuoret varusmiehet. Tervapadat roihusivat ja muutamille sankarihaudoille sytytetty kynttilät muistuttivat omalta osaltaan vapautemme hinnasta. Itselläni oli kunniatehtävä lähettää seppelepartiot. Sotaorpona koen sen yhtenä vaikuttavimmista kokemuksista elämässäni.

Paraatijuhla torilla ja ohimarssi sen jälkeen oli koonnut paikalle ilahduttavan runsaasti katselijoita. Tosin sitä ei maakunnassamme voi pitää minään ihmeenä, onhan maanpuolustustahto Pohjois-Karjalassa korkealle todettu ja tunnustettu. Veteraanit, kunniakansalaisemme, osallistuivat paraatiin marskien ryhdikkäästi ja tahdissa. Se ei jättänyt paraatia seuranneita kylmäksi.

Jouluatto oli niin Joensuussa kuin varmasti koko maassamme elävän valon juhlaa, jolla on pitkät perinteet. Kaupungin leijonaklubien jäsenet läheisineen suorittivat kunniaaktiiviteetin sytyttämällä kynttilän jokaisen sankarivainajan haudalle. Myös tällä kauniilla tavalla on jo useiden vuosien pituinen perinne. Joensuun sankarihautausmaa on yksi maamme kolmesta valtakunnallisesta hautausmaasta. Tämä tarkoittaa myös sitä, että tänne on haudattu paljon muitakin kuin oman maakuntamme sankarivainajia. Ilman tällaista suurta kynttilöiden sytytystä moni hauta olisi jäänyt jouluna pimeäksi ja unohdetuksi. Kun tähän valomereen lisänä olivat vielä tuhannet omaisten sytyttämät kynttilät, oli hautausmaan pimeyteen syntynyt useiksi tunneiksi upea, rauhallinen ja kaunis elävä valo. Joulun rauhaa lisäsivät vielä niin kirkoissa kuin kappeleissakin pi-

detyt hartaushetket, joihin ihmiset sankoin joukoin osallistuivat.

Oman juhlallisen lisänsä jouluatolle antoivat puolustusvoimien ja eri maanpuolustusjärjestöjen järjestämät kunniavartiot. Joensuussa seisottiin vartiossa 20 minuutin vuoroissa yhteensä kolmen tunnin ajan, kaunis perinne tämäkin.

Lopuksi muutama sana JR 9 perinneosastosta. Toimintamme jatkuu alkaneena vuonna edellisvuosien tapaan. On muistettava, että toimimme veteraanien ehtoilla ja heidän jaksamisensa mukaan. Aamukahvitilaisuuksiin pyritään saamaan jäseniämme kiinnostavia esitelmiä. Hallitus toivoo, että vielä toimivat alaosastot jaksaisivat jatkaa toimintaansa, niille annamme kaiken tukemme. Hallitus ottaa mielellään vastaan esityksiä toiminnan mahdollisesta monipuolistamisesta. Kun olemme pitäneet erilaisia tilaisuuksia, kuten kirkkopyhän tai muita vastaavia, Joensuun ulkopuolella, on ollut havaittavissa osanottajamäärän vähyys. Tähän on luonnollisesti vaikuttanut veteraanien korkea ikä ja fyysinen kunto. Kuntoutukseen olemme kuitenkin saaneet ryhmät täyteen ja tätä toimintaa on tarkoitus jatkaa, jos vain nykyiset hyväntekijämme meitä tässä auttavat. Kuntoutettaviin olemme ottaneet mukaan myös JR 9:n veteraanien leskiä ja puolisoita ja näin on tarkoitus jatkossakin menetellä.

Perinneosaston hallituksen puolesta toivotaan kaikille JR 9:n veteraaneille ja heidän läheisilleen oikein hyvää ja siunauksellista uutta vuotta 2006.

Jorma Mikkonen
puheenjohtaja

Kuvia syyskauden 2005 toiminnasta

Perinneosaston kirkkopyhää vietettiin Pyhäselässä 11.9.2005. Tilaisuus alkoi klo 10.00 Jumalanpalveluksella ev.lut. kirkossa. Jumalanpalveluksen toimittivat kirkkoherra Tuomo Käyhkö, pastori Liisa Rantala ja kanttori Hanna Autio Pyhäselän kirkkokuoron, johtajana Toivo Hartikainen, avustamana.

Päiväjuhla pidettiin ruokailun jälkeen Pyhäselän koulun ravintolassa. Juhlissa kuultiin tervehdykset Perinneosaston puheenjohtajan, Puolustusvoimien, Pyhäselän seurakunnan ja kunnan sekä PKarPr:n killan tervehdykset. Juhlapuheen piti sotilaspastori Juha Eklund ja ohjelmaa esittivät Pyhäselän kirkkokuoro, yksinlaulua rouva Kerttu Eronen Toivo Hartikaisen säestämänä sekä Karjalan Sotilassoittokunta yliluutnantti Tuomo Makkosen johtamana.

Kirkkopäivän lisäksi aamukahvitilaisuuksia on pidetty syyskautena kolme kertaa, joissa esitelmöitsijöinä ovat olleet johtaja Jari Parviainen sekä suunnittelija Timo Muhonen Metsätutkimuslaitokselta, rehtori Pekka Ravi ja kirkkoherra Petri Karttunen.

Kirkkopyhän osallistujia kirkossa, eturivissä vasemmalta sotilaspastori Juha Eklund, JR 9 Perinneosaston puheenjohtaja Jorma Mikkonen, rouva Soili Ohra-aho, eversti Harri Ohra-aho ja diplomi-insinööri Urpo Kupiainen.

Kirkkopyhän päiväjuhlasta Pyhäselän koulun ravintolassa.

Teksti ja kuvat: Erkki Lehtinen

Metla:n johtaja tohtori Jari Parviainen toivotti meidät tervetulleiksi.

Marraskuussa esitelmöijänä oli rehtori Pekka Ravi.

JR 9 Perinneosasto

Jatkoa sivulta 47.

Lokakuussa oli 12 JR 9:n kiltaveljeä tai - sisarta kuntoutuksessa Kuntohovissa. Perinneosasto järjesti 12.10 yhteisen lauluillan.

Vuosikokouskutsu

JR 9 perinneosaston vuosikokous pidetään Pohjois-Karjalan Sotilasläänin esikunnassa (Kauppakatu 40) aamukahvitilaisuuden jälkeen ma 13.3.2006 klo 11.30.
Tervetuloa!

Perinneosaston hallitus

JR 9:n perinneosaston aamukahvitilaisuudet

- 9.1. Urpo Kupiaisen esitelmä, kiltahuone Potero.
- 13.2. Tutustuminen Joensuun Kuntohoviin
- 13.3. Vierailu Pohjois-Karjalan Sotilasläänin esikunnassa, Kauppakatu 40, jossa vuosikokous klo 11.30
- 13.4. Eversti Jouko Hälvän esitelmä, kiltahuone Potero.
- 8.5. Vieraana rovasti Aune-Inkeri Keijonen, kiltahuone Potero

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kitalaiset läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

Sihteerin terveiset

Osoitteenmuutokset, yhteysmiestiedot sekä ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään ilmoittamaan perinneosaston sihteerille Erkki Lehtiselle, puh. 040 742 8623 tai (013) 731 880.

Perinneosaston hallitus vuonna 2006

Mikkonen Jorma	puheenjohtaja	Sumikontie 3, 80910 Kulho (013) 891 441
Lehtinen Erkki	sihteeri	Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti (013) 731 880
Hintikka Eero	jäsen	Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu (013) 821 496
Laakkonen Reino	jäsen	Mäkitie 5, 80710 Lehmo (013) 893 827
Eronen Teuvo	jäsen	Vepsäntie 241, 82685 Littilä (013) 623 548
Kupiainen Urpo	jäsen	Sepänkatu 3 A 6, 80110 Joensuu (013) 227 828
Saloheimo Veijo	vpjohtaja	Särkäntie 11, 80100 Joensuu (013) 224 629
Myller Aimo	varajäsen	Niskakatu 27 A 9, 80100 Joensuu (013) 229 940
Nyman Viljo	varajäsen	Lehdokkitie 4, 80130 Joensuu (013) 120 828
Pesonen Erkki	varajäsen	Sepänkatu 36 b A 1, 80100 Joensuu (013) 123 327

JR 9 Perinneosasto

Helsingin paikallisosaston toimintaa

Pääkaupungin seudun ja Uudenmaan alueen kiltaveljien ja sisarien yhdessäolo noudatti suunniteltua polkua. Kevätkauden ainoa tapahtuma oli valtakunnallinen turvallisuuspolitiikan seminaari Maanpuolustuskorkeakoululla Santahaminassa. Asiasta kiinnostunutta maanpuolustuksen kantajoukkoa oli tilaisuudessa lähes juhlasalillinen – eivät suinkaan kaikki oman kiltamme jäseniä. Kenraaliluutnantti Kari Rimpin kanssa puheenjohtajamme keskusteli mahdollisesta paikallisosastovierailusta Pääesikuntaan syksyllä 2006. Toivorikkaana ajatusta pyritään nyt laventamaan Puolustusministeriön puolelle, kun kenraali siirtyy vuoden vaihteessa uusiin tehtäviin.

Vuoden päätapahtumamme oli Syvärin ylityksen vuosipäivän kokoontuminen 6.10.2005 Eduskunnassa kiltaveli, kansanedustaja Eero Reijosen isännöidyssä. Avustajiensa opastamina saimme kierroksellamme tutustua eduskuntarakennukseen. Edustajien salissa saatoimme tunnistaa kokousvalmisteluisaan muun muassa puhemies Paavo Lipposen.

Kansanedustajan tarjoamien voileipien ja kahvin lomassa kuulumme viimeisintä tietoa vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen kentältä. Tämän jälkeen lähes kolmenkymmenen kiltaveljen ja sisaren joukko siirtyi Ostrobotnian Jääkärisaliin lounaalle. Samalla kuulumme eversti Jorma Jokisaloon asiantuntevan esityksen asevelvollisuudesta ja reservin riittävydestä tänään. Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tilaa käsitellyt osa herätti myös osallistujissa kysymyksiä. Ajanpuutteen vuoksi eversti selviytyi kysymyksistä kunnialla! Nauttimamme maukkaan lounaan jälkeen hyvästelimme uudet ja vanhat mukanaolijat. "Vuoden

päästä syksyllä taas tavaataan!"

Paikallisosastomme syyskokous pidettiin 17.11. Kampin palveluskeskuksessa Helsingissä. Tulevaksi toimikaudeksi puheenjohtajaksi valittiin Osmo Eskola (viidennentoista kerran!) sekä johtoryhmään Lauri Jokinen ja Bruno Ryyänen. Kokouksen päättivät kiltaveli Matti Stenbergin tarjoamat kakukahvit 85-vuotissyntymäpäivänsä kunniaksi. Kiitokset Sinulle Matti! Tulevan tammi-helmikuun vaihteen maanpuolustusseminaarin kuulumiset saa puheenjohtajalle soittamalla tammikuussa.

Matti Stenbergin syntymäpäiväkahvit.

Kuvat: JR 9 Perinneosaston Helsingin paikallisosasto/Osmo Eskola

Syvärin ylityksen tapaaminen 6.10.2006 pyritään valmistelemaan Puolustusministeriöön, mutta siitä sitten tarkemmin tulevana kesänä ja syksynä. Toivotan kaikille hyvää ja onnekasta alkanutta vuotta!

Syvärin ylityksen vuosipäivän vietto. Yläkuva Ostrobotnian Jääkärisalista lounaalta ja alempi kuva eduskunnasta, kansanedustaja Eero Reijosen äärimmäisenä oikealla.

JR 9 Perinneosasto

Vuonna 2006 merkkipäiviään viettävät aseveljet ja sisaret

YLI 90-VUOTTA

Aaltonen Yrjö (96 v) 18.10.2006, Helsinki
 Hyttinen Juhon (92 v) 10.12.2006, Hollola
 Ikonen Eero (92 v) 25.1.2006, Vammala
 Ikonen Lauri (93 v) 15.8.2006, Ilomantsi
 Kukkonen Toivo (91 v) 1.12.2006, Joensuu (Kovero)
 Martiskainen Vasili (94 v) 25.6.2006, Ilomantsi
 Mertanen Kauko E (93 v) 24.2.2006, Helsinki
 Miettinen Osmo (93 v) 19.1.2006, Juankoski (Muuruvesi)
 Määttänen Onni (98 v) 10.2.2006, Ilomantsi
 Savolainen Veikko (92 v) 14.5.2006, Nilsia
 Tiainen Leo (97 v) 29.12.2006, Helsinki
 Tikka Onni (96 v) 14.12.2006, Ilomantsi
 Turunen Eino (93 v) 4.8.2006, Leppävirta
 Väri Eelis (92 v) 8.4.2006, Virolahti

90-VUOTTA

Hallman Niilo 15.7.2006, Helsinki
 Hassinen Oiva 15.2.2006, Ilomantsi
 Hirvonen Niilo 17.12.2006, Viitasaari
 Kinnula Pauli 27.11.2006, Pudasjärvi
 Kivi Olavi 3.12.2006, Laitila
 Leinonen Väinö 24.5.2006, Ilomantsi
 Mykkänen Veikko 5.9.2006, Maaninka
 Netsäinen Nasti 21.4.2006, Kemi
 Pylkkönen Reino 8.12.2006, Tervo
 Vesalainen Väinö 6.4.2006, Mikkeli

85-VUOTTA

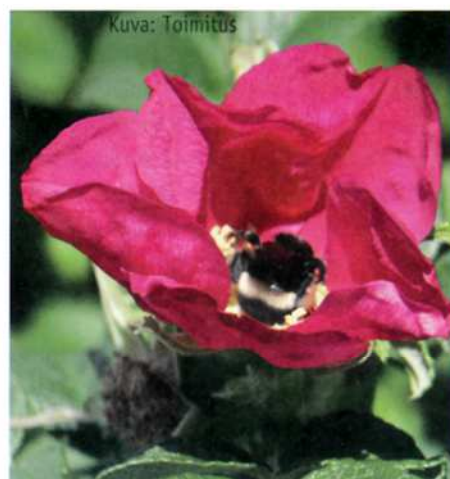
Antila Lassi 3.11.2006, Turku
 Arikoski Olli 1.7.2006, Kuopio
 Aromaa Yrjö 20.8.2006, Jyväskylä
 Eronen Kauko 14.7.2006, Joensuu
 Grönfors Väinö 27.6.2006, Espoo
 Harjunheimo Jaakko 24.7.2006, Varkaus
 Hirvonen Kauko 15.3.2006, Joensuu
 Hirvonen Lauri 24.4.2006, Joensuu
 Huhtiala Veikko 16.8.2006, Tampere
 Huovinen Johannes 13.7.2006, Ilomantsi

Hyvärinen Uuras 17.3.2006, Mikkeli
 Hyvärinen Väinö 5.6.2006, Kuopio
 Häiväläinen Aimo 9.12.2006, Siilinjärvi
 Håkansson Kurt 7.4.2006, Espoo
 Ikonen Aimo 18.8.2006, Varkaus
 Ikäheimonen Tauno 16.6.2006, Heinävesi
 Jormanainen Matti 1.4.2006, Joensuu
 Jääskeläinen Uuno 30.3.2006, Joensuu (Kiihtelysvaara)
 Kahelin Veikko 16.5.2006, Ilomantsi
 Karttunen Eino 15.7.2006, Vieremä
 Kaseva Pentti 1.8.2006, Forssa
 Kekäle Pentti 26.10.2006, Helsinki
 Koponen Vilho 23.12.2006, Kuopio
 Kosunen Kalervo 4.12.2006, Heinävesi
 Kukkonen Viljo 23.6.2006, Joensuu
 Kukkonen Väinö 29.11.2006, Lieksa
 Kuopio Eino 13.9.2006, Karinainen
 Kuronen Veikko 16.1.2006, Tuusniemi
 Laakkonen Ari 9.1.2006, Pyhäselkä
 Laakkonen Juhon 26.3.2006, Varkaus
 Laakkonen Toivo 8.10.2006, Ilomantsi
 Lahdensalo Toivo 24.3.2006, Kotka
 Laitinen Veikko 5.11.2006, Polvijärvi
 Lappeteläinen Pentti 24.8.2006, Kuopio
 Larmo Jouko 15.12.2006, Helsinki
 Laukkanen Armas 10.3.2006, Savonranta
 Lievonen Arvo 13.2.2006, Joensuu
 Liimatainen Olavi 9.1.2006, Vantaa
 Loijas Hannes 21.2.2006, Ilomantsi
 Malinen Veli 11.2.2006, Kitee
 Manninen Ilmari 17.12.2006, Tohmajärvi
 Martikainen Erkki 11.10.2006, Joensuu
 Martikainen Toivo 13.12.2006, Joensuu
 Martiskainen Mikko 7.1.2006, Ilomantsi
 Mettälä Antti 28.5.2006, Tuusula
 Miettinen Kusti 6.11.2006, Maaninka
 Miettinen Timo 30.8.2006, Maaninka
 Mikkonen Hannes 6.8.2006, Joensuu (Kiihtelysvaara)
 Mäkinen Rauni 29.6.2006, Mikkeli
 Nissinen Erkki 23.7.2006, Leppävirta
 Nyman Viljo 21.2.2006, Joensuu
 Nyyssönen Juuso 13.6.2006, Leppävirta

Palm Heikki 8.7.2006, Vesanto
 Parviainen Pekka 6.7.2006, Ilomantsi
 Parviainen Viljo 13.5.2006, Kuopio (Riistavesi)
 Pesonen Eino 25.6.2006, Joensuu
 Pesonen Viljam 24.12.2006, Tornio
 Pieviläinen Veikko 29.11.2006, Pyhäselkä
 Piltz Erik 27.2.2006, Pori
 Punamäki Erkki 19.3.2006, Jyväskylä
 Riikonen Onni 6.7.2006, Ilomantsi
 Riikonen Veikko 18.4.2006, Ilmajoki
 Rytönen Viljo 24.7.2006, Ilomantsi
 Savolainen Olavi 20.7.2006, Kuopio
 Suhonen Seppo 7.7.2006, Helsinki
 Sykkö-Tapaninen Ellen 21.3.2006, Eno
 Tamminen Voitto 13.11.2006, Nokia
 Toivonen Uuno 30.3.2006, Luopioinen
 Tossavainen Viljo 24.7.2006, Ilomantsi
 Tuure Eero 31.3.2006, Suomussalmi
 Varis Erkki 6.6.2006, Liperi
 Varis Väinö 17.3.2006, Joensuu (Kovero)
 Väinänen Aulis 6.1.2006, Savonlinna
 Westman Heimo 15.12.2006, Liperi

80-VUOTTA

Marttinen Jaakko 25.7.2006, Kuopio
 Vuoristo Irja 12.5.2006, Naantali

JR 9 Perinneosasto

Viimeiseen iltahuutoon vuoden 2005 aikana on kutsuttu/saatu tieto seuraavista JR 9 -aseveljistä

Boman Martti, Kuopio
 Eskelinen Väinö, Siilinjärvi
 Hakkarainen Eero, Heinävesi
 Hakkarainen Einari, Juankoski
 Hakulinen Ilmari, Tohmajärvi
 Hattunen Aleksanteri, Tuupovaara
 Heiskanen Toivo, Leppävirta
 Hulkko Aarne, Tohmajärvi
 Ikonen Kalevi, Ilomantsi
 Ikonen Urho, Ilomantsi
 Jelekäinen Aleksanteri, Kontiolahti
 Järveläinen Tauno, Tohmajärvi
 Kalteinen Toivo, Jyväskylä
 Karvinen Erkki, Heinävesi
 Keränen Viljo, Joensuu
 Korppi Kauko, Joensuu

Kosonen Erkki, Värtsilä
 Kähkönen Reino, Rääkkylä
 Kärkkäinen Väinö, Helsinki
 Lilja Lauri, Kuopio
 Malmisto Viljo, Kontiolahti
 Mustonen Toivo, Tuusniemi
 Myller Niilo, Joensuu
 Niskanen Pentti, Kuopio
 Oinonen Vilho, Nilsinä
 Ollila Kalle, Jyväskylä
 Parikka Lauri, Tohmajärvi
 Parviainen Evert, Kiihtelysvaara
 Parviainen Urho, Valtimo
 Pasanen Vilho, Kuopio
 Pelkonen Esko, Juankoski
 Puhakka Aulis, Ilomantsi

Puustinen Arvo, Kiihtelysvaara
 Rautiainen Jorma, Nilsinä
 Reijonen Lauri, Joensuu
 Romppanen Ilmari, Eno
 Ruottinen Abel, Helsinki
 Savelius Yrjö, Lieksa
 Seppänen Aarne, Nurmes
 Sivonen Onni, Ilomantsi
 Sormunen Olavi, Kuopio
 Tiilikainen Eino, Joensuu
 Toivari Erkki, Helsinki
 Turunen Juho, Eno
 Väisänen Eemeli, Outokumpu
 Ylönen Ahti, Jyväskylä

Kuva: JR 9 Perinneosasto

Sotilasteknikko Väinö Veikko Kärkkäinen 9.12.1917 – 18.5.2005

Väinö Veikko Kärkkäinen syntyi Kiuruvedellä Suomen itsenäistymisen kynnyksellä. Varusmiespalveluksensa hän aloitti talvisodan aikana Viestikoulutuskeskuksessa ja koulutus jatkuikin sitten Jalkaväkirykmentti 9 Esikuntakomppaniassa aina helmikuulle 1942 saakka, jolloin hän palasi joukkoon reserviläisenä. Ensimmäisen luokan radiosähköttäjän tutkinnon suorittuaan Väinö Kärkkäinen toimi radiomiehenä Jalkaväkirykmentti 9 Esikuntakomppaniassa aina jatkosodan loppuun saakka. Kotiutamispäiväksi merkittiin 16. marraskuuta 1944. Aseellista palvelua oli kestänyt yhteensä neljä vuotta ja yhdeksän kuukautta. Saamansa ammattikoulutus tulikin sitten hyödynnettyä, kun hän pyrki ja pääsi ke-

väällä 1945 Ilmavoimien Viestipataljoonan lähetikkeskuksen hoitajaksi. Urallaan etenemisen myötä hän suoritti radiomekaanikkokurssin 1949 sekä puolen vuoden kurssin Sähköteknillisessä Koulussa vuonna 1952. Helsingin Teknillisen Koulun suoritus vuonna 1960 antoi sitten pätevyyttä lisää.

Puolustuslaitoksen 1.luokan sotilasteknikon toimeen hänet nimitettiin 1. maaliskuuta 1961, jolloin työtehtävät siirtyivät Hämeenlinnasta Pääesikuntaan sähköteknilliseen suunnittelutoimistoon Helsinkiin.

Puolustusvoimissa elettiin tuolloin voimakasta lennonjohdon ja ilmavalvonnan teknisen kehittämisen kautta. Väinö Kärkkäinen osallistui vuosina 1962–64 useille Marconin ja Deccan järjestämille tutka-alan ammattikursseille Englannissa sekä myöhemmin vuo-

sina 1974–75 Sähkötekniikan peruskurssille, Mikroaaltotekniikan ja Mikroaaltomittausmekaniikan kurssille. Säädetyn eroamisien perusteella Väinö Kärkkäiselle myönnettiin ero Puolustusvoimien sotilasteknikon toimesta 9.12.1977 lukien. Tuolloin hänen sotilasarvonsa oli teknikkokapteeni. Sodan ja rauhan ajan ansioistaan häntä palkittiin useilla kunnia- ja ansiomerkeillä.

Jalkaväkirykmentti 9 veteraanit tuntevat Väinö Veikko Kärkkäisen sotatiestä kertovan kantakortin kuvauksen – Sortavalan ja Äänislinnan valtauksen johtaneet taistelut, Syvärin ylitys ja Ostan suunta sekä Syvärin – Äänislinnan – Käsnäselän – Uomaan – Uuk-sujärven – Muuannon viivytystaistelut.

Osmo Eskola

Kontiolahden sotilaskotisisaret saivat uuden myyntiauton

Hevospelistä mersun rattiin

Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen historiikissa vuosilta 1934 -1984 kerrotaan, miten joukkoja on seurattu maastoharjoitukseen erilaisin kulkuneuvoin. "Joskus se on ollut armeijan kuorma- tai linja-auto, joskus siviilistä lainattu auto, joskus hevospelikin lähimaastossa". Yhdistys osti ensimmäisen autonsa vuonna 1969. Tämä korotetulla korilla varustettu Ford Transit -pakettiauto toimi mainiosti 13 vuoden ajan. Auton jouduttua vuonna 1982 täysinpalvelleena ajokieltoon hankittiin uusi, nykyaikaisemmin varustettu Mercedes-Benz -pakettiauto, joka on edelleen käytössämme. Moottoriltaan auto olisi vielä kulkenut, mutta ulkokuori alkoi rapistua.

Autohanke vireille

Pyydettyämme kuljetuskeskuksen päälliköltä Tarmo Kososelta kuntoarvion autoistamme, yllätys ei ollut suuri. Totesimme, että jos haluamme keskeyttömän lsk-toiminnan jatkuvan, käynnistämme suunnittelun ja esittelemme vuosikokoukselle investointiehdotuksen. Hankkeelle näytettiin vihreää valoa, johtokunnan nimeämä työryhmä aloitti suunnittelutyön. Kauppaneuvos Väinö H. Broman toimi hankkeessa merkittävänä teknisenä neuvonantajana ja kaupallisena avustajana.

Uusi auto valmis

Uusi myyntiauto Mercedes-Benz 615D/4250 VARIO Kasten luovutettiin 6.10.2005 Pohjois-Karjalan Prikaatin hallintaan. Auton

otti vastaan Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Harri Ohra-aho. Vastaanottopuheessaan komentaja totesi: "Sen lisäksi, että auto antaa paremmat mahdollisuudet tehdä tärkeätä sotilaskotityötä, sillä on myös suuri symbolinen merkitys, se kuvastaa Pohjois-Karjalan Prikaatin positivistista tilannetta". Uusi kulkupeli valmistui sopivasti Peitsi-05 -harjoitukseen. Ennen ensimmäistä maastokeikkaa Juhani Hilko prikaatista koulutti uudet kuskit tuliterän auton hallintaan. Myös sotilaskotisisaret ovat tarvinneet koulutusta auton tekniikkaan.

Nimikilpailu

Varusmiehiltä ja sotilaskotisisarilta pyydettiin nimiehdotuksia, joita saatiinkin kiitettävästi. Johtokunta valitsi parhaaksi varusmiehiltä tulleen ehdotuksen. Auton kylkeen on teipattu nimi Metsänhenki. Nimi paljastettiin juhlallisesti Pohjois-Karjalan Prikaatin vuosipäivänä 18.11.2005. Samassa tilaisuudessa palkittiin sotilaskotimukilla nimen keksinyt jääkäri T. M. Mustonen EHK:sta.

Kiitokset

Vihreitten sisarten vuosikymmenien vapaaehtoiset työtunnit ovat luoneet taloudellisen pohjan tälle sotilaskotiyhdistyksen mittavalle investoinnille. Kajaanin ja Lahden sotilaskotiyhdistysten myyntiautojen piirustuksista oli paljon apua. Kodinhoitajamme Katri Määttä teki arvokkaan pohja-

Polleita Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen sisaria uuden auton luovutustilaisuudessa.

VMTK:n puheenjohtaja Antti Kupiainen osallistui myyntiauton nimen paljastamiseen. Kuvassa myös autolle nimen antanut jääkäri T. M. Mustonen.

työn. Olemme saaneet autonhankintaan suunnitteluapua prikaatilta, taloudellista tukea Broman Group Oy:ltä sekä Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuran Riitta ja Väinö H. Bromanin rahastosta. Autotalo Hartikainen, Mercedes-Benzin edustajana, hoiti koko prosessin alusta loppuun mallikkaasti, lahjoittaen vielä autoon radio/cd soittimen, istuinsuojat ja jauhesammuttimen. Auton korityöstä vastasi iisalmelainen Profile Vehicles Oy. Uuden auton käyttöönoton myötä vanha myyntiautomme poistetaan liikenteestä tämän vuoden aikana. Ylämyllyn sotilaskotiyhdistyksen auto jää edelleen sotilaskotiyhdistysten yhteiskäyttöön.

Lisätyövoimaa sotilaskotiin

Muutokset varusmiesten määrässä heijastuvat suoraan sotilaskotityöntekijöiden työmäärään. Vihreitten sisarten tekemiä vapaaehtoisia työtunteja on tällä hetkellä vaikea lisätä. Olemme tarvinneet ruuhkahuippuina

määräaikaista palkattua työvoimaa. Nyt johtokunta päätti palkata yhden vakinaisen uuden sotilaskotityöntekijän. Näin henkilökunnalle jää aikaa enemmän myös toiminnan kehittämiseen. Sotilaskotityöntekijä Sari Liimatta aloitti joulukuussa Kontiolahden sotilaskodissa. Sari on ammattilainen niin keittiön kuin leipomonkin puolella ja siksi tervetullut vahvistus henkilökuntaamme.

Teksti: Inkeri Laukkanen
Kuvat: Toimitus

Auton luovutustilaisuuden yhteydessä kauppaneuvos Väinö H. Bromanille luovutettiin sotilaskotiliiton myöntämä sotilaskotiansioristi kiitoksena pitkäaikaisesta erityisen ansiokkaasta sotilaskotityötä kohtaan osoitetusta tuesta ja myötämielisyydestä. Kuvassa varapuheenjohtaja Terttu Suhonen kiinnittää ansiomerkin kauppaneuvoksen rintaan.

Kuva: Rautavaaran kunta

Rautavaara on vapaa-aikakunta

Rautavaara oli Pohjois-Karjalan Prikartin vuoden 2005 toisen saapumiserän valapaikkakuntana viime elokuussa. Aurinkoisena valapäivänä kunnan asukasluku lähes kaksinkertaistui kun varushenkilöiden lisäksi omaiset ja ystävät saapuivat seuraamaan suurella joukolla tapahtumaa. Myös puolustusministeri Seppo Kääriäinen osallistui valapäivän tapahtumiin. Seuraavassa Korpisoturin lukijoille hieman tietoja Rautavaarasta.

Rautavaara sijaitsee Itä-Suomen läänissä, Pohjois-Savon maakunnassa. Se sijaitsee kolmen maakunnan - Pohjois-Savon, Kainuun ja Pohjois-Karjalan - yhtymäkohdassa. Siksi kunnan historiaan ovat leimansa jättäneet niin savolaiset, karjalaiset kuin kainuulaisetkin. Savolaiset kuitenkin eniten. Alueemme on ollut myös idän ja lännen, Ruotsi-Suomen ja Venäjän, rajaseutua. Täyssinän rauhan raja vuonna 1595 kulki nykyisen Rautavaaran halki.

Rautavaaran kunta perustettiin vuonna 1874. Kuntakeskuksesta on matkaa Kuopioon 100 km, Nurmekseen 50 km ja Joensuuun 170 km. Kunnan pinta-ala on 1200 km². Runsaat metsät, monet hiekkarantaiset järvet ja joet, suot sekä vaaramaisemat antavat ominaispiirteensä Rautavaaran maisemille.

Maa- ja metsätalous ovat olleet pääelinkeinona

Kuntamme on metsä- ja maaseutupitäjä, jossa maataloudella ja metsätaloudella on ollut vahva asema ja tärkeä rooli kuntalaisten, jopa naapurikuntalaistenkin, työllistäjänä. Koneistumisen ja yhteiskunnan ra-

kennemuutoksen myötä myös kunnan elinkeinorakenne on muuttunut. Jalostuksen ja palvelujen työpaikat ovat saaneet entistä suuremman merkityksen.

Maa- ja metsätalouden työpaikkojen voimakas väheneminen on merkinnyt myös väestön vähenemistä. Nuoret ovat koulutuksen ja työn saannin turvaamiseksi muuttaneet rintamaille ja myös Ruotsiin. Korkeimmillaan kunnan väkiluku oli 1960-luvun alussa noin 5800 henkeä. Nyt väkiluku on noin 2100 henkeä. Muutos on siis ollut raju ja vaikutuksiltaan merkittävä.

Kunta kehittää elinkeinojaan

Työpaikkojen ja asukkaiden vähenemisen vuoksi alettiin 1970-luvun alussa miettiä keinoja uusien työpaikkojen luomiseksi. Yrityksille kaavoitettiin tontteja ja rakennettiin halleja. Neuvontaa ja ohjausta lisättiin. Tuolloin myös valtiovalta alkoi rakentaa aluepolitiikkaansa syrjäisten seutujen pitämiseksi edelleen asuttuina. Kunnan ponnistelut ovat edistäneet erilaisten pienyritysten syntyä ja tuoneet uusia työpaikkoja. Luontaisina elinkeinojen kehittämiskohteina ovat olleet matkailu, maanrakennus, puun jatkojalostus (sahat, hirsiveistämöt, kalustaminen), puunkuljetus, puiden hakkuu ja koneiden korjaus.

Matkailussa monipuolista tarjontaa

Matkailu nostettiin vahvaksi kehittämiskohdeeksi 1980-luvulla. Silloin pantiin alulle kansainvälisen kurssi- ja leirikeskusten Metsäkartanon rakentaminen sekä myös muiden

matkailuhankkeiden kehittäminen. Kunta päätti ottaa käyttöön termin Vapaa-aikakunta. Se kuvaa pyrkimystä tarjota ympäri vuoden erilaisia vapaa-ajan palveluja matkailijoille.

Matkailun merkitys onkin kasvanut Rautavaaralla suureksi ja Metsäkartano on kehittynyt kunnan matkailun lippulaivaksi. Matkailuyrittäjät ovat perustaneet yhteistyötään varten Team-Erän, joka keskittyy yhteiseen markkinointiin yhteistyössä kunnan kanssa. Kunnassa on tänään tarjolla monenlaisia kalastukseen, marjastukseen, metsästyksen ja luonnossa liikkumiseen kuuluvia palveluja. Alueella on myös moottorikelkkareitit. Kunnassa sijaitsee maakunnan ainoa kansallispuisto, Tiilikajärven kansallispuisto.

Asukkaille tarjotaan hyvät peruspalvelut

Kuntalaisten hyvinvointi on tärkeä viihtyvyyttä ja turvallisuutta lisäävä tekijä. Siksi olemme rakentaneet toimivat peruspalvelut. Täällä toimii peruskoulun lisäksi oma lukio. Myös terveyskeskus toimii ja tarjoaa perusterveydenhuollon palvelut. Jokaiselle tarvitsevalle löytyy kunnasta päivähoitopaikka ja kohtuuhintainen vuokra-asunto. Vanhukillekin on peruspalvelut tarjolla. Liikuntaa varten on urheilukenttä, kuntorata, monitoimitalo ja hiihtolatuja. Lisäksi on kaksi kuntosalia ja liikuntasalia.

Vapaa-ajan asukkaille on tarjottavana tontteja. Myös omakotitaloille on kaavoitettu tontteja kunnallistekniikan piirissä, hintana yksi euro.

Kunta työskentelee uusien asukkaiden hankkimiseksi turvataksaan kunnan tulevaisuuden. Keinoina ovat hyvät peruspalvelut, halpa asuminen, rauhallinen ja turvallinen asuinympäristö sekä vapaa-ajan palvelut.

Rautavaaran vahvuus ja erikoisuus on kaunis ja jylhä luonto. Se on myös mahdollisuus arjen kiireistä ja stressistä irtaantumiseen ja virkistäytymiselle.

Matti Matikainen
kunnanjohtaja

ALUPSEERIKOULUN

KURSSI 33

ALIUPSEERIKOULUN PALKATTU HENKILÖSTÖ

Yksikköpseeri
yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
kapteeni Markku Vääänen

Varajohtaja
kapteeni Jari Pantsari

SISSILINJA

Luutnantti
Jarno Asikainen

Luutnantti
Mikko Kettunen

Kersantti
Jarkko Loppukaarre

MOOTTORILINJA

Luutnantti
Karri Kalenius

KIVÄÄRILINJA

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Luutnantti
Jarno Rähä

Kersantti
Erka Kaikkonen

SISSIRADISTILINJA

Yliluutnantti
Janne Suhonen

Luutnantti
Jarno Kirjavainen

TULENJOHTOLINJA

Luutnantti
Tero Metelinen

Luutnantti
Antti Hämäläinen

Kersantti
Lari Vepsäläinen

KRANAATINHEITINLINJA

Luutnantti
Marko Ylönen

Luutnantti
Marko Karppinen

Koulun johtajan tervehdys

Synnyttyään lapsi tarvitsee kipeimmin vanhempiaan. Uudet asiat opitaan yrityksen ja erehdyksen kautta, matkien ja mallia otetaan isästä tai äidistä. Näin tekevät myös alokkaat. Leikit ja leikkikalut opitaan tuntemaan vanhempien opastamana. Toisia lapsia onnistaa saada vanhemmat, jotka käyttävät aikaa lapsiensä kanssa olemiseen, toisia vanhempia kiinnostavat muut, usein sangen itsekkäät syyt.

Koulutus ja kasvatustavat ovat perusteiltaan yksi ja sama asia. Samalla tavalla kuin lapselle opetetaan esimerkiksi kahvin keittäminen, alokkaalle opetetaan aseksittelyn perusteet.

Lapsi tarvitsee vanhemman tukea ja läsnäoloa. Olkaa alokkaiden arjessa mukana, laskekaa kynnyksellä lähestyä nollaan, vastatkaa kysymyksiin asianmukaisesti. Siis uskaltakaa

olla alokkaiden arjessa läsnä. Huono vanhempi pitää kavereitaan tai harrastuksiaan lastaan tärkeämpänä. Huono vanhempi ei valvo lastensa perään. Olkaa te läsnä, olkaa alokkaiden keskellä tauolla, tuvassa, ampumaradalla ja arjessa.

Kasvatukseenne ensimmäinen tiukka paikka tulee viimeistään murrosiässä, armeijaiässä mitattuna kesäkuussa 2006 yhtymäharjoituksessa. Jos olette onnistuneet, kasvattilapsenne osaavat jo itsenäisen työskentelyn -jopa valvomatta ja ehkä myös luotatte jo lapsiinne. Mikäli olette "vanhempina" laiminlyöneet lapsianne, koette sen karvaasti kyseisessä harjoituksessa. Lapsienhan pitäisi lopulta ottaa ne työt ja tavat, mitä vanhemmat heille ovat opettaneet.

Toinen tiukka paikka tulee siinä vaiheessa, kun lapsi lentää pesästä pois -armeijaiässä kotiutuun. Jos suhteenne lapseen on raken-

tunut oikealla tavalla ja kunnioitatte toisianne, suhde kestää ja vankistuu iän myötä. Jos suhteet viilenevät ja katkeavat, katsokaa peiliin aikuista lasta, joka ei ole vielä valmis oikeanlaiseen vanhemmuuteen.

Ottakaa johtaja-ajastanne irti oleellinen -onnistukaa joka asiassa säilyttämään luottamus alaisiinne. Jos isä tai äiti opettaa lapsensa luottamaan, lapsi oppii luottamaan itsekin.

Sama talonrakennustermein: hyvä perustus peruskoulutuskaudella, harjakaiset erikoiskoulutuskaudella ja tupaantuliaiset kotiutuspäivänä. Jos kaikki natsaa, talossa voi jopa asua. Kaikissa vaiheissa piilee sama vaara - yksikin harkitsematon virhe ja talo palaa!

Apukouluttajat

Vasemmalta: Väänänen Antti Tapani, Hietaranta Jarkko Samuli, Kuikka Kari Pekka, Rantala Perttu Kalervo, Keinänen Janne Olavi, Vainio Jukka Henrik, Pihavaara Salla Kaisa Helena, Mönkkönen Antti Eemeli, Lappeteläinen Teppo Tapani, Kivelä Heikki Samuli, Korolainen Jussi Viljami, Jalava Jani Petteri, Ikonen Tero Tapani, Takkinen Jari Pekka, Itäniva Liisa Hellevi.

Kuva: Toimitus

20,000 megawattia merenpinnan alla

Idea:

Luoda vaihtoehtoinen energialähde meren virtauksista

Toteutus:

Ryhmä suunnittelijoita Marine Current Turbines Ltd:lla keksivät uuden, ympäristöystävällisen tavan tuottaa energiaa suunnittelemalla "vedenalaisen tuulimyllyn". Suunnittelu tehtiin Autodesk Inventor Series -ohjelmistolla, maailman ostetuimmalla 3D-suunnitteluohjelmistolla. Ohjelmiston avulla suunnittelijat pystyivät helposti tutkimaan erilaisia "mitäpä jos" -ideoita ja todentamaan suunnitelmiensa toimivuutta. Ja koska Autodesk Inventor Series sisältää alan parhaimmat 2D- ja 3D-työkalut, pystyivät he hyödyntämään jo olemassa olevia piirustuksia suunnittelun aikana. Nähdäksesi miten Autodeskin mekaniikkasuunnitteluohjelmisto pystyy auttamaan sinua toteuttamaan ideasi, tilaa nyt ilmainen koekäyttöversio osoitteesta www.autodesk.fi/inventor

Autodesk and Autodesk Inventor are registered trademarks of Autodesk, Inc. in the USA and/or other countries. All other brand names, product names, or trademarks belong to their respective holders. Photography and renderings © Marine Current Turbines Limited. Used with permission. All rights reserved. © 2005 Autodesk, Inc. All rights reserved.

Maahantuonti: Future CAD Oy (09) 4785 400
Jälleenmyynti: BC CAD-Center (06) 3173 449 • CADi Oy (09) 5422 6500

Kiväärilinja

Peruskoulutuskausi loppui ja AuK1 kurssi 33 alkoi ainakin kiväärilinjalla perinteitä kunnioittaen. Ensimmäiset päivät kuuluivat oppituntien merkeissä, joiden jälkeen alkoi linjakohtainen koulutus, jolloin AuK:n suurimman ja kauneimman linjan kouluttaminen kohti johtajatehtäviä alkoi.

Yhtenäiskoulutusleiri jäi varmasti ikuisesti kouluttajien mieleen, sillä tällä leirillä tuli huomattua, miten kallis tämä linja tulisi puolustusvoimille olemaan. Tällä leirillä onnistuimme hävittämään valonvahvistin vv 2000:n ja kaikkea muuta kk:n vyöstä lähtien. Yhtenäiskoulutusleiri jäi myöskin meidän mieleemme, sillä tällä leirillä vettä satoi niin paljon, että hukkumiskuolema omaan poteroon oli hyvinkin todennäköistä.

Seitsemän viikkoa kului nopeasti ja oli AuK 2:n vuoro. AuK 2 alussa porukkamme hajosi, koska osa lähti Haminaan ja Lahteen. Myöskin moottorilinjan pojat muodostivat omat joukkonsa. Linjamme jatkoi 31:n taistelijan voimin. AuK 2 alkoi myöskin oppitunneilla, mutta pian tuli taas käytännön koulutuksen vuoro, jolloin pääsimme opettelemaan jääkärijoukkueen toimintaa puolin ja toisin. Tasit tulivat meille erittäin tutuksi ja porukka oppi suorastaan inhoamaan niitä sydämensä pohjasta. AuK 2 aikana kokeilimme myös jotain uutta perinteisen metsässä rynnäämisen sijaan. Opettelimme kaksi päivää kaupunkitaistelun saloja ja toisen päivän vietimme taistelijaentalolla hauskaa pitäen.

Apukouluttajienkin hermot olivat välillä koetuksella, esimerkiksi silloin, kun linjalla keksittiin uudet asepuhdistusvälineet (puukeppi patruunapesässä olevan sillatupon poistamiseen). Pahaksi onneksi keppi

kuitenkin katkesi piippuun, josta seurasi, että toisessa päässä piippua oli sillatuppo ja toisessa katkenut puukeppi!

AuK 2 huipentui Peitsi-05 -yhtymäharjoitukseen, johon osallistui lähes 3500 varusmiestä, reserviläistä ja palkattua henkilöstöä. Neljän päivän ajan taistelimme veremaku suussa sinistä joukkuetta vastaan.

Kiitokset linjamme kouluttajille yliluutnantti Harri Kankaiselle, luutnantti Jarno Rähälle ja kersantti Erka Kaikkoselle sekä apukouluttajillemme.

Oppilaat:

(esittelyt jatkuvat sivulla 60)

Ville "Ingrid" Inkeri

Euroopan isoin arse ja satelliittinännit, joilla näkyy yli 400 kanavaa. HV käiverö.

Jarno "Ugi" Karvonen

Padre: Kokemuksen ääni. "Hmmm... vähän musiikkia." Vannoutunut bemarkisti.

Tuomas "Casanova" Immonen

Rakastui useammin kuin kävi pyykinvaih-dossa. "10.40." Vannoutunut bemarkisti.

Antti "Ile" Ikonen

Särmä punkka. Suostui Leikkaan hyviin tarjouksiin. Aina levyttämässä.

Antti "Askel" Aarniolehto

Askel, joka ei ole tältä planeetalta, ja nauru, joka kuuluu muille planeetoille. "No hoida sinä se."

Jarmo "ABC-ase" Anttonen

"Periaatteen mies." "Eihän se oo mahdollista!" Tuhonnut suolistonsa kahvilla ja maissilastuilla. Saabisti.

Tomi "Muru" Muuruvirta

Tykkäsi aamupuolihölmöillä aamuisin puolihölmöillä. Esiseksiä (Essex) kului gallonitain.

Timo "Luistelija" Leikas

"Saat 5 euroo, jos teet pinkan, 8 euroo, jos teet kaapin ja .." "Kaiken, minkä voit tehdä nyt, voit tehdä sen myöhemminkin."

Pekka-Ville "Pamela" Huopainen

"Ei se yskä nortista johdu." Paskapoterspesialisti.

Janne "Poju" Juutilainen

"Jesss..." "The dest, the dest, the dest of youuu..." "10.40." Tykkäsi paljon neuvoja kaikkia.

Tanja "Aamulenkit hajottaa" Kiriloff

VKS:n vakioasiakas. "Mutta ei tuossa vielä mitään.." Vertasi ihmisiä aina koiriin.

Suvia "Mitä?" Nissinen

Avautumisen ammattilainen, sanoi kaiken mitä ajatteli. Puolet tavaroista löytyi tuvasta 5; materiaalivastuu.

Lotta "Shalami" Salmi

Sinnitteli kaikki leirit kunnialla läpi. Tuvan 6 särmin muija. Oli tapana "pummia" tupalaisilta muutama karkki, vähän tuorejuustoa, siivu meetwurstia.

Sanna "Pekkis" Pekkarinen

Oli pyörtyä valalla, sulkeisissa ja joka iltavahvarissa... Hyppäsi uintikisoissa "pommilla" altaaseen.

Jari "Gona" Miettinen

Hiljainen mies, joka korotti ääntään vain kerran. "HUOMIO! Siivotkaa!"

Jani "Goatse, Leonardo, Moodoo, Mikki Hiiri," Mikkonen

Rakkaalla lapsella on monta nimeä. Onnistui jopa hävittämään hatun päästään ja bokserit jalastaan.

AUK:n kurssijulkaisu

Ville "Johtajaoppilas" Mustonen

Jutut niin hyviä ettei sanotuksi saa. "Hei, nyt tulee hyvä juttu.."

Niko "Rambo" Myllynen

Tee-se-itse-aseenpuhdistusvälineet -mies. Kiväärilinjan oma sissi.

Janne "Putkimies" Nissinen

Erikoistui Mikkos-imitaatioihin.

Timo "HV, UK, VPO, komennus" Nissinen

Juttujen taso nousee harvoin navan yläpuolelle.

Jarno "Se parempi puolisko" Parkkinen

Hajosi tupa- ja aluepalveluun, ja Mikko-seen.

Mika "Ei.." Parviainen

Mies, joka väitti pystyvänsä täyttämään Pringlespurkin.

Aulis "Ronkeli" Ronkainen

Hajosi täysin Rautiaiseen. Hiustenleikkuun ammattilainen (2,5h). Tuvan 4 vahtikoira.

Teemu "YlPalvo" Rautiainen

AuK 1 aikana peräti kolme päivää palveluksessa. Rikkoi ennätyksiä ollessaan vempassa 12 viikkoa (putkeen).

Mika "Pimi" Piminäinen

Aina särmä, muttei ikinä paikalla (HV, UK, hiihtoleiri, jne..). Sotinpuron menninkäinen.

Matti "Pst hajoaa apilaksiin" Sorjonen

Linjan pahin avautuja (myös nukkuessaan). Taistelija, jota ei oikein napannut.

Antti "Vodelski" Voutilainen

Aamulenkien höyryveturi. Tuli lomilta rennosti farkut jalassa. Hajoili ja äänehti oudosti vähän väliä. Gonabeach-Hunk!

Juho "Telemark" Puhakka

Teki vaiheessa olemisesta taidetta. Ei käynyt yhdelläkään leirillä SIPAlla. Hajosi täysin keittoruokiin leireillä.

Olli "Virka-apuosasto, prkl!" Pärjälä

"Ei taas näitä xxxl-paitoja!*" Vaihtoi savukemerkkiä lähes päivittäin.

Joni "Mötikkä" Vepsäläinen

Oli suutuspäissään survoa p-kauden tupakaverinsa sipulisäkkiin. Asuu salilla, mutta lukee Harry Potteria...

Yläriivi: Myllynen Niko, Pykäläinen Ville Markus, Ikonen Antti Mikael, Parkkinen Jarno Juhani, Parviainen Mika Olavi Juhani, Piminäinen Mika Markus, Puhakka Juho Tuomas, Mustonen Ville Petteri.

Toinen rivi ylhäältä: Huopainen Pekka-Ville, Holm Kim Antero Kristian, Immonen Tuomas Juhani, Voutilainen Antti Johannes, Vottonen Otto Herman Einari, Pärjälä Olli Johannes, Inkeri Riku Ville, Anttonen Jarmo Antti Mikael, Mikkonen Jani Heikki Tapani, Hyttinen Mikko Tapani, Martikainen Juha Miika, Vepsäläinen Joni Henrik, Paakinaho Ville Juhani, Romppanen Olli-Pekka, Räsänen Jani Matti Antero, Aarniolehto Antti Samuli, Tuovinen Joni Olavi, Korhonen Juho Erkki Tapio.

Toinen rivi alhaalta: Muuruvirta Tomi Olavi, Riissanen Tero Matias, Kiviranta Tuure Tapio, Vesterinen Ville Antero, Laitinen Pasi Toivo Juhani, Leikas Timo Olavi, Sorjonen Matti Juuso Antero, Laukkanen Miikka Johannes, Leskinen Juha Eero Eelis, Lamberg Jani Tapio, Romppanen Risto Tapio, Ronkainen Aulis Juhani, Kaukonen Lari-Ilmari, Palsa Eero Olavi, Göhn Samu Joonas.

Alin rivi: Ålander Elisa Tuulia, Salmi Lotta Noora, Blinnikka Antti Mauno, Multasuo Sami Tapio, Rautiainen Teemu Petteri, Suortti Janne Vihtori, Nissinen Janne Tapani, Karvonen Jarno Heikki Ilmari, Juutilainen Janne Henrik Johannes, Nissinen Suvi Anni Maria, Kiriloff Tiina Tanja Tuulia, Heikkinen Jukka Tapio, Hotari Antti Tapani, Pekkarinen Sanna Heli Marjaana, Kokkonen Arne Yrjö Mikael.

Kuva: Toimitus

Moottorilinja

AuK1:n aikana tulevan moottorilinjan oppilaat olivat kolmessa eri tuvassa. Moottorilinjan oppilaista kaksi oli Rissalasta, kaksi Kranaatinheitin-, yksi Sissi- ja kahdeksan Esikunta- ja Huoltokomppaniasta. Toinen Rissalasta tullut joutui keskeyttämään palveluksensa käden murruttua sotilaspainissa. AuK1:n ajan olimme kiväärilinjan ja heitinlinjan mukana, tuona aikana oli välillä havaittavissa motivaation puutetta. AuK1 kesti seitsemän pitkä viikkoa, jotka kuuluivat hitaasti. Kaikkien mielessä kiilui tuleva moottorilinja.

Oppilaat:

Viimein AuK1 loppui ja alkoi yhdeksän viikkoa kestävä AuK2 moottorilinjalla. Tupa oli rauhallisessa päädyssä yläkerrassa ja kaikki moottorimiehet majoittuivat samaan tupaan. Moottorilinjalla meitä oli yhteensä 12 oppilasta. Päivittäinen koulutus kesti pääsääntöisesti aamupalasta iltavahvuuslaskentaan. AuK2:n yhdeksän viikkoa olivat työtä täynnä. Pääkouluttajamme toimi linjamme johtaja luutnantti Karri Kalenius. Koulutuksemme päätavoitteena oli yhdistelmäkortti ja tärkein leiri kenttäkoulutusleiri Sotinpuruolla, missä saimme johtamiskokemusta johtamalla oman saapumiserämme jääkäreitä. Suuret kiitokset linjamme johtajalle Karri Kaleniukselle sekä kersantti Juho Karvoselle. Kiitokset myös ajokoulutusta antaneille luutnantti Janne Kansaselle ja luutnantti Olli Miettiselle.

Linja kuvattiin AuK1:n aikana yhdessä kiväärilinjan kanssa. Kuva sivulla 60.

Samu "Pöllikuski" Gröhn

Juuan poika, joka tiesi omasta mielestään autoista kaiken. Oppi pinkan teon vasta AuK2:n puolesta välissä, ehkä...? Hallitsi yhdistelmän käsittelyn.

Antti "Västäräkki" Hotari

Rissalan "lahja" Pohjois-Karjalan Prikaatille. Vieraileva tähti. Onneksi!

Tuure "Wild Boy" Kiviranta

Linjalla oli suuri työ saada tämä mies rauhoittumaan.

Juho "Elikkä, niin niin, selevä" Korhonen

Piti paljon kyselemisestä. Isin poika. Miumpa isi on everstiluutnantti (evp). Hoiti linjan asioita isin kautta, josta kiitos! Kontiolahden poika.

Jani "Näään" Lamberg

Linjan ATK-tukihenkilö. Vemppakuningas.

Miikka "Priimus" Laukkanen

Enon lahja puolustusvoimille. Linjan priimus, vaikka siihen ei paljoa vaadittukaan.

Juha "Gonabarbaari" Leskinen

Metriä vaille kolmimetrinen poikanen. Lievää jäätymistä "ajoittain" havaittavissa.

Eero "Väännän sut siltaan" Palsa

Uhkasi vääntää kouluttajan siltaan kurssijuhlissa. Muutapa ei siitä muistanutkaan.

Jukka "Mölökki" Parkkinen

Auttoi Turusen moottorilinjan alkuun ja luultavasti läpi koko linjasta. Sydän sykkii heittimelle.

Tero "Hajoittaja" Riissanen

Piti linjan särmänä iltavahvarissa. Pinkat ja punkat "korjautuivat".

Juha "Kolmirivi" Turunen

Ikuinen heitinmies. Ainoa asia kersantille oli, että HV alkaa tunnin päästä. Harjoitteli aivastamaan Gröhnin oppien mukaan.

Otto "Tuuppa tänne" Vottonen

Orgelmia voimankäytön suhteen.

Sissilinja

“In hoc signo vinces”, “Audentes deus ipse iuvat”
 (“Tällä merkillä voitat”, “Jumala itse auttaa rohkeita”, toimituksen suomennokset)

Me olemme pieniä metsän eläimiä. Joskus meitä pidetään outoina ja meitä hieman vihataan. Osittain se johtuu meidän käyttäytymisestäämme kasarmilla ja käyttäytymisestäämme yleensä. Maailmankuvamme ja mieltymyksemme voivat kuullostaa vieraan ihmisen korvaan hieman oudoilta. Kun tavallinen kiväärintallukka (käytän tätä ilmaisua tavallisesta ihmisestä, jota en nyt mitenkään pyri yksilöimään kiväärimiehiin) näkee metsän, tulee hänelle mieleen heti ensimmäisenä asioita, kuten “kylmä, märkä, likaa, ei enää ikinä sodea, ‘syöksyyn mars’ ja poterot”. Moderni kulutusyhteiskunta ja urbanismi ovat ajaneet Suomen kansan tilanteeseen, jossa suomalainen mies tai nainen ei ole enää metsässä kuin kotonaan. He eivät kykene näkemään metsän hyviä puolia verrattuna esimerkiksi lämpöiseen ostoskeskukseen (niitähän riittää runsaasti, kuten esimerkiksi... no... niin... no... raikas ilma!).

Kun sissi näkee metsän hän kiinnittää erityistä huomiota suureen kelojuuhun pellon reunassa. Kelopuu on yksi niistä muinaisista tropeista, joiden uskotaan parantavan sissin verenkiertoa, kun se poltetaan nuotiossa. Tämä taas johtaa siihen, että parasta mahdollista vauhtia huomattavasti nopeammin on pystyssä sissin kynsitulet (varpusilta palaa kynnet) ja tontin omistaja yhtä keloaköyhempi. Sisseillä on paha tapa paljastaa olinpaikkansa tai alue, missä he ovat majoittuneet jättämällä pinta-alaltaan noin kahden neliökilometrin suuruinen alue, jossa ei ole jäljellä yhtään tervaskantaa. Sissit ovat muinaisjäänne Suomen kansasta, joka taisteli kotimaamme vapaaksi ja itseensä ratkaisevina vuosina, jolloin Suo-

men kohtalo oli vaakalaudalla. Me olemme pyyteettömiä ja nöyriä. Teemme sen työn, mikä meille kuuluu, mukisematta. Ja ennen kaikkea, rakastamme Suomen luontoa. Sen lettoisoita, mäntymetsiä ja Kivilahtea. Olemme metsässä kuin kotonamme ja siksi pienet suunnistusvirheet, irtaantumiset ja painava rinka eivät meitä haittaa, sillä voimme rauhassa (joskus vähemmän rauhassa) nauttia Suomi-neidon muodoista. Se on erittäin surullista, että joskus räjäytelämme ajonevoja ja kiusaamme tukikohtia. Vuodatamme kyneleen niille, jotka meitä jahtaavat, mutta eivät saa meitä kiinni. Itseasiassa kukaan ei ole vielä saanut meitä kiinni. On vaan niin vaikeaa olla hyvä ja vaatimaton yhtä aikaa.

Me emme hajoa siihen, että kaveri vinisee vieressä, koska hänen tyttöystävänsä jätti hänet, vaan tuemme häntä parhaan mukaan. Me emme hajoa, vaikka majoittauttuamme taivasalle ja huomaamme aamulla, että lunta on satanut n. 20 cm makuupussin päälle ja osa sisäänkkin. Me emme hajoa, jos huomaamme yöllä suunnitellun väijytyksen olevan 275 m päässä toimintatiestä. Mutta mitenkä pahasti sissi voi hajota, jos huomaa, että on pidellyt karttaa väärinpäin, maasto on tuntematonta, osa ryhmästä on kateissa, ei ole määritetty yhteistä K-pistettä, sataa vettä, vaatteet ovat märät, rinkan remmit luistavat, Kesonen on hävittänyt ryngkynsä ja Asikainen hiillostaa, milloin ryhmänjohtaja aikoo toimia, kun suunnitellun väijytyksen on oltava valmis 20 minuutin päästä. No... asiathan ovat menneet todella päin mäntyä, jos näin pääsee käymään, mutta erästä aparia lainatakseni: Eikun vain murjotaan.”

Oppilaat:

Janne “Menninkäinen” Erkkilä

- Erkkilä viihtyy paremmin närreen alla muiten Menninkäisten kanssa kuin kassulla. Käveli havumarssin jalka murtuneena.

Marko “Sotkuraketti” Haapala

- “Jaamme tyhjä arvot sotkuraketiksi! Haapala, Haapala ja ... Haapala.” Mieltä virkisti samoihin aikoihin vielä apupäivystäjän nakki.

Mikko “Mp-3” Heikkinen

- “Mikä tuo ääni on? ...Erkkilä, pistä se rokki hiljemmalle. - En se mie oo! - Heikkinen!” Tämä toistui noin kymmenen kertaa hiljaisuuden aikana.

Olli “Kovat piipussa” Holopainen

- Tähtäillääkö sitä yliluutnanttia kovat piipussa?

Ossi “Soluttautuja” Hämäläinen

- Aina tilaisuuden tullen hiipi tupa 15:een. Esitteli itsensä vääpelille: “Oppilas Holopainen...ööö... eiku Hämäläinen.” Hämäläiset-hän ovat tunnetusti HITAITA.

Kimmo “Himoköyrijä” Kaveri

- Ei jumalauta Kaveri, sä oot ihan oikeesti raskas. Tunnetaan pakonomaisesta tarpeesta hipelöidä.

Juho “Seksitalo” Keskitalo

- Taistelija, joka ei ole painokelpoinen

Anssi Tapio “Kyykän Tiikeri” Kesonen

- Mies, jolla on hallussaan U:n muotoisen laavun konttaamisen SE-tulos. Tunnetaan myös rynnäkkökiväärin hävittäjänä.

Anssi Tapio "Tirkistelijä" Kinnunen

- Tykkää katsella mitä vessan ovien sisäpuolella tapahtuu. Mitä hän sitten näkikään, on julkaisukelvotonta.

Jaakko "Sir Von Uni" Kinnunen

- Mies, joka nukkuu kovapanosammunnoissa, halkopinossa, lumikinoksessa, oppitunnilla etc...

Aleksi "Sir Von Gona-pappa, Lieksan särämäkuutio, HÄVÄRI" Kononen

- Hajosi AuK2:n alussa häväreihin. Viimeiset hävähärit vetämässä AuK:n lopussa.

Anssi "Sir Von Hold'em" Moilanen

- "Nelonen! Nelonen! Nelonen! Se on se NELONEN!" Wanna be poke(r)master.

Teemu Severi "Sivari Turhapuro" Laajapuro

- Mies, joka avautuu tyyllillä. Tunnetaan päiväpeitteestä ja lantionpyörityksestä. Moni partygirl jää toiseksi. Hävitti kompassinsa neljä kertaa kilometrin matkalla. Tuhlaa pienen valtion budjetin edestä räkäpäitä. Kolme pursketta = lipas, lipas, lipas. "En ole runoilija" -Laajapuro.

Jukka "Jäätonttu" Lievonen

- Miehellä on tapana hävitä kassulla. Viettää puolet ajastaan HV:llä ja kertaili Kivilahden leirillä yhtä perusasiaa. "Otanko aseeseen mukaan, kun menen vartioon?" "...Mietitäänpä?"

Harri Tommi Tapani "Pikku" Mustonen

- Kaksi ensimmäistä nimikirjainta ovat jumalan siunausta tälle miehelle, joka saa jääpalankin roihuamaan iloisesti pullollisella HT:ta (Hyvä Tuli -sytytysneste, toimituksen huomautus). Kelopuun ja tervaksien metsästäjä vailla vertaa.

Tommi "Mykkänen-Lepo-Mykkänen" Mykkänen

- Kun kuulet komennon "Mykkänen", niin asento napsahtaa...

Ville Markus "Throat gagger" Nevalainen

- Jumalan armosta siunattu loistavalla tilannetajulla. Linjan huuliveikko.

Kai "Sissit ei väistä" Ruotsalainen

- Tulenjohtolinjan ja Ripatin hajotti Ruotsalaisen särmä sissimuoto AuK:n alussa. Sannon "sissit ei väistä" muuttui vaaralliseksi Ruotsalaisen käsissä.

Ville "Vilukissa" Ryhänen

- Viettää 30 % palveluksestaan HV:lla. Sissitakki ei ole koskaan liikaa.

Klaus "Klasu" Silvennoinen

- Klasu on yksi niistä ihmisistä, jotka kuuluvat luonnonsuojelijoihin. Kyökän leirin aikana Klaus koki suurta mielipahaa, kun Mustonen ja Nevalainen ilmoittivat lähtevänsä hakemaan keloja metsästä. - Minne Mustonen lähti? - Hakemaan niitä keloja. - Ei, ne kelat on minun rinkassa (partiokeilat)! -Siis niitä poltettavia keloja... - EI! NIITÄ KELOJA EI POLTETA! "Joskus" hän on vähän jäässä?

Ville-Veikko "Avautuja" Soininen

- Kukaan ei tässä koulussa ole ikinä avautunut niin paljon kuin Soininen unissaan. "Minnuu ei kiinnosta!" "Minkä sopan ovat taas keittäneet." "Kakkonen huoltaa!"

Aku-Matti "Agentti" Timonen

Hiljainen, mutta tappava. Miten joku niin pieni voi haista niin pahalle? Tämä sissi ei valita!

Ylä

Keskirivi vasemmalta: Markkanen Jonte, Haapala Marko Matti Juhani, Lievonen Jukka-Pekka, Härmäläinen Ossi Petteri, Erkkilä Janne Matias, Peltonen Joonas, Kinnunen Anssi Tapio, Kaveri Kimmo Eino Johannes, Heikkinen Lari Mikko, Timonen Aku-Matti Jalmari, Moilanen Jukka Antero, Kononen Aleksi Ilari.

Eturivi vasemmalta: Hakkarainen Joonas Petteri, Silvennoinen Hanno-Klaus Juhani, Moilanen Anssi Tapani, Kesonen Anssi Tapio, Laajapuro Teemu Severi, Sutinen Antti Ensio, Mykkänen Tommi Markus, Nevalainen Ville-Markus Olavi, Ruotsalainen Kai Johannes.

Kuvasta puuttuvat: Kinnunen Jarkko Tapami ja Mustonen Harri Tommi Tapani.

Sissiradistilinja

Uskomatonta.

Sissiradistilinja koottiin 600 miehen vahvuisesta Pohjois-Karjalan Prikaatista ja osasta Onttolan Rajajääkärikomppaniaa (älkää kysykö miten vaan miksi). 22 nuorta miehen alkua alistui koulutusohjelman edessä, jossa heistä tulitaisiin kaulitsemaan väkeviä uroita; sissiradioaliupseereita Suomen Tasavallan Puolustusvoimiin. Vaikka heidän aliupseerikoulutuskautensa päättyi joulukuussa, tulevat seuraavat kuusi kuukautta jatkamaan koulutusta siitä vielä edelleen. Sammalta on poljettu, puita kiskottu ja kiviä siirretty, mutta heistä ei näy jälkeäkään. Silti he näkevät sinut ja tiedustelevat aivan ikkunasasi alla. Tämä on lyhyt kertomus heistä.

Olemme sissiradioaliupseereita, jotka tiedustelevat vihollisen laatua ja määrää. Meidän antamamme informaatio kertoo, riittääkö vihollisen niittämiseen yksi raskaskonekivääri vai siirrytäänkö rynnäkötykkiin tai onko panssarintorjuntatykki tarpeen. Me emme edusta eturintamalla taistelevaa divisioonaa emmekä ilma-armeijakuntaa, vaan näkymättömiä, naamioitumisen ja metsässä liikkumisen spesialisteja vihollisen niskan takana laskemassa vihreitä lampaita siellä missä moraalit loppuu.

Laaja kokoelma erilaisia radioita, antennejä ja sanomia ovat aseemme vierasta valtaa vastaan. Radio on sydän, jota suojelemme henkemme kaupalla. Puihin ripustettavat antenniverkot ovat kätemme, joita ilman emme voi toimia, ja sanomat - ne ovat opaaleja, joita esikuntamme niin janoisesti haluavat. Niin kauan, kun pysymme hiljaa eikä vastustaja lähde peräämme, olemme kaukana etulinjasta turvassa vihollisen (ja omien joukkojemme) ulottumattomissa.

Koko varusmiespalvelusajan kestävä koulutuksemme kattaa kaikki tiedustelupartioon liittyvät hienoudet kaminan lämmittämisestä vihollisen energiaa ja aikaa kuluttaviin harhautuksiin. Pitkät marssisiirtymiset ovat rankkoja ja ne opettavat pitämään taukoja arvossa sekä käyttämään ajan tehokkaasti. Pitkät liikenteenlaskentajaksot rasittavat tylsyydellään ja talvisin väärä pukeutuminen kostaatuu melko varmasti. Lila-tehtäviä voisi hyvinkin rinnastaa nukkumiseen silmät auki kuitenkaan nukahtamatta.

Tehtäviin suhtaudumme kaikella vakavuudella tutkien kaikkia vaihtoehtoja sekä käytettäviä keinoja; Tupatuoppi-suunnistusmarssilla saavutimme ensimmäisen sijan käymällä koko reitin (liiankin) perusteellisesti läpi.

Oppilaat:

Vesa Hämäläinen

Mies Juvalta.

Veli-Pekka Koponen

Mies, joka oli humalassa. Linjan toinen sähkötysmestari.

Oskari Leppä

Natunen: "Söi ku hevonen ja kuorsas helevetisti." Mies kuin viilipyty. Gonahti kuitenkin lumipartioon teltan katolla.

Pyry "Lallukka" Lukkala

Mies, joka mielen veti synkäksi se, kun iltapalalla ei ollut lämmintä maitoa. Pelottavaa... eikö?

Juha "Volvo" Markkanen

VTT: Volvon tietotoimiston uutisia... Mies, joka tiesi kaiken etukäteen. "Tornihuhun mukaan..."

Arto "Isäntä" Martikainen

"Kiehisillä prkl tämä nuotio sytytetään!" Mies, joka hakkasi tervaskantoja hullunkielto silmissä.

Jani "Jee" Martikainen

Mies, joka hävitti lompakkonsa kurssijuhlassa eikä päässyt baariin. Ja on sentään linjan vanhus.

Ville Matilainen

"Herra ruunantti.. Herra Luutnantti... Ruutnantti, hei hetkinen hei..." Mies, joka mulisti kirjainvastikkeet: byyrne, tyyrne, uurne. "Ei näin! Menikö se niin vahvasti?"

Jussi "Mertsi, Lipastaja" Meriläinen

Mies, joka käveli omaan miinaan. Lipasti kaiken ruoan, minkä irti sai. Linjan Sportihirmu.

Santeri Natunen

Mies, joka lauloi (aina) vaikei olisi ehkä pitänyt. Hävitti repun selkäänsä. Innostui, kun vastasi kerran oikein Trivial Pursuitissa. "Mistä tuon voi tietää?!"

Heikki "PST" Näreaho

Parkettien partaveitsi. Pää jäättyi, mutta jalat liikkuvat. Mies, joka pystyi moralisoimaan joka asiasta.

Otto Piironen

Mies, joka hajosi täysin tetsatessaan paskaan. Tuvassa paskan haju kuitenkin nukuttaa parhaiten.

Eero Pikkukangas

Mies, joka piti mansikoista ja kakkosista. "Kaikki vanhat ihmiset sanoo mua herrasmieheks." Käytös tuvassa oli jotain aivan muuta.

Jyri "Voi veljet" Pitkänen

"Voi ruutana!" Mies, joka ei kiroillut. Voi raato, mikä mies!

Simo "Ratti" Ratilainen

Ei erityisemmin innostunut aamulenkkeistä. Mies, joka ei ainakaan tupa- ja aluepalvelun aikana siivonnut. "Hei Otto..." Linjan pelle.

Simeon "Sake" Sasaki

"Miehet, ei askeltakaan enää. Ei ole mitään syytä jatkaa." Mies, joka poltti tupakkaa tai söi suklaata, jos ei nukkunut.

Sami Savioja

"****, Jos minusta tulee jotain siihen lehteen - kirjottakaa se ***** piilossa tai minä suutun!" Mies, joka karjui kohta hermostuvansa. Linjan toinen sähkötymestari.

Pauli Vallius

Miksi teidän kaappinne on auki? "Herra upseerikokelas, mulla on VMTL!" Mies, joka osasi kaiken.

Tommi "Völe" Vuollet

Mies, jota ei sanoin voi kuvaila. "Virkavapaille lähtijät..." Ei ole todellista, miten jäässä voi mies olla. Aina nollat taulussa. Myöskin mies, jonka sähkötystaso ei paljon naurattanut, vaikka onkin vain huumorimielillä mukana.

Yläriivi vasemmalta: Vuollet Tommi Mikael, Karhunen Atte Veikko Vihtori, Vallius Pauli Pekka Ilari, Leppä Oskari Tapani, Koponen Veli-Pekka, Hattunen Misa Johannes, Hämäläinen Vesa Oskari, Matilainen Ville Pekka, Meriläinen Jussi Paavo Tapio, Lukkala Pyry Sakari, Natunen Mika Santeri, Näreaho Heikki Iivari, Martikainen Arto Kalevi.

Alariivi vasemmalta: Sasaki Simeon, Pitkänen Jyri Aarne Juhana, Ratilainen Simo Olavi, Pikkukangas Eero Juhani, Kaartinen Teemu Iiro Johannes, Martikainen Jani Einari, Savioja Sami Joonas, Markkanen Juha Miikka Petteri.

Kuva: Toimitus

Tulenjohtolinja

Poistumiskomentojen kaikuessa ulkoa istui kuninkaallinen tulenjohtolinja luokkahuoneeseen harjoittelemaan koulutushaaraansa liittyviä asioita. Tulenjohtolinjan koulutus tulisi olemaan varsin teoriapainotteista. Sitä se olikin. Kurssin alussa saimme tosin kerran katsoa ikkunasta, kun muut linjat trenasivat toimiaan Aliupseerikoulun takametsässä.

Todellisuus hahmottui kuitenkin pian, kun aloimme harjoitella tulenjohtoryhmän toimintaa käytännössä. Fyysisen rasituksen ja varsin kovan henkisen paineen alla työskentely maksaa kaikesta huolimatta palkan monin verroin takaisin, kun vihollisen hyökkäys pysähtyy tilaamaamme epäsuoraan tuleen. Mittausten tarkkuus, pelisilmä ja järkkymätön ryhmäkuri "tulenjohtoäksiisin" aikana luo tappavan aseennäköisen, josta meidän on syytä olla ylpeitä.

Yksittäisen tulenjohtoryhmän taistelijan ajatukset saattavat harhailla jossain muualla kuin tulenjohtamisen kultaisessa päämäärässä. Legendaarinen LV217M eli kenttäradio yhdessä sanomalaitteen kanssa luo yhdistelmän, joka koettelee sekä viestimiehen että muiden tulenjohtoryhmän jäsenten vilpittömyyttä luottamusta tulenjohtotoimintaan. Viestiyhteyksien toimiessa oli aina pieni fiilistelyn paikka. Aina siihen ei kuitenkaan ollut oikeutusta. Tulenjohtoaliupseerin tehtäviin kuuluva käsisuuntakehämittauksen tasotyö aiheutti myös pientä pahenusta taistelijan sisimmässä. Riippumatta vesisateesta tai toissijaisesti paukkuvasta pakkasesta on tulenjohtoaliupseerin kyettävä johtamaan ja suorittamaan mittaukset vähintään kiitettävästi. Kiire painaa päälle ja kohmeiset sormet pudottavat tasonastan

hankeen. Silloin ei kannata ajatella vaan ainoastaan jatkaa toimintaa. Pieni hiljainen avautuminen ja homma kotiin. Materiaalivastuu onkin yksi tulenjohtolinjan tunnuslauseista. Homma ei toimi, jos kalustosta ei pidä huolta. Ripatti hajotti LEMin...

Harjoitus tekee mestarin. Kurssin tähtihetkiin kuului muun muassa tulenjohtolinjan oma taisteluharjoitus Lappeenrannassa, missä saimme kahvikupposen ääressä treenata tulenjohtotoimintaa sisätiloihin kyhätyssä simulaattorissa. KSE (=koulutuksen suoma etu) antoi meille vielä mahdollisuuden tutustua iltaisin kaupungin varsin kauniisiin nähtävyyksiin. Kiväärilinja porasi tietääksemme samaan aikaan nurmea jossain Jaamankankaalla. Valintojen maailma. Unohtumattomia hetkiä, joista muut linjat vain haaveilevat...

Kiitokset kouluttajille.

Oppilaat:

Jarmo "Tornari" Kakkonen

Aina HV:lla. Ikuinen Kakkonen, paras viestimies ykkönen. Levitti pahimmat tornarit. Eturuokailuiden khalifi. Special "fire control" forces.

Vesa "Kasanowa" Kaskinen

Hajosi rotsiin. Lähetti tulikomentoja unisaan. Iski Popin rumimman ja vietti VLV:t lätäkössä. Viva la IV.

Anssi "Liba" Liimatta

Heitinmies tulenjohtolinjalla. Puhelinlinjat kuumana päivin-öin. Hajosi SA-Intin byrokraatiaan. Kävi HV:lla, vaikka käsi oli menossa leikkaukseen.

Ville "Mahoney" Muhonen

Kyselijä. Nenä "tukossa" aina sopivaan aikaan. Kovin vastaanväättäjä. Yksi käytetyimmistä 2. apupäivystäjistä. Särvät pinkat.

Hannupekka "HPK" Neuvonen

Kurssin parhaimmistoa. Uhosi hakea HV:t, muttei koskaan tohtinut. Loma-anomuksen mukaan mummin 80-vuotissynttäreitä vietettiin maanantaina. Puhelin korvalla.

Mikko "Just" Nevalainen

Kurssin priimus. Kaikessa mukana vasten tahtaan. Aikoo sopimusviestimieheksi. Osasi hienovaraisen päreilyn. Aseenpuhdistuseksperti.

Tommi "Sexy" Ripatti

VMTK-pomo. Tavarat vähintään väliaikaisesti hukassa. Hajosi poolopaitoihin. Linjan ylivoimaisesti kovin päreilijä.

Tuomas "Sikke" Sikanen

Pirstaloitui lähes kaikkeen kurssin lopussa. Herra kenraali tuvan kesken. Special "fire control" forces.

Jenni "Lapsisotilas" Varis

Luultiin lapsisotilaaksi. Kulki aina pilke silmäkulmassa. "What the ****?" 153 cm pelkkää rautaa...

Lasse "Vepe" Vepsäläinen

Paluumuuttaja. Vaihtoi sissilinjalta tulenjohtoon. Linjan grand old man.

Antti "Hattu" Viljakainen

Oppi päreilyn perusteet kurssin loppuun mennessä. Hatun asento kuvasti hänen vilpitöntä kiinnostustaan. Särämrit aina jalassa, jopa yöllä. Kurssin ehdotonta parhaimmista.

Yläriivi vasemmalta: Kaskinen Vesa Matti, Leppänen Henri Mikael, Muhonen Ville, Liimatta Anssi Ilmari, Mustonen Harri Tommi Tapani (sissilinjalla), Viljakainen Antti-Pekka, Nevalainen Mikko Antero, Ripatti Tommi Juhani.

Alariivi vasemmalta: Kakkonen Jarmo Henrik, Koivistoinen Juho Tapio, Sikanen Tuomas Tapio, Niemi Jarkko Tapio, Siikanen Teemu Kalevi, Kokkonen Juha-Matti Johannes, Neuvonen Hannu-Pekka Kalevi, Sallinen Jussi Heikki Oskari, Nilsen Niko Antti.

Kuva: Toimitus

Kranaatinheitinlinja

Haaveet edes kahden tunnin unista jäivät haaveiksi tulikomentojen kai-kuessa Sotinpuron maastossa klo 03:00 yöllä. Karpaisen huutaessa käskyjä nämä urheat heitinmiehet kuolemaa halveksien säntäävät tukka putkella tuliaseimiinsa ja ajatus siitä, että tämä saattaa olla viimeinen asemanvaihto tänä yönä auttaa jaksamaan aina uudestaan ja uudestaan...

Ennen kaikkea luutnantti Ylösen aina terve-
tullut palaute antaa viimeisenkin silauksen
jo sangen korkealle taistelutahdolle.

PEITSI05:ssa tuli todistettua, että heitin-
mies pärjää pienilläkin pyssyillä. Monet
oppilaistamme osoittivat kyvykkyytensä ki-
vääriinlinjan toimissa. Kurssi 33:n heitinlinja
oli räiskyvä sekoitus toimintaa, jännitystä,
komediaa ja erilaisia persoonia.

Oppilaat:

Janne "Hippi-Ami" Aimasmäki

Löysi AUK:n aikana särmän sissin sisältä ren-
non ja tavallisen kuolevaisen heitinmiehen.
Vasten kaikkia uskomuksia menetti pahasti
maun kurssin lopussa. Hiljainen puuhas-
telija. Oppi AUK:n aikana myös kestämaan
miehistä kosketusta. "Ami!"

Joni "Piba" Bies

Jonin "paino-ongelmasta" ei lopulta saatu
selkeää käsitystä. Jos ei ollut HV:lla niin
nukkui tai joi Batterya. Mestariampuja.

Timo "Pökki" Boeck

Besk, Boesk, Böö, Bock, Pökki, Beck. Miten
tää lausutaan? Mukava kaveri, josta ei ke-
nelläkään pahaa sanottavaa.

Joni "Haveri" Haverinen

Missä joku lentää jäätiköllä. Missä peili sär-
kyy. Missä verta tulee sormesta tai kranaatti
tippuu maahan ja räjähtää. Siellä on Ha-
verinen. Ihme huulirasvailija. "Tais sattuu
pikku haveri."

Jyri "Hoffris" Hoffrén

Ehkä parhaiten perillä heitinasioista. Ei aina
pystynyt pidättämään nauruaan. Särmä ka-
veri. Biljardimestari.

Olli "Sir" Hulkkonen

Mies, joka kehui Sissikompaniaa, mutta
itki, kun joutui sinne. Kohtelias valloittavan
hymyn omaava naistenmies. Tom Cruise-
kloonii.

Ylin rivi vasemmalta: Bies, Miettinen, Karttunen, Tikkanen, Kettunen, Paukkonen, Pölönen, Nissinen, Myller, Ikonen .

Toinen rivi vasemmalta: Jä

Kolmas rivi vasemmalta: Torvinen, Wilsson, Laaksonen, Lipponen, Savolainen, Vartiainen, Oinonen, Markkanen.

Neljäs rivi vasemmalta: Leppänen, Simonen, Viertokangas, Siira, Pölönen, Hulkkonen, Ronkainen.

Alinrivi vasemmalta: Haverinen, Ruuskanen, Parkkinen, Aimasmäki, Mutanen, Viljakainen, Pesonen, Nuutamo, Mononen.

Kuva: Toimitus

Teemu "Jässi" Jääskeläinen

Suuret sijoitukset - pienet voitot. Kertoi uskomattomia juttuja. Hajosi keskeihin.

Matti "Toinen Karttunen" Karttunen

Möreä ääninen linjan konkari. Toimisto-aukeaksi Keken paikalle.

Ville "Arnold" Karttunen

Välkky Villeä ei kummemmin sotilaskuri liikkuttanut. Suu kävi etenkin hiljaisuuden ja järjestäytymisen aikana. Mursi Pessin, Nuutamon ja kouluttajat. Salilla Amin kanssa viihtyvä voimamies. Iso-Arskan ihailija. Sipilön vaihtoehto. Juttua löytyy...

Joonas "Kettu" Kettunen

Vapaa- ja palvelusaikaa kului runsaasti puhelimessa tyttöystävän kanssa. Akku ladattiin parikin kertaa päivässä. Iloinen naurava Joroisten Vasikka. "Herra Luutnantti. Entäs kun mulla alkaa tuo mappi..."

Kosti-Heikki "Räihä" Koistinen

Koistisen keppi ku pääsöö ropsmehtään räihän kanssa niin siinä ei tunteja lasketa. Aina Sipalla ku silmä välitti. Sai siitä kai jotain kiksejä. Hirvenlihat porstuaan säilöön ja takas ropsmehtään... "Rälläkkä se vasta on peli."

Jari "Marcoolio" Markkanen

Tajuttoman vahva sälli, joka väisti nipin napin Sissikomppanian. Trivial mestari, joka viihtyi leirinuotiolla. Paikka kuin paikka. Taukopaikalla.

Perttu "Juti von Jutkunheim" Myller

Leiridiskon ylivoimainen johtohahmo, joka piti kuivista ja lämpimistä paikoista. Tilanteiden spekulioija, jolle radio on armeijan tärkein varuste. Ilkan kamu - ainakin Ilkan mielestä.

Antti "Murikka" Laaksonen

Murikan "hajamielisydestä" kertoo se, että hän "lainasi" palavasta leirinuotiosta puun kaminan sytytykseen. Tajusi liian myöhään... Monosen taistelijapari. Näytti piilevät kykynsä koripallossa ja uinnissa.

Petri "McManys" Miettinen

Lausui tupatuopissa legendaarisen heitinlinjan lauseen: "Niska kyyryssä kohti uusia pettymyksiä." Mies, joka kadottaa kaiken,

mutta ei häviä mitään.

Mika "Kameli" Mononen

Sai muut hajoamaan komentelullaan. Ahkera puurtaja, joka ei väistellyt hommia. Öljysipä siinä sivussa kaminatkin. Aina Murikan kanssa väittelemässä.

Sami "Enska" Mutanen

Linjan prettyboy, joka varoi, ettei kengät kastu ja geelit valu silmille. Piiloutui leirillä oivallisesti lähes kaikesta toiminnasta. Pääasia, että HV:t pyöri ja joka aamu pääsee suihkuun. Olisi omien sanojensa mukaan ollut apari ainesta. "Toivottavasti mie en tuu täällä kippeeks, kun täällä on välillä aika kylmä."

Niko "Lammasfarmari" Nuutamo

Joutui jo P-kauden alussa Karttusen Villen tiukkoihin pihteihin. Keräsi valtava läjän lampaita peukkuraadilta. Syynä esim. käsittelemättömät kaatumiset AUK:n käytävillä. Kuutamon hykertävä nauru sai Karttusen huutamaan... No niin, Niko! Ja taas se alkoi...

Eetu-Pekka "Oppilas Parkkinen" Parkkinen

Ylivoimaisesti paras prikaatin P-kirjaimen lausuja. Todella pahasti ja aina vaiheessa. Kuljeskeli AUK:n käytävillä vihellellä ja lauleskellen, varusteena pelkkä pyyhe, jos sitäkään.

Tuomo "Nisu" Nissinen

Hallitsi tuvan ilmaherruutta. Oli uskomattomalla tavalla siivonnut kaikki ne paikat, mihin muut eivät olleet koskeneet. Asia mies.

Joonas "Canis" Oinonen

Harrasti koko ajan pientä tai suurta koiruutta. Ei kunnioita ketään tai mitään. Sai monien tunteet kuumenemaan, mutta välillä ei kukaan voinut tehdä muuta kuin nauraa. Rääväsuu. Arnoldin kanssa jatkuva muiden murskaaminen käynnissä. Tunteet... mitä ne on?

Jani "Pessi" Pesonen

Joutui pahasti Karttusen hampaisiin. "Edessä oleva jono sisään syömään ruokalemaan mars." Alkoi kiroilla armottomasti kurssin lopulla. "Hitto, eihän tässä oo mit-

tään järkee, jos ei syyvä ja levätä kaheksoo tuntii." Perhana.

Ilkka "Ihottuma" Simonen

Koko tupa odotti innolla illan rasvaushetkeä. Enon satakieli suunnittelee Parkkisen kanssa yhteistä debyyttialbumia. Vaikka moni yrittääkin sen kieltää... kukaan ei voi olla tykkäämättä Ilkasta.

Ville "Torsti" Torvinen

Hajosi kiinniuloon, vaikka käyttikin varmaan jo kaikki lomansa AUK:n aikana. Illat kuluvat tuijottaessa kannettavaa ruutua. Mursi melkein Parkkisen jalan radion antennilla.

Janne "Vierti" Viertokangas

Uskomattoman sikeä nukkuja ja täten linjan ylivoimaisesti epäluottettavin kipinä mies. Pieneksi mieheksi omaa todella kovan ja vähän ärsyttävän äänen. "On meillä rahhoo!" Hajosi häväriin.

Pasi "Valo lataa!" Paukkonen

Paukkosen Pasi tärytti pari tuhatta euroa suoraan sanottuna taivaan tuuliin (valoamuksesta kannattaa ottaa sokka pois...). Kävi varsinkin leireillä välillä todella kuumana. Priimus.

Antti "Sally" Pölönen

Sai linjan kovimman koulutuksen: koko AUK Simosen kanssa samassa tuvassa. Sallyn löysi varmiten punkasta nukkumasta, napit korvilla ja sipsipussi puoliksi suussa.

Eppu "Tiki" Tikkanen

Sai koko AUK:n kovimmat itkuraivarit varsinkin, jos naminamit pääsivät leirillä loppumaan. Suurin murhe tuli kuitenkin puseroon, kun sai tietää joutuvansa sissieitinmieheksi. Antoi joskus linjatovereille raivoisaa palautetta. Torvisen kanssa lyömätön kaksikko.

Tommi "Vartsa" Vartiainen

"No niin, Vartiainen." Kuopion mies, jonka ajatukset on todella helppo arvata: "Pääsisköhän tupakalle". "Onko tupa- ja aluepalvelu toiminu?!" Hajosi mini-pinkkoihin.

Arttu "Viltsi" Viljakainen

Osaava heitinmies. Sydämetään sissi. Hajosi käsisuuntakehämittaukseen. Mukava, rauhallinen ja asiallinen kaveri.

Kouluttajat:

Lutnantti Marko "Jylli" Ylönen

Lutnantti Ylösen hymyn oppi tuntemaan koko linja. Sen takana piilee tuhansia takajatuksia. JylPalvo kertoo, kuinka asiat oikeasti tehdään. Kenelläkään ei jäänyt epäselväksi, kuka on linjanjohtaja. Todella tarkka, joka oli varovainen positiivisen palutteen kanssa. Vakavasti puhuen loistava kouluttaja.

Lutnantti Marko "Karppi" Karppinen

Kertoi uskomattomia juttuja. Piti huolta, ettei homma päässyt karkaamaan ainakaan liian vakavaksi. Erittäin ammattitaitoinen ja juuri tälle linjalle sopiva kouluttaja, joka ymmärsi oppilaita. Myös sen, että pojat ovat välillä poikia. Muodosti Välkky-Villen kanssa loistavan keskusteluloksinon. Carpe Diem!

Kersantti Antti "Vänni" Väänänen

Uskomaton tietämys heitinasioista. Pidettiin aluksi hiljaisena kaverina, mutta juttu alkoi lentää kurssin loppupuolella. Vännistä tykättiin... Ei tainnut hermostua kertakaan, pyöritteli vaan päätään.

Upseerikokelas Kari "Kari" Kuikka

Piti huolta, jotta homma ei päässyt karkaamaan käsistä. Menetti muutamaan otteeseen pahasti hermonsa (leirille lähtiessä kannattaa tehdä punkka). Osasi hommansa vähintään kiittävästi. Tykkäsi meistä, vaikka ei sitä aina myöntänytkään.

Novostar
www.novostar.fi

Computec Oy
Intelligent Buildings

Joen Teollisuuspalvelu Oy
Kuurnankatu 29, 80130 JOENSUU
p. 013-254 4188, fax. 013-254 4189

Lappeenrannan LINNOITUKSEN PITOPALVELU OY
Katariinantori 4, 53900 Lappeenranta
Puh. (05) 415 6886, 040-509 4311, Fax (05) 415 6343
linnoituksenpitopalvelu@luukku.com

RJ RUUVIJOKI OY
Kuurnankatu 33, 80100 JOENSUU
Puh. (013) 224 675
Fax (013) 225 624

**KONEELLINEN PUUNKORJUU
HAKKA OY
KUHMO**

Toimistotarvike
mapperi
MAPPERI TOIMISTOTUKKU
Ukkolantie 20, 80130 JOENSUU, Puh 248 5800, fax 248 5818
myynti@mapperi.fi, www.mapperi.fi

Joensuun Moottorikoneistamo
Kuurnankatu 35 • 80130 Joensuu • Puh. (013) 228 301

Joen Rengas-Expertit

www.sampo.fi

SAMPO

Sampo Pankki Joensuu:
Siltakatu 16
p. 010 512 4276

Cafe Metropol

**Viihtyisä kahvila keskellä
Joensuuta. Tule, nauti.**

Avoinna
ma-pe 9.00 - 17.00
la 10.00 - 15.00

Varusmiehet ja palkattu henkilöstö alennus 10%
(ei tupakkatuotteet)

Torikatu 29 Metropol-käytävä (Anttilan talo)
puh. (013) 124 480

Itä-Suomen
Toimistoratkaisut Oy

www.teamcom.fi

Pizza Express & Cafe

Varusmiehille annos kuin annos

6 €

Avoinna joka päivä 11 - 22

Ilmainen kuljetus kuntilaat 10 pizzeria.

Ilmainen pizza tilaajalle kun tilaat väh. 20 pizzeria

Puh. (013) 223 551

Hae oma paikkasi Diakista!

Nuorten koulutus

- ▶ Sairaanhoitaja (AMK)
- ▶ Sairaanhoitaja (AMK) -diakonissa
- ▶ Sosionomi (AMK)
- ▶ Sosionomi (AMK) -kirkon nuorisotyönohjaaja

Hakeminen

Nuorten koulutukseen haetaan ammattikorkeakoulujen yhteishaussa. Hakuaika on 20.3.-7.4.2006. Täytä hakulomake Internetissä osoitteessa www.amkhaku.fi.

DIAKONIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Pieksämäen yksikkö - [pieksamaki.diak.fi](http://pieksamaki diak.fi)

Diak

TM Forest Oy

**MÄNTYKANKAAN
METSÄTYÖ OY
JOROINEN**

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

PÄÄKIRJASTO/LEHTISALI
PL 114

80101 JOENSUU

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU

